

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love
(Forhøjelse af energiafgifterne, afgift på erhvervenes energiforbrug, afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie m.v. og forhøjelse af affaldsafgiften)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 421 af 3. maj 2006, som ændret ved § 2 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 1 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 og § 79 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 3, *stk. 2*, affattes således:

”*Stk. 2.* Ved den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet, jf. *stk. 1, nr. 1*, forstås net- og transmissionsvirksomheder, der er omfattet af § 19 i lov om elforsyning.”

2. I § 4, *stk. 2*, ophæves ”, § 20 *stk. 2*, eller § 21 a”.

3. § 6, *stk. 1*, affattes således:

”Af forbrug af elektricitet, der overstiger 4.000 kWh årligt i helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet, betales en afgift, som består af følgende elementer:

- 1) En energiafgift på 54,6 øre pr. kWh (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. I perioden 2010-2014 er satserne dog som anført i bilag 2.
- 2) Et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh.
- 3) Et eldistributionsbidrag på 4 øre pr. kWh.”

4. I § 6, *stk. 1*, indsættes som nr. 4:

”4) En tillægsafgift på 6,4 øre pr. kWh (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. I perioden 2011-2014 er satserne dog som anført i bilag 2.”

5. § 6, *stk. 2, nr. 1-3*, affattes således:

”*Stk. 2.* Af andet forbrug af elektricitet betales en afgift, som består af følgende elementer:

1) En energiafgift på 67,0 øre pr. kWh (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. I perioden 2010-2014 er satserne dog som anført i bilag 3.

2) Et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh.

3) Et eldistributionsbidrag på 4 øre pr. kWh.”

6. I § 6, *stk. 2*, indsættes som nr. 4:

”4) En tillægsafgift på 6,4 øre pr. kWh (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. I perioden 2011-2014 er satserne dog som anført i bilag 3.”

7. I § 8, *stk. 2*, indsættes efter: ”§ 11, *stk. 1, 2*”: ”, 3”.

8. § 11, *stk. 1*, affattes således:

”Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan, bortset fra de nævnte tilfælde i *stk. 2*, få tilbagebetalt afgiften efter denne lov med undtagelse af 1 øre pr. kWh,

- 1) af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, hvorved elektricitet til belysning anses for at være forbrugt af den, som forbruger belysningen,
- 2) af den afgiftspligtige elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er særskilt leveret til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og
- 3) af den afgiftspligtige elektricitet, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden, og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.”

9. § 11, *stk. 3, 3. og 4. pkt.*, affattes således:

“Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.”

10. I § 11, *stk. 8, 1. pkt.*, indsættes efter ”varer”: ”, kulde”.

11. § 11, stk. 9, 1. pkt., affattes således:

”I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 46,3, kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

12. § 11, stk. 9, 9. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satsen nævnt i 1. pkt. som anført i bilag 4.”

13. § 11, stk. 17, 2. og 3. pkt., affattes således:

”Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt.”

14. I § 11, stk. 17, ophæves 4. og 5. pkt.

§ 11, stk. 17, 6. pkt., bliver herefter § 11, stk. 17, 4. pkt.

15. § 11, stk. 17, 4. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5.”

16. I § 11, stk. 17, indsættes som 5. pkt.:

”Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

17. I § 11 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter ”elektricitet”: ”, kulde”.

18. I § 11 a, stk. 8, 1. pkt., indsættes efter ”elektricitet”: ”, kulde”.

19. Efter § 11 b indsættes:

”§ 11 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med et beløb pr. kWh svarende til tillægsafgiften pr. kWh efter § 6, stk. 2, nr. 4. For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 som anført i bilag 7.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling efter stk. 1 finder ikke anvendelse for forbrug, der medgår direkte til produktion af elektricitet samt til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet.

§ 11 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 c finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 11, stk. 4, nr. 2, 2-4 pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl.

Stk. 2. Det er en betingelse for anvendelsen af stk. 1, at forbruget af elektricitet opgøres efter måler. For fremstillet varme kan energiindholdet i varmen opgøres efter måler og multipliceres med 1,1.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. Reglerne for opgørelse af energiindholdet i § 11, stk. 9-12, finder tilsvarende anvendelse. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

§ 11 e. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 c finder ikke anvendelse for afgiftspligtig elektricitet, der anvendes til kemisk reduktion og i elektrolyse.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 c finder ikke anvendelse for afgiftspligtig elektricitet og varme, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 c finder ikke anvendelse for elektricitet og varme, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-3, at den afgiftspligtige elektricitet og varme anvendes direkte til processer, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift. Forbruget af elektricitet skal opgøres efter måler. For fremstillet varme kan energiindholdet i varmen opgøres efter måler og multipliceres med 1,1.

Stk. 6. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1-3 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. Reglerne for opgørelse af energiindholdet i § 11, stk. 9-12, finder tilsvarende anvendelse. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om

energiavgift af mineralolieprodukter mv.”

20. Efter bilag 1 indsættes:

”Bilag 2. Satser for elafgiftslovens § 6, stk. 1

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Energiavgift	øre/kWh	49,9	50,8	51,7	52,6	53,6
Tillægsavgift	øre/kWh		6,0	6,1	6,2	6,3

Bilag 3. Satser for elafgiftslovens § 6, stk. 2

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Energiavgift	øre/kWh	61,3	62,4	63,5	64,7	65,8
Tillægsavgift	øre/kWh		6,0	6,1	6,2	6,3

Bilag 4. Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 9

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ	52,8	53,9	59,8	44,7	45,5

Bilag 5. Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 17

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3
	øre/kWh fjernvarme ab værk	16,5	16,8	17,1	17,4	17,7

Bilag 6. Satser for elafgiftslovens § 11e, stk. 6

		1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse	kr./GJ	58,4	59,4	60,5	61,6

af vand og varme					
------------------	--	--	--	--	--

Bilag 7. Satser for elafgiftslovens § 11 c

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling.	Øre/kWh	1,6	1,6	1,6

Bilag 8. Satser for elafgiftslovens § 11d, stk. 3 og § 11e, stk. 6

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6

”

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas jf. lovbekendtgørelse nr. 298 af 3. april 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 4 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 og senest ved § 87 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

”Afgiften udgør for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³) 248,2 øre pr. Nm³ (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

2. § 1, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satsen dog som anført i bilag 2.”

3. § 1, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

”For afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør afgiften dog 309,2 øre pr. Nm³ gas, der reguleres efter § 32 a i lov om mineralolieprodukter mv,

med en nedre brandværdi på 39,6 megajoule (MJ) (2015-niveau).”

4. § 1, stk. 3, 3. pkt. affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satsen i 1. pkt. dog som anført i bilag 3.”

5. § 3, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Ved den, der leverer afgiftspligtig gas, jf. stk. 1, forstås i denne lov distributionsselskaber og transmissionsselskaber, der er omfattet af § 10 i lov om naturgasforsyning, samt selskaber, der driver særlige bygasnet.”

6. § 8, stk. 2 og 3, affattes således:

”Stk. 2. Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer, der medgår til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilag 1 og i andre kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen af varer til fremstilling af elektricitet ved kraftvarmeproduktion beregnes enten som det samlede forbrug af varer fratrullet kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35, eller som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Hvis energiindholdet i brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet som anført i denne bestemmelse. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles. Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t

Jordoliekok	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³
MJ = megajoule	
GJ = gigajoule.	

Stk. 3. Kraftvarmeværker, der kan få godtgjort afgiften efter *stk. 2*, og som ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. Kraftvarmeværker, der ikke er registreret efter § 3, kan få leveret afgiftspligtige varer, som værket anvender til fremstilling af elektricitet, uden afgift, jf. *stk. 2*.”

7. § 8, *stk. 4, 2. og 3. pkt.*, affattes således:

”Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt.”

8. I § 8, *stk. 4*, ophæves 4. og 5. pkt.

§ 8, *stk. 4, 6. og 7. pkt.*, bliver herefter § 8, *stk. 4, 4. og 5. pkt.*

9. § 8, *stk. 4, 5. pkt.*, affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne som nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4.”

10. I § 8, *stk. 4*, indsættes som 6. pkt.:

”Satserne nævnt i 2. og 3 pkt. reguleres efter § 32a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

11. Efter § 8, *stk. 7*, indsættes som *stk. 8*:

”Stk. 8. Fritaget for afgift er et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt. Dette gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.”

12. § 10, stk. 1, affattes således:

”Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

- 1) af virksomhedens mængde af forbrugt afgiftspligtigt gas, og
- 2) af den gas, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og
- 3) af den gas, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden, og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.”

13. § 10, stk. 4, 3. og 4 pkt., affattes således:

”Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af varme og gas, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for varme og gas, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.”

14. § 10, stk. 5, nr. 4, 1. og 2. pkt. affattes således:

”En forholdsmæssig del af afgiften af gas, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme, kulde og varmt vand, der fremstilles på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme og kulde.”

15. I § 10, stk. 8, 1. pkt., indsættes efter ”varer”: ”, kulde”.

16. § 10, stk. 9, 1. og 2. pkt., affattes således:

”I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1,

stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og denne lov med 46,3 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 37,0 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

17. § 10, stk. 9, 10. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5.”

18. Efter § 10 indsættes:

” **§ 10 a.** Tilbagebetalingen af afgift efter § 10 nedsættes med 25,7 pct., jf. dog § 10 b, § 10 c og § 10 d. For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 10 som anført i bilag 6..

§ 10 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 10, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 10 med 1,8 pct., jf. dog § 10 c.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 10, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 5. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 3 og stk. 4, finder § 10, stk. 9-12, tilsvarende anvendelse.

§ 10 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 10 nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og

varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, jf. bilag 8.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 10, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 5. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 3 og stk. 4, finder § 10, stk. 9-12, tilsvarende anvendelse.

§ 10 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for varer, der anvendes til kemisk reduktion.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes i elektrolyse.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a gælder ikke for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 5. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-4, at varmen og varerne anvendes direkte til processer, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 6. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1-4 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1-4 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Reglerne for fordeling i § 10, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer på hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10,

stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 9. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 7 og stk. 8, finder § 10, stk. 9-12, tilsvarende anvendelse.”

19. I § 12, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter ”gas”: ”, kulde”.

20. I § 12, stk. 8, 1. pkt., ændres ”eller varme” til: ”varme eller kulde”.

21. Overskriften til bilag 1 affattes således:

”Centrale kraftværker og kraftvarmeværker ”

22. Efter bilag 1 indsættes:

”Bilag 2. Satser for gasafgiftslovens § 1, stk. 2

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Sats for naturgas og bygas	øre/Nm ³	227,0	231,1	235,3	239,5	243,8

Bilag 3. Satser for gasafgiftslovens § 1, stk. 3

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Sats for gas til motorbrændstof	øre/Nm ³	282,8	288,0	293,1	298,4	303,7

Bilag 4. Satser for gasafgiftslovens § 8, stk. 4

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 5. Satser for gasafgiftslovens § 10, stk. 9

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og	kr./GJ varme	52,8	53,9	54,8	44,7	45,5

varme						
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-værk	kr./GJ varme	42,3	43,1	43,8	35,7	36,4

Bilag 6. Satser for gasafgiftslovens § 10 a.

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	7,8	7,7	7,7

Bilag 7. Satser for gasafgiftslovens § 10 b, § 10 c og § 10 d

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg	kr./GJ varme	45,8	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 8. EU's minimumsafgifter

Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ)/normal m ³ (Nm ³)	øre/Nm ³	4,9
---	---------------------	-----

”

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 1536, § 3 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 88 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 19 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Afgiften udgør for

- 1) varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-5, 62,7 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau) og
- 2) varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, 21,4 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau).”

2. § 1, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Hvis registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varenes faktiske brændværdi for varerne nævnt i stk. 1, nr. 1-5, betales afgift efter varenes vægt. Afgiften udgør

- 1) for varer omfattet af stk. 1, nr. 1, 1.755,- kr. pr. ton (2015-niveau)
- 2) for varer omfattet af stk. 1, nr. 2, 2.068,- kr. pr. ton (2015-niveau)
- 3) for varer omfattet af stk. 1, nr. 3, 1.191,- kr. pr. ton (2015-niveau)
- 4) for varer omfattet af stk. 1, nr. 4, 2.413,- kr. pr. ton (2015-niveau)
- 5) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra a, 1.792,- kr. pr. ton (2015-niveau) og
- 6) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra b, 2.357,- kr. pr. ton (2015-niveau).”

3. § 1, stk. 5, og 6, affattes således:

”Stk. 5. For virksomheder, der ikke måler den faktiske mængde varme, der produceres ved forbrændingen af affald, kan afgiften opgøres efter vægten af det affald, der er medgået til produktion af varme som nævnt under stk. 1, nr. 6. Afgiften udgør

- 1) for træaffald 282,2 kr. pr. ton (2015-niveau) og
- 2) for andet affald 182,6 kr. pr. ton (2015-niveau)

Stk. 6. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i stk. 2, 4 og 5 som anført i bilag 2-4.”

4. I § 1, indsættes som stk. 8:

”Stk. 8. Satserne nævnt i stk. 2, 4 og 5 reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

5. § 7, stk. 1, affattes således:

”Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, der medgår til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilag 1 og i andre

kraftværker og kraftvarmeverker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen af varer til fremstilling af elektricitet ved kraftvarmeproduktion beregnes enten som det samlede forbrug af varer fratrasket kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35, eller som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Hvis energiindholdet i brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet som anført i denne bestemmelse.. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles. Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule.

”

6. § 7, stk. 3, 2. og 3 pkt., affattes således:

”Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer

efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fjernvarme forholdsmæssigt.”

7. § 7, stk. 3, 4. og 5. pkt. ophæves.

§ 7, stk. 3, 6. og 7. pkt., bliver herefter § 7, stk. 3, 4. og 5. pkt.

8. § 7, stk. 3, 5. pkt., affattes således:

“I perioden 2010-2014 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5.”

9. I § 7, stk. 3, indsættes som 6. pkt.:

”Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

10. § 8, stk. 1, affattes således:

”Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få tilbagebetalt afgiften efter nærværende lov

- 1) af virksomhedens mængde af forbrugte afgiftspligtige varer,
- 2) af den mængde afgiftspligtige varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret fra en virksomhed, der er registreret efter merværdiafgiftsloven for levering af varme, og
- 3) af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden, og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.”

11. § 8, stk. 3, 3. og 4. pkt., affattes således:

”Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.”

12. § 8, stk. 4, nr. 4, 1. og 2. pkt., affattes således:

“En forholdsmæssig del af afgiften af varer, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der

fremstilles såvel varme, kulde og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, kuldeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme og kulde.”

13. I § 8, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter ”varer”: ”, kulde”.

14. § 8, stk. 8, 1. og 2. pkt., affattes således:

”I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 46,3 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 32,0 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

15. § 8, stk. 8, 10. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne som nævnt i 1. og 2 pkt. som anført i bilag 6.”

16. Efter § 8 indsættes:

” § 8 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 8 nedsættes med 25,7 pct., jf. dog § 8 b, § 8 c og § 8 d. For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 8 som anført i bilag 7.

§ 8 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 8, stk. 4, nr. 3, 2.-4, og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 8 med 1,8 pct., jf. dog § 8 c

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 8, stk. 4, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse,

nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer på hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 5. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 3 og stk. 4, finder § 8, stk. 8-11, tilsvarende anvendelse.

§ 8 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 8 nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, jf. bilag 9.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 8, stk. 4, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 5. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 3 og stk. 4, finder § 8, stk. 8-11, finder tilsvarende anvendelse.

§ 8 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for varer, der anvendes til kemisk reduktion.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes i elektrolyse.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 5. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-4, at varmen og varerne anvendes direkte til

processer, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 6. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1-4 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1-4 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 8, stk. 4, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 9. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 7 og stk. 8, finder § 8, stk. 8-11, tilsvarende anvendelse.”

17. I § 9, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter ”varer”: ”, kulde”.

18. I § 9, stk. 9, 1. pkt., indsættes efter ”varme”: ”og kulde”.

19. Overskriften til bilag 1 affattes således:

”Centrale kraftværker og kraftvarmeværker”

20. Efter bilag 1 indsættes:

”Bilag 2. Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 2

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Satser efter brændværdi af de i stk. 1, nr. 1-5 nævnte varer	kr./GJ	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6
Satser efter brændværdi af de i stk. 1, nr. 6 nævnte varer	kr./GJ	19,6	19,9	20,3	20,7	21,0

Bilag 3. Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 4

		1. jan. – 31. dec.	1. jan. – 31. dec.	1. jan. – 31. dec.	1. jan. – 31. dec.	1. jan. – 31. dec.
--	--	-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------

		2010	2011	2012	2013	2014
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 1, nævnte varer	kr./t	1.605	1.634	1.663	1.693	1.724
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 2, nævnte varer	kr./t	1.892	1.926	1.960	1.996	2.032
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 3, nævnte varer	kr./t	1.089	1.109	1.129	1.149	1.170
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 4, nævnte varer	kr./t	2.207	2.247	2.287	2.328	2.370
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 5, litra a, nævnte varer,	kr./t	1.640	1.669	1.699	1.730	1.761
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 5, litra b, nævnte varer	kr./t	2.155	2.194	2.234	2.274	2.315

Bilag 4. Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 5

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Sats efter vægt af træaffald	kr./t	258,1	262,8	267,5	272,3	277,2
Sats efter vægt af andet affald	kr./t	166,9	170,0	173,1	176,2	179,3

Bilag 5. Satser for kulafgiftslovens § 7, stk. 3

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter samt for forholdsmæssig nedsættelse	kr./GJ	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 6. Satser for kulafgiftslovens § 8, stk. 8

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	52,8	53,9	54,8	44,7	45,5
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-værk	kr./GJ varme	42,3	43,1	43,9	35,4	36,4

Bilag 7. Satser for kulafgiftslovens § 8 a.

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	7,8	7,7	7,7

Bilag 8. Satser for kulafgiftslovens § 8 b, § 8 c og § 8 d

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varmeværk	kr./GJ varme	45,8	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 9. EU's minimumsafgifter

1) stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koskgrus	kr./GJ	1,2
2) jordoliekoks	kr./GJ	1,2
3) brunkulsbriketter og brunkul	kr./GJ	1,2
Kul efter vægt		
For varer nævnt under nr. 1	kr./t	32
For varer nævnt under nr. 3	kr./t	22

”

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006, som ændret ved § 1 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 2 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 5 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 og § 104 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

”Der betales afgift af mineralolieprodukter mv. I perioden 2010-2014 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2. For 2015 udgør afgiften for:

- 1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, 303,4 øre pr. liter ved dagstemperatur og 301,6 øre pr. liter ved 15 °C.
- 2) Anden gas- og dieselolie, 224,8 øre pr. liter ved dagstemperatur og 223,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.), 291,8 øre pr. liter ved dagstemperatur og 290,1 øre pr. liter ved 15 °C.
- 4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.), 271,1 øre pr. liter ved dagstemperatur og 269,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 5) Svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.), 271,1 øre pr. liter ved dagstemperatur og 269,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 6) Fuelolie, 254,8 øre pr. kg.
- 7) Fyringstjære, 299,3 øre pr. kg.
- 8) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 303,4 øre pr. liter ved dagstemperatur og 301,6 øre pr. liter ved 15 °C.

- 9) Anden petroleum, 224,8 øre pr. liter ved dagstemperatur og 223,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 10) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. liter), 502,7 øre pr. liter ved dagstemperatur og 498,6 øre pr. liter ved 15 °C.
- 11) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 427,8 øre pr. liter ved dagstemperatur og 424,3 øre pr. liter ved 15 °C.
- 12) Autogas (LPG), 188,7 øre pr. liter.
- 13) Anden flaskegas (LPG), der anvendes som motorbrændstof, 347,0 øre pr. kg.
- 14) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas), 288,3 øre pr. kg.
- 15) Karburatorvæske, 469,4 øre pr. liter ved dagstemperatur og 465,5 øre pr. kg ved 15 °C.
- 16) Smøreolie o.l. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's KN 224,8 øre pr. liter ved dagstemperatur og 223,5 øre pr. liter ved 15 °C."

2. § 1, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 2-7.

3. § 1, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

"Af varer, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier."

4. § 1, stk. 3, affattes således:

"Stk. 3. I tilfælde, hvor afgiftssatsen i stk. 1 er angivet både ved dagtemperatur og ved 15 °C finder afgiftssatsen ved dagtemperatur anvendelse ved udlevering til forbrug her i landet, jf. § 2."

5. § 1, stk. 4, 3. pkt., affattes således:

"For biobrændstoffer, hvor afgiften opgøres efter energiindhold efter stk. 3, der blandes med andre afgiftspligtige varer efter stk. 1, betales forholdsmæssig afgift af biobrændstoffer og de øvrige afgiftspligtige varer."

6. § 1, stk. 6, affattes således:

"Stk. 6. Afgiftspligtige varer må ikke uden told- og skatteforvaltningens tilladelse blandes, sælges eller anvendes til andet formål end det, de er afgiftsberigtiget efter, jf. dog stk. 6, 2. pkt."

7. § 1, stk. 8 og 9, affattes således:

”Stk. 8. Af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1 eller 2, kan der betales afgift efter energiindholdet, såfremt dette opgøres eller foreligger. Afgiften er 129,2 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og er 75,6 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau). I perioden 2010-2014 er satserne som anført i bilag 2.

Stk. 9. Betales afgift efter stk. 2, skal virksomheden kunne dokumentere opgørelsen af energiindholdet til told- og skatteforvaltningen.”

8. I § 1, indsættes som *stk. 10*:

”Satserne i stk. 1 og 3 reguleres efter § 32 a”

9. I § 3, *stk. 2*, indsættes efter ”nr. 15”: ”og 16”.

10. § 7, *stk. 5*, affattes således:

”Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvordan registrerede oplagshavere og varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, stk. 6.”

11. § 9, *stk. 2*, affattes således:

”Stk. 2. Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer, der medgår til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeverker omfattet af bilag 1 og i andre kraftværker og kraftvarmeverker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen af varer til fremstilling af elektricitet ved kraftvarmeproduktion, beregnes enten som det samlede forbrug af varer fratrullet kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35, eller som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Hvis energiindholdet i brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet som anført i denne bestemmelse. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles. Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l

Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ//t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule.

”

12. § 9, stk. 4, 2. og 3. pkt., affattes således:

”Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt.”

13. I § 9, stk. 4, ophæves 4. og 5. pkt.

14. § 9, stk. 4, 5. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3.”

15. I § 9, stk. 4, indsættes som 6. pkt.:

”Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a.”

16. I § 9, indsættes som *stk. 12*:

”Stk. 12. Fritaget for afgift er et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt. Dette gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.”

17. § 11, stk. 1, affattes således:

”Bortset fra afgiften af benzin kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

- 1) af varer forbrugt i virksomheden,
- 2) af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og
- 3) af de varer, der medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden, og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.”

18. I § 11, stk. 2, affattes sidste sætning således:

”Det samme gælder afgiften for varer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 15 og 16.”

19. § 11, stk. 4, 3. og 4 pkt., affattes således:

”Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.”

20. § 11, stk. 5, nr. 4, 1. og 2. pkt., affattes således:

“En forholdsmæssig del af afgiften af varer, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme, kulde og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, kuldeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme og kulde.”

21. I § 11, stk. 8, 1. pkt., indsættes efter ”varer”: ”, kulde”.

22. § 11, stk. 9, 1. og 2. pkt. affattes således:

”I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 46,3 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 37,0 kr. pr. GJ varme (2015-niveau).”

23. § 11, stk. 9, 10. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4.”

24. I § 11, stk. 9, indsættes som 11. pkt.:

”Satserne nævnt i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a.”

25. Efter § 11 indsættes:

” **§ 11 a.** Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 25,7 pct., jf. dog § 11 b, § 11 c og § 11 d. For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 som anført i bilag 5.

§ 11 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 11, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 med 1,8 pct., jf. dog § 11 c

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 5. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 3 og stk. 4, finder § 11, stk. 9-12, tilsvarende anvendelse.

§ 11 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, jf. bilag 7.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 5. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 3 og stk. 4, finder reglerne i § 11, stk. 9-12, tilsvarende anvendelse.

§ 11 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varer, der anvendes til kemisk reduktion.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes i elektrolyse.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i ovnene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 5. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-4, at varmen og varerne anvendes direkte til processer, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 6. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1-4 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1-4 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer på hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer på hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 9. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 7 og stk. 8, finder § 11, stk. 9-12, tilsvarende anvendelse.”

26. § 12, stk. 1, 2. og 3. pkt., affattes således:

”Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter denne lov, jf. dog § 11, stk. 2, 2. og 3. pkt., af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtige olieprodukter, kulde og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet for varme og kulde kan dog omfatte flere perioder under et.”

27. I § 12, stk. 10, 1. pkt., indsættes efter ”varme”: ”og kulde”.

28. § 14, stk. 5, 1. pkt., affattes således:

”Registrerede oplagshavere og varemodtagere skal konstatere eller verificere vandindholdet i varer omfattet af § 1, stk. 6, og på forlangende dokumentere dette over for told- og skatteforvaltningen.”

29. § 14, stk. 6, affattes således:

”*Stk. 6.* Registrerede oplagshavere og varemodtagere skal føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 6, for hver kategori af vandindhold.”

30. I § 16, stk. 1, 2. pkt., ændres ”5-8” til: ”4-8”.

31. § 25, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”2) overtræder § 1, stk. 7, § 3, stk. 1 eller 12, § 4, stk. 1, 5, 7 eller 8, 3. pkt., § 12, stk. 10, § 14, stk. 1-9 eller 10, § 15, stk. 1, § 22, stk. 2, 3 eller 4, eller § 29, stk. 3,”

32. Efter § 32 indsættes:

”§ 32 a. Reglerne om satsreguleringer i stk. 2 og 3 gælder for satser for 2015, hvorom det ved lov er fastsat, at de reguleres efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Satserne, som er nævnt i stk. 1, reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks.

Reguleringen sker første gang for kalenderåret 2016.

Stk. 3. Reguleringen af satserne foretages på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Satserne forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2013. Den procentvise ændring beregnes med én decimal. De satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes. Hvis en sats for 2015 er angivet med decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding angives med samme antal decimaler. Hvis en sats for 2015 er angivet uden decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding også angives uden decimaler.”

33. Overskriften til bilag 1 affattes således:

”Centrale kraftværker og kraftvarmeværker”

34. Efter bilag 1 indsættes:

”Bilag 2. Satser for mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1 og stk. 6

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Satser ved dagtemperatur						
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	277,4	282,5	287,6	292,7	298,0
2) Anden gas- og dieselolie	øre/l	205,6	209,3	213,1	216,9	220,8
3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.)	øre/l	266,9	271,8	276,7	281,6	286,6
4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.)	øre/l	247,9	252,4	257,0	261,5	266,2
5) Svovlfri diesel (svovl-indhold højst 0,001 pct.):	øre/l	247,9	252,4	257,0	261,5	266,2
6) Fuelolie	øre/kg	233	237,2	241,5	245,8	250,3
7) Fyringstjære	øre/kg	209,7	213,5	217,3	221,3	225,2
8) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	277,4	282,5	287,6	292,7	298,0
9) Anden petroleum	øre/l	205,6	209,3	213,1	216,9	220,8
10) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	459,8	468,1	476,6	485,1	493,9
11) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	391,3	398,3	405,5	412,8	420,2
12) Autogas (LPG)	øre/l	172,6	175,7	178,8	182,0	185,3

13) Anden flaskegas (LPG), der anvendes som motorbrændstof	øre/kg	317,4	323,1	328,9	335,0	340,9
14) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	øre/kg	263,7	268,4	273,3	278,2	283,2
15) Karburatorvæske	øre/l	429,2	437,1	445,0	453,0	461,1
16) Smøreolie o.l. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99, 38.19 i EU's KN	øre/l	205,6	209,3	213,1	216,9	220,8
Energiafgift for benzinækvivalenter efter stk. 3	øre/GJ	118,1	120,3	122,4	124,7	126,9
Energiafgift for dieselækvivalenter efter stk. 3	øre/GJ	69,1	70,4	71,7	72,9	74,2
Satser ved 15°C						
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	275,8	280,8	285,9	291,0	296,3
2) Anden gas- og dieselolie	øre/l	204,4	208,1	211,8	215,6	219,5
3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.)	øre/l	265,4	270,2	275,1	280,0	284,9
4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.)	øre/l	246,5	250,9	255,5	260,0	264,7
5) Svovlfri diesel (svovlindhold højst 0,001 pct.):	øre/l	246,5	250,9	255,5	260,0	264,7
8) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	275,8	280,8	285,9	291,0	296,3
9) Anden petroleum	øre/l	204,4	208,1	211,8	215,6	219,5
10) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	456,0	464,2	472,6	481,1	489,8
11) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	388,0	395,0	402,1	409,4	416,7
15) Karburatorvæske	øre/l	425,8	433,5	441,3	449,2	457,3

Bilag 3. Satser for mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter samt for forholdsmæssig nedsættelse	kr./GJ	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 4. Satser for mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	52,8	53,9	54,8	44,7	45,5
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varmeværk	kr./GJ varme	42,3	43,1	43,8	35,7	36,4

Bilag 5. Satser for mineralolieafgiftslovens § 11 a.

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	7,8	7,7	7,7

Bilag 6. Satser for mineralolieafgiftslovens § 11 b, § 11 c og § 11 d

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6
Nedsættelse af tilbagebetaling	kr./GJ varme	45,8	46,7	47,5	48,4	49,3

ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg						
---	--	--	--	--	--	--

Bilag 7. EU's minimumsafgifter

	Enhed	EU's minimumssatser
1) gas- og dieselolie til motorbrug	øre/l	15,8
2) anden gas- og dieselolie	øre/l	15,8
3) fuelolie	øre/kg	12,5
4) fyringstjære	øre/kg	11,3
5) petroleum til motorbrug	øre/l	15,8
6) anden petroleum	øre/l	15,8
7) autogas (LPG)	øre/l	16,5
8) anden flaskegas (LPG)	øre/kg	16,5
Satser ved 15 °C		
for varer nævnt under nr. 1 og 5	øre/l	15,7

”

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006, som ændret ved § 5 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 3 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 4 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 110 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 18 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres ”en kuldioxidafgift” til: ”kuldioxidafgift m.v.”

2. § 2, stk. 1, affattes således:

”I perioden 2010-2014 er afgiftssatserne for de enkelte år som anført i bilag 2. For 2015 udgør afgiften for

- 1) Gas- og dieselolie, 45,1 øre pr. liter.
- 2) Fuelolie, 53,9 øre pr. kg.
- 3) Fyringstjære, 48,5 øre pr. kg.
- 4) Petroleum, 45,1 øre pr. liter.
- 5) Stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus, 16,1 kr. pr. GJ eller 452,1 kr. pr. ton.
- 6) Jordoliekok, 15,6 kr. pr. GJ eller 516,0 kr. pr. ton.
- 7) Brunkulsbriketter og brunkul, 16,1 kr. pr. GJ eller 306,8 kr. pr. ton.

- 8) Elektricitet, 6,7 øre pr. kWh. Denne afgift benævnes energispareafgift.
- 9) Autogas (LPG), 27,4 øre pr. liter.
- 10) Anden flaskegas (LPG), 50,8 øre pr. kg.
- 11) Gas (bortset fra LPG), der anvendes ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas), 50,4 øre pr. kg.
- 12) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), 38,4 øre pr. Nm³.
- 13) Andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's kombinerede nomenklatur
 - a) med et vandindhold på mindst 27 pct., 13,6 kr. pr. GJ og
 - b) med et vandindhold på mindre end 27 pct., 13,6 kr. pr. GJ.
- 14) Benzin, 40,8 øre pr. liter.
- 15) Smøreolie o.l. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19. i EU's KN 45,1 øre pr liter."

3. § 2, stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således:

"Afgiftssatsen ved 15⁰ C for varer nævnt i stk. 1, nr. 1 og 4, udgør 44,8 øre pr. liter (2015-niveau) og for varer nævnt i stk. 1, nr. 14, udgør afgiften 40,4 ører pr. liter (2015-niveau). I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. pkt. dog som anført i bilag 2."

4. I § 2 indsættes som *stk. 6*:

"Satserne nævnt i stk. 1 og 2, reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolier mv. I tilfælde, hvor afgiftssatsen er angivet både ved dagtemperatur og ved 15⁰ C finder afgiftssatsen ved dagtemperatur anvendelse ved udlevering til forbrug her i landet, jf. § 5, stk. 1, nr. 1."

5. I § 5, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter "14": "-15".

6. I § 7, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter "14": "-15".

7. I § 7, *stk. 3*" indsættes efter: "kuldioxidafgift": "m.v."

8. I § 7, *stk. 5, nr. 1*, ændres " og nr. 9-13" til: ", nr. 9-13 og nr. 15".

9. I § 7, *stk. 5, nr. 2*, ændres " og nr. 9-11" til: ", nr. 9-11 og nr. 15".

10. § 7, *stk. 7, 2. og 3 pkt.*, affattes således:

"Den del af afgiften, der overstiger 12,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme

anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 12,9 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh af værk (2015-niveau) forholdsmæssigt.”

11. I § 7, *stk. 7*, ophæves 4. og 5. pkt.

7, *stk. 7*, 6. pkt., bliver herefter 4. pkt.

12. § 7, *stk. 7*, 4. *pkt.*, affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3.”

13. I § 7, *stk. 7*, indsættes som 5. pkt.:

”Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32a i lov om energiafgift af mineralolier mv.”

14. Efter § 8 indsættes:

”§ 8 a. Afgiften efter denne lov tilbagebetales for energiforbrug, som berettiger til tilbagebetaling efter reglerne i § 11 e i lov om afgift af elektricitet, § 11 d i lov om afgift af mineralolieprodukter mv., § 10 d i lov om afgift af naturgas og bygas og § 8 d lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.”

15. I § 9, *stk. 2*, 1. *pkt.*, ændres ” og 10-13” til: ”, 10-13 og 15” og ”§ 2, *stk. 1*, nr. 1-13” til: ”§2, *stk.1*, nr. 1-13 og 15”.

16. I § 9 a, *stk. 1*, 1. *pkt.*, ændres ” og 9-13” til: ”, 9-13 og 15”.

17. Efter § 9 a indsættes:

”§ 9 b. Momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til virksomheden, og der anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas, § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Stk. 2. Andelen af en fjernvarmeleverance, som er leveret fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter til virksomheden, skal fremgå af fakturaen for fjernvarmeleverancen.

Stk. 3. Der kan ikke opnås bundfradrag efter § 9 c for varme omfattet af *stk.1*.

§ 9 c. Momsregistrerede virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender afgiftspligtige brændsler omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og 9-13, bortset fra brændsler til fjernvarme i denne lov til formål nævnt i bilag 1 til loven, kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af førnævnte brændsler og el omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, der anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas og § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11 i lov om afgift af elektricitet. Såfremt virksomheden ønsker at benytte bundfradrag efter denne lov, skal virksomheden anmelden dette til told- og skatteforvaltningen, inden udnyttelse af bundfradrag kan ske.

Stk. 2. Bundfradraget ydes til virksomhedens driftsleder. Ved driftsleder forstås den juridiske eller fysiske person, der ejer en produktionsenhed eller driver produktionsenheden for egen regning til formål nævnt i bilag 1 til loven. Ændringer vedrørende driftsledelse skal meddeles told og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Ved basisårene forstås perioden fra den 1. januar 2003 til den 31. december 2007. Hvis en produktionsenhed ikke har været i drift i alle basisårene, anvendes driftsperioden inden for basisårene som basisår.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2007 anvendes som basisår.

Stk. 5. Bundfradraget beregnes som en afgift beregnet som virksomhedens gennemsnitlige forbrug af afgiftspligtige brændsler til processer omfattet af bilag 1 bortset fra fjernvarme efter stk. 1 i basisårene ganget med de satser, der gælder for 2008 efter denne lov, fratrasket virksomhedens gennemsnitlige nettoafgiftsbetaling i basisårene vedrørende forbrug af afgiftspligtige brændsler til tung proces-formål efter stk. 1. For virksomheder, der anvender 2007 som basisår, beregnes bundfradraget som en afgift beregnet som virksomhedens forbrug af afgiftspligtige brændsler til tung proces-formål bortset fra fjernvarme efter stk. 1 i 2007 ganget med de satser, der gælder for 2008 efter denne lov, fratrasket virksomhedens nettoafgiftsbetaling i 2007 vedrørende forbrug af afgiftspligtige brændsler til tung proces-formål efter stk. 1. I perioden 2009-15 forhøjes bundfradraget beregnet som ovenfor med 1,8 pct. ved kalenderårets start.

Stk. 6. Bundfradrag ydes kun, hvis brændselsforbruget til processer omfattet af bilag 1 udgjorde mere end 10 pct. af virksomhedens samlede energiforbrug. Bundfradraget er knyttet til processer omfattet af bilag 1. Bortfalder virksomhedens processer omfattet af bilag 1, kan virksomhedens driftsleder ikke længere opnå bundfradrag.

Stk. 7. Bundfradraget beregnes for et kalenderår ad gangen. Bundfradraget kan dog ikke overstige afgiften. Udnyttet bundfradrag i et år udbetales ikke og kan ikke overføres til andre år.

Stk. 8. Ved udløbet af hvert kalenderår opgør virksomheden den samlede afgiftsbetaling for hvert brændsel og det samlede forbrug af hvert brændsel. Den samlede afgiftsbetaling i forhold til det samlede forbrug af hvert enkelt brændsel skal mindst udgøre minimumssatserne i bilag 5. Er dette ikke tilfældet, skal dette indberettes til told- og skatteforvaltningen, og der

skal indbetales et beløb, således at den samlede afgiftsbetaling for hvert kalenderår mindst udgør minimumssatserne i bilag 5.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indberetning og administration af indbetaling af skyldig minimumsafgift.”

18. I § 10, *stk. 6*, indsættes efter ”kuldioxidafgift”: ”m.v.”.

19. I § 11, ændres ”9-14” til: ”9-15”.

20. I § 12, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter ”14”: ”-15”.

21. I § 13, *stk. 2, nr. 1*, indsættes efter ”14”: ”-15”.

22. I § 14, *nr. 1*, indsættes efter ”14”: ”-15”.

23. I § 18, *2. pkt.*, indsættes efter ”14”: ”-15”.

24. Efter bilag 1 indsættes:

”Bilag 2. Satser for kuldioxidafgiftslovens § 2, stk. 1, 2 og 4

		1. jan. – 31. Dec. 2010	1. jan. – 31. Dec. 2011	1. jan. – 31. Dec. 2012	1. jan. – 31. Dec. 2013	1. jan. – 31. Dec. 2014
1) gas- og dieselolie	øre/l	41,3	42,0	42,8	43,5	44,3
2) fuelolie	øre/kg	49,3	50,2	51,1	52,0	52,9
3) fyringstjære	øre/kg	44,4	45,2	46,0	46,8	47,6
4) petroleum	øre/l	41,3	42,0	42,8	43,5	44,3
5) stenkul (inkl. Stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	kr./GJ	14,8	15,0	15,3	15,6	15,9
6) jordoliekok	kr./GJ	14,3	14,6	14,8	15,1	15,4
7) brunkulsbriketter og brunkul elektricitet	kr./GJ	14,8	15,0	15,3	15,6	15,9
8) elektricitet	øre/kWh	6,2	6,3	6,4	6,5	6,6
9) autogas (LPG)	øre/l	25,1	25,6	26,0	26,5	27,0
10) anden flaskegas (LPG)	øre/kg	46,5	47,3	48,2	49,0	49,9
11) gas (bortset fra LPG), der anvendes ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	øre/kg	46,1	46,9	47,7	48,6	49,5
12) naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule	øre/Nm ³	35,1	35,7	36,4	37,0	37,7

(MJ)/normal m3 (Nm3)						
13) andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's kombinerede nomenklatur						
a) med et vandindhold på mindst 27 pct.	kr./GJ	12,4	12,7	12,9	13,1	13,4
b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.	kr./GJ	12,4	12,7	12,9	13,1	13,4
14) benzin	øre/l	37,3	37,9	38,6	39,3	40,0
15) Smøreolie o.l. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99, 38.19 i EU's KN	øre/l	41,3	42,0	42,8	43,5	44,3
Kul efter vægt						
stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	kr./t	413,5	420,9	428,5	436,2	444,1
jordoliekoks	kr./t	471,9	480,4	489,1	497,9	506,9
brunkulsbriketter og brunkul	kr./t	280,6	285,6	290,8	296,0	301,3
Varer omfattet af stk. 1, nr. 13, litra a	kr./t	355,7	362,1	368,6	375,2	382,0
Varer omfattet af stk. 1, nr. 13, litra b	kr./t	467,6	476,0	484,6	493,3	502,2
Satser ved 15°C:						
for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4	øre/l	41,0	41,8	42,5	43,3	44,1
for varer nævnt under stk. 1, nr. 14	øre/l	37,0	37,6	38,3	39,0	39,4

Bilag 3. Satser for kuldioxidafgiftslovens § 7, stk. 7

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Grænser vedr. tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	11,8	12,0	12,2	12,5	12,7
Grænser vedr. tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	øre/kWh fjernvarme ab værk	4,3	4,3	4,4	4,5	4,6

”

I lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), foretages følgende ændring:

§ 10 affattes således:

”§ 10. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2, 3, 4 og 6.

Stk. 2. § 2, nr. 4 og 9, § 3, nr. 5-11, og § 4, nr. 14, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra ikrafttrædelsen.

Stk. 3. §§ 1-9 finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra lovens ikrafttræden udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages fra udlandet eller medbringes fra udlandet.

Stk. 4. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet for lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med told- og skatteforvaltningens tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdel af leverancerne, hvoraf der skal betales afgift.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 finder tilsvarende anvendelse for de efterfølgende afgiftsforhøjelser pr. 1. januar 2010, pr. 1. januar 2011, pr. 1. januar 2012, pr. 1. januar 2013, pr. 1. januar 2014, pr. 1. januar 2015 og frem.

Stk. 6. Klima- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af §§ 7 og 8 om ændringerne af elproduktionsloven og elforsyningsloven.

Stk. 7. Træder loven ikke i kraft en 1. januar, nedsættes bundfradraget, jf. § 9 c i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter som affattet ved denne lovs § 4, nr. 13, forholdsmæssigt.”

§ 7

I lov nr. 472 af 17. juni 2008 om afgift af kvælstofoxider foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* For kalenderår efter 2015 reguleres satserne i stk. 1, nr. 6, og stk. 2 efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

2. I § 6, *stk. 6*, ændres ”*fastsætter*” til: ”*kan fastsætte*”.

3. I § 10, *stk. 5* ændres ”*fastsætter*” til: ”*kan fastsætte*”.

4. § 23 affattes således:

”§ 23. Loven træder i kraft fra den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden og virkning af § 9, stk. 1 og 2, og § 10.”

§ 8

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 8. februar 2006, som ændret ved § 6 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 5 i lov nr. 524 af 17. juni 2008 og § 93 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1-5, affattes således:

”Afgiften udgør 23,0 kr. pr. kg svovl (2015-niveau) i varerne, der er nævnt i § 1.

Stk. 2. Registrerede virksomheder kan efter ansøgning til told- og skatteforvaltningen betale afgift af udledningen af svovldioxid (SO₂) for de varer, der forbruges i virksomheden, i stedet for af det afgiftspligtige indhold af svovl i disse varer. Afgiften udgør 11,5 kr. pr. kg svovldioxid (SO₂) udledt til luften (2015-niveau). Virksomheden skal gennemføre målinger af den samlede mængde af svovl udledt til luften, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Såfremt registrerede virksomheder, som anvender varer omfattet af § 1, nr. 14, med et afgiftspligtigt svovlindhold, ikke foretager måling af den samlede mængde svovl udledt til luften, opgøres afgiften ud fra virksomhedens forbrug af disse varer. Afgiften udgør for:

1) Træpiller med svovlholdigt bindemiddel	46,1 kr. pr. t (2015-niveau)
2) Halm	26,5 kr. pr. t (2015-niveau)
3) Affald	10,4 kr. pr. t (2015-niveau)

Stk. 4. For virksomheder, der ikke indkøber brændsler omfattet af § 2, stk. 3, kan afgiften opgøres til 81,0 øre pr. GJ nyttiggjort varme eller elproduktion (2015-niveau).

Stk. 5. Satserne, der er nævnt i stk. 1-4, reguleres efter § 32 a i lov om mineralolieprodukter mv. I perioden 2010-2014 er satserne, der er nævnt i stk. 1-4, som angivet i bilag 1.”

2. § 9, stk. 6, affattes således:

”Stk. 6. Virksomheder, der forbruger varer nævnt i § 1, nr. 5-7, og halm og træpiller med svovlholdigt bindemiddel som nævnt i § 1, nr. 14, der begrænser udledningen af svovldioxid til luften gennem røgrensning, binding af svovl i andre materialer m.v., og som ikke foretager måling af den bortrensede eller bundne mængde svovl, kan beregne godtgørelsen efter en standardsats.

De satser, der er nævnt i nr. 1 og 2, reguleres efter § 32a i lov om mineralolieprodukter mv. I perioden 2010-2014 er satserne, der er nævnt i nr. 1 og 2, som angivet i bilag 2.”

Standardsatsen udgør for:

1) Brændsel nævnt i § 1, nr. 5-7:

a) 23,1 kr. pr. t indfyret brændsel (2015-niveau). Der anvendes i riste anlæg eller »fluid bed«-anlæg.

b) 5,8 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i andre anlæg (2015-niveau).

2) Brændsel nævnt i § 1, nr. 14, jf. dog stk. 7:

a) 9,2 kr. pr. t for træpiller med svovlholdigt bindemiddel (2015-niveau),

b) 9,2 kr. pr. t for halm (2015-niveau).

3. Bilag 1 og 2 affattes således:

”Bilag 1. Satser for svovlafgiftslovens § 2, stk. 1-4

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Afgift/kg. svovl i de i §1 nævnte varer	kr./kg	21,0	21,4	21,8	22,2	22,6
Afgift/kg. svovldioxid udledt til luften	kr./kg	10,5	10,7	10,9	11,1	11,3
Afgift opgjort ud fra forbrug af varer: 1) Træpiller med svovlholdigt bindemiddel	kr./t	42,2	43,0	43,7	44,5	45,3
2) Halm	kr./t	24,3	24,7	25,1	25,6	26,1
3) Affald	kr./t	9,5	9,7	9,8	10,0	10,2
For andre brændsler end i §2, stk. 3	øre/GJ nyttiggjort varme- eller elproduktion	74	75	77	78	79

Bilag 2. Satser for svovlafgiftslovens § 9, stk. 6

Godtgørelse for begrænsning af udledning af svovldioxid		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
For brændsel nævnt i § 1, nr. 5-7:						
Brændsel anvendt i	kr./t					

riste-anlæg eller ”fluid bed”-anlæg		21,1	21,5	21,9	22,3	22,7
Brændsel anvendt i andre anlæg.	kr./t	5,3	5,4	5,5	5,6	5,7
For brændsel nævnt i § 1, nr. 14						
Træpiller med svovlholdigt bindemiddel.	kr./t	8,4	8,6	8,8	8,9	9,1
Halm	kr./t	8,4	8,6	8,8	8,9	9,1

”

§ 9

I lov om afgift af affald og råstoffer (affalds- og råstofafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 27. november 2006, som ændret ved lov nr. 529 af 17. juni 2008, § 73 i lov nr. 1336 af 19. december og senest ved § 6 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 foretages følgende ændring:

§ 10, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

”Agiften udgør 475 kr. pr. t affald, der afleveres til deponering.”

§ 10

Stk. 1. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2-8 og 10. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 2, § 2, nr. 5 og § 4, nr. 2 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. § 1, nr. 7-10, 14, 17 og 18, § 2, nr. 6, 8, 12-15 og 19-21, § 3, nr. 5, 7, 10-13 og 17-19, § 4, nr. 9, 11, 13, 17-21, 26-27, 30 og 33, § 5, nr. 5-6, 8-9, 11, 15-16 og 19-23 samt §§ 7, 8 og 9 træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 4. § 1, nr. 4 og 6, træder i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 5. § 1, stk. 1, nr. 16, i lov om energiafgift af mineralolieproduktiver mv. og pkt. 16 i bilag 2 til denne lov, som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1 og 33, træder i kraft den 1. januar 2010. Pkt. 16 i 1, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. (mineralolieafgiftsloven), og pkt. 16 i bilag 2 til denne lov, som affattet ved § 4, nr. 1 og nr. 34, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 6. Virksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke er registreret efter lovens § 3, stk. 1 eller stk. 2, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden har en lagerbeholdning på over 3.000 liter af varer, der bliver afgiftspligtige, skal betale afgift af lagerbeholdningen. Virksomhederne skal senest den 10. februar 2010 indbetale afgift af den nævnte lagerbeholdning.

Stk. 7. Pkt. 15 i § 2, stk. 1, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, og pkt. 15 i bilag 2 til denne lov, som affattet ved § 5, nr. 2 og nr. 24, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 8. Virksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke er registreret efter lovens § 3, nr. 1, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden har en lagerbeholdning på over 3.000 liter af varer, der bliver afgiftspligtige, skal betale afgift af lagerbeholdningen. Virksomhederne skal senest den 10. februar 2010 indbetale afgift af den nævnte lagerbeholdning.

Stk. 9. Loven finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra lovens ikrafttræden udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages fra udlandet eller medtages fra udlandet.

Stk. 10. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med told- og skatteforvaltningens tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdel af leverancen, hvorefter der skal betales afgift.

Stk. 11. Stk. 7 finder tilsvarende anvendelse for de efterfølgende afgiftsforhøjelser pr. 1. januar 2011, pr. 1. januar 2012, pr. 1. januar 2013, pr. 1. januar 2014, pr. 1. januar 2015 og frem.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets enkelte elementer

2.1. Indeksering af energiafgifterne

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Forslagets indhold

2.2. Forhøjelse af energiafgifterne på el og varme

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Forslagets indhold

2.3. Energiafgift på erhvervene (reduktion af tilbagebetaling)

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Forslagets indhold

2.4. Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Forslagets indhold

2.5. Afgift på smøreolie.

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Forslagets indhold

2.6. El til belysning

2.6.1. Gældende ret

- 2.6.2. Forslagets indhold
- 2.7. Komfortkøling
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Forslagets indhold
- 2.8. El til opvarmning af elværker, herunder transformerstationer m.v.
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Forslagets indhold
- 2.9. Ændringer i affaldsafgiften
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Forslagets indhold
- 2.10. Forenklinger
- 3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Indeksering af energiafgifterne også efter 2015
 - 3.2. Forhøjelse af energiafgifterne på el og varme
 - 3.2.1. Forhøjelse af energiafgifter på brændsler til opvarmning med 15 pct.
 - 3.2.1.1. Adfærdseffekter
 - 3.2.1.2. Skatteudgifter
 - 3.2.2. Forhøjelse af energiafgifter på el og elvarme med 5 pct.
 - 3.2.2.1. Adfærdseffekter
 - 3.2.2.2. Skatteudgifter
 - 3.3. Forhøjelse af elafgift i erhverv og husholdninger
 - 3.3.1. Adfærdseffekter
 - 3.3.2. Skatteudgifter
 - 3.4. Indførelse af energiafgift på brændsler i erhvervene
 - 3.4.1. Adfærdseffekter
 - 3.4.2. Skatteudgifter
 - 3.5. Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme
 - 3.5.1. Adfærdseffekter
 - 3.5.2. Skatteudgifter
 - 3.6. Afgift på smøreolie m.v.
 - 3.6.1. Adfærdseffekter
 - 3.6.2. Skatteudgifter
 - 3.7. El til belysning
 - 3.7.1. Adfærdseffekter
 - 3.7.2. Skatteudgifter
 - 3.8. Komfortkøling
 - 3.8.1. Adfærdseffekter
 - 3.8.2. Skatteudgifter
 - 3.9. El til opvarmning af elværker, herunder transformerstationer m.v.
 - 3.9.1. Adfærdseffekter

- 3.9.2. Skatteudgifter
- 3.10. Ændringer i affaldsafgiften
 - 3.10.1. Adfærdseffekter
 - 3.10.2. Skatteudgifter
- 3.11. Forenklinger/præciseringer
- 4. Administrative konsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
 - 5.1. Indeksering af energiafgifterne også efter 2015
 - 5.2. Forhøjelse af energiafgifterne på el og varme
 - 5.3. Energiafgift på erhvervene (reduktion af tilbagebetaling)
 - 5.4. Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.
 - 5.5. Afgift på smøreolie m.v.
 - 5.6. El til belysning
 - 5.7. Komfortkøling (aircondition)
 - 5.8. El til opvarmning af elværker, herunder transformerstationer m.v.
 - 5.9 Ændringer i affaldsafgiften
 - 5.10. Forenklinger
- 6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
 - 6.1. Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.
 - 6.2. Afgift på smøreolie m.v.
 - 6.3. El til belysning etc.
 - 6.4. Komfortkøling
 - 6.5. Ændringer i affaldsafgiften
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne
- 8. Miljømæssige konsekvenser
 - 8.1. Indeksering af energiafgifterne
 - 8.2. Forhøjelse af energiafgifterne på el og varme
 - 8.3. Energiafgift på erhvervene (reduktion af tilbagebetaling)
 - 8.4. Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.
 - 8.5. Afgift på smøreolie m.v.
 - 8.6. El til belysning
 - 8.7. Komfortkøling
 - 8.8. El til opvarmning af elværker, herunder transformerstationer m.v.
 - 8.9. Ændringer i affaldsafgiften
 - 8.10. Forenklinger
- 9. Forholdet til EU-retten
 - 9.1. Indeksering af energiafgifterne
 - 9.2. Forhøjelse af energiafgifterne på el og varme
 - 9.3. Energiafgift på erhvervene (reduktion af tilbagebetaling)
 - 9.4. Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.

9.5. Afgift på smøreolie m.v.

9.6. El til belysning

9.7. Komfortkøling

9.8. El til opvarmning af elværker, herunder transformerstationer m.v.

9.9 Ændringer i affaldsafgiften

9.10. Forenklinger

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti har den 1. marts 2009 indgået en aftale om *forårspakke 2.0*.

På energiafgiftsområdet indeholder aftalen følgende tekst:

”Danmark skal være mere grønt. Det skal være dyrere at forbruge og producere varer, som er til skade for vores miljø og klima.

Parterne er derfor enige om at hæve skatten på forurening og energiforbrug. De personer og erhverv, der forurener meget og bruger megen energi, skal betale mere. Omvendt skal de, der passer på miljøet og klimaet, belønnes. Det giver alle en større tilskyndelse til at beskytte vores fælles klima og miljø.

Udvikling af intelligente løsninger, hvor forbruget af energi spredes over døgnet, kan gøre det billigere for familierne og erhvervene at forbruge energi, uden at det skader vores klima og miljø. Det kan fx ske ved stigende brug af elbiler kombineret med intelligent opladning af batterier, som udnytter, at strøm er billigere om natten. Når teknologien hertil er til stede, vil det være naturligt at overveje om afgiftssystemet på længere sigt kan understøtte spredningen af energiforbruget.

Parterne er på den baggrund enige om en række initiativer til et grønnere skatte- og afgiftssystem:

- Afgiften på energi til rumopvarmning forhøjes, og der indføres en afgift på energi til aircondition. Energiafgiften på brændsel til opvarmning øges med 15 pct., svarende til ca. 7,5 kr. pr. GJ. Energiafgiften på el til opvarmning øges med 5 pct. Afgiften på energi til aircondition ligestiller energi til opvarmning og nedkøling, idet denne samlet vil svare til energi- og CO₂-afgiften på opvarmning.
Initiativerne træder i kraft 1. januar 2010.
- De grønne energiafgifter på el i husholdninger og erhverv øges herudover generelt med 17 kr. pr. GJ.

- Udover den øgede energiafgift på el indføres en energiafgift på de brændsler, erhvervene bruger i forbindelse med fremstilling, på 15 kr. pr. GJ.

Sigtet med disse energiafgifter for erhvervene er at nedbringe energiforbruget via en bedre tilrettelæggelse af produktionen, anvendelse af mere miljørigtig teknologi mv. En afgiftsforhøjelse kan imidlertid også medføre, at produktion, der med den nuværende teknologi nødvendigvis er energikrævende, flytter til lande med en mere lempelig regulering, hvilket ikke styrker det globale klima. Derfor friholdes mineralogiske processer, kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer mv. i overensstemmelse med EU's energibeskatningsdirektiv. Endvidere sættes energiafgiftssatsen for gartnerier og landbrug til 1,25 kr. pr. GJ, svarende til EU's minimumssats. Initiativet træder i kraft 1. januar 2011.

- Med henblik på at understøtte klima- og energimålsætningerne blev det i aftalen *lavere skat på arbejde* aftalt at indeksere energiafgifterne frem mod 2015. Indekseringen videreføres efter 2015.
- Bundfradraget i CO₂-afgiften reduceres. Bundfradragene til energiintensive virksomheder i CO₂-afgiftsloven aftrappes i takt med, at de gratis kvoter i EU's CO₂-kvotesystem reduceres. Det vil opretholde ligestillingen mellem kvoteomfattede virksomheder og energitunge ikke-kvoteomfattede virksomheder. Initiativet træder i kraft 1. januar 2013.
- Afgifterne på kraftvarme, vejbelysning og transformerstationer ændres:
 - Der indføres ens beskatning af central og decentral kraftvarme. Det vil fjerne den nuværende forvridding mellem varme produceret på centrale og decentrale værker. Initiativet træder i kraft 1. januar 2010.
 - Alle husholdninger, ikke-momsregistrerede og liberale erhverv kommer til at betale energiafgift på el til belysning mv. Reglerne vedrørende afgift af el til opvarmning af transformerstationer præciseres, således at der betales afgift heraf. Initiativet træder i kraft 1. januar 2010.”

Der henvises til forslag til lov om ændring af personskatteloven og forskellige andre love (*Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat*). Det bemærkes, at forslaget om reduktion i CO₂-bundfradraget og forslaget om indførelse af afgift på andre klimagasser end CO₂ ved energianvendelse vil blive fremsat på et senere tidspunkt end indeværende folketingsamling.

Aftalen om *Forårspakke 2.0* indebærer, at erhverv, der forurener meget og bruger meget energi, skal betale mere. I *Forårspakke 2.0* var der aftalt nye energiafgifter for erhvervene på 15 kr. pr.

GJ brændsler og 6 øre pr. kWh el. Der er tale om betydelige energiafgifter for erhvervene i fuld overensstemmelse med klima- og energipolitikken.

Forslaget om at indføre afgifter på erhvervenes energiforbrug fra 2011 er dog blevet kritiseret for at ramme bl.a. energiintensive, konkurrenceudsatte virksomheder særligt hårdt. Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti er nu enige om at give erhvervene mere tid til at tilpasse sig de nye energiafgifter særligt i lyset den økonomiske situation. Samtidig skal den grønne profil fastholdes.

Energiafgifterne indføres derfor langsommere end oprindelig aftalt.

I stedet indføres energiafgifter for erhvervenes energi anvendt til procesformål fra 1. januar 2010 på niveau med EU's minimumsafgift på 4,5 kr. pr. GJ fossile brændsler, og en tilsvarende sats på ca. 1,6 øre pr. kWh el.

Først fra 2013 forhøjes energiafgifterne til det niveau, der er aftalt i forårspakke 2.0. De lempelser for landbrug og gartneri, samt mineralogiske processer m.v., som er aftalt i forårspakke 2.0, fastholdes uændret.

Overgangsordningen betyder, at lidt under en tredjedel af afgiftsforhøjelsen sættes i kraft i 2010, mens resten udskydes til 2013.

I årene 2010-2012 vil erhvervene samlet set opnå en lempelse på ca. 2,4 mia. kr.

Der vil blive gennemført en undersøgelse af de energiintensive virksomheders konkurrenceforhold i 2012.

Den nuværende affaldsafgift består af en deponeringsafgift på 375 kr. pr. ton og en forbrændingsafgift på 330 kr. pr. ton. Desuden er farligt affald fritaget for afgift.

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti er enige om, at forhøje afgiften på deponering, indeksere forbrændingsafgiften og indføre afgift på farligt affald. Det er i overensstemmelse med målsætningen for *Forårspakke 2.0* om et grønnere skatte- og afgiftssystem.

Forhøjelse af afgiften på deponering af affald skyldes, at afgiften ikke har været reguleret siden 1999 og dermed er blevet udhulet realt.

En indeksering af afgiften på forbrænding af affald vil betyde, at afgiften kommer til at følge udviklingen i energiafgifterne, der ifølge aftalen om *Forårspakke 2.0* vil blive indekseret fremover.

Fritagelsen for afgift for farligt affald giver incitament til at "ødelægge" affald, så det kategoriseres som farligt. Desuden bør der være tilskyndelse til at reducere mængderne af netop farligt affald. På den baggrund ophæves fritagelsen for farligt affald.

2. Lovforslagets enkelte elementer

2.1. Indeksering af energiafgifterne

2.1.1. Gældende ret

Som udgangspunkt sker der en årlig regulering på 1,8 pct. fra 2008 til og med 2015 for de fleste energiafgifter herunder CO₂-afgift, svovlafgift og afgift på kvælstofoxider. De indekserede satser fremgår af:

- 1) lov om afgift af elektricitet,
- 2) lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.,
- 3) lov om afgift af naturgas og bygas,
- 4) lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.,
- 5) lov om afgift af svovl,
- 6) lov om afgift af kvælstofoxider (ikke trådt i kraft) og
- 7) lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

2.1.2. Forslagets indhold

Det foreslås, at den gældende indeksering af afgiftssatserne på energi også skal omfatte de nye energiafgifter på husholdninger og erhverv, som omfattes af *forårspakke 2.0*. Til og med 2015 indekseres disse med 1,8 pct. pr. år.

For perioden efter 2015 foreslås, at indekseringen af de nuværende og forårspakkens nye energiafgifter videreføres. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik i medfør af lov om beregning af et nettoprisindeks. Den årlige regulering af satserne for afgifter på energi foretages efter nærmere regler i én bestemmelse, som indsættes i mineralolieafgiftsloven. I de enkelte afgiftslove fastsættes, at satserne reguleres efter denne bestemmelse i mineralolieafgiftsloven.

2.2. Forhøjelse af energiafgifterne på el og varme

2.2.1. Gældende ret

Afgifter på energiforbrug dækker over flere typer afgifter: energiafgifter på kul, olie, naturgas og el m.v., svovlafgift og CO₂-afgift. Hertil kommer en parafiskale PSO-skat på el (public service obligations). Derudover bliver der som led i *Energiaftalen* fra februar 2008 indført afgift af kvælstofoxider (NO_x) fra 2010.

Energi til rumopvarmning beskattes ens for både husholdninger og erhverv. Erhvervene får som udgangspunkt godtgjort energiafgiften til procesformål, hvilket dækker over størstedelen af erhvervenes energiforbrug.

Energiafgiften på brændsler (kul, olie, affald og naturgas) er fastlagt på grundlag af en afgiftssats på 49,8 pr. GJ i 2010. Energiafgiften på el er 62,8 øre pr. kWh, mens afgiften på elvarme er 51,9 øre pr. kWh i 2010.

2.2.2. Forslagets indhold

Det foreslås at forhøje energiafgiften på brændsel til opvarmning med 15 pct., svarende til ca. 7,5 kr. pr. GJ. Energiafgiften på el øges med 5 pct.

Forslaget vil hovedsageligt belaste husholdningerne. Parallelt hermed foreslås det, at husholdningerne bliver kompenseret ved en ”grøn check”, jf. forslag til lov om en grøn check (skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter m.v.).

I forbindelse med implementeringen af *Energiaftalen* af 21. februar 2008 blev der ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Implementering af energiaftalen) foretaget ændringer i bestemmelser i elafgiftsloven (lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 3. maj 2006 om afgift af elektricitet med senere ændringer), gasafgiftsloven (lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 298 af 3. april 2006 med senere ændringer), kulafgiftsloven, (lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006 med senere ændringer), mineralolieafgiftsloven (lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006 med senere ændringer) og kuldioxidafgiftsloven (lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006 med senere ændringer). – energiafgiftslovene. Disse ændringer i energiafgiftslovene, der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008 er ikke sat i kraft endnu, da de fortsat afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne.

Det forudsættes, at dette lovforslag træder i kraft umiddelbart forud for ikrafttrædelse af lov nr. 528 af 17. juni 2008. Dette lovforslag foreslår nyaffattelser af en række af de bestemmelser i elafgiftsloven, gasafgiftsloven, kulafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven og kuldioxidafgiftsloven, der blev ændret med lov nr. 528. af 17. juni 2008. Ændringerne der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008 foreslås ikke videreført i forbindelse med de forslag til nyaffattelse af

de samme bestemmelser i energiafgiftslovene, der sker med dette lovforslag og får derfor ingen betydning.

2.3. Energiafgift på erhvervene (reduktion af tilbagebetaling)

2.3.1. Gældende ret (samt lovbestemmelser der ikke er trådt i kraft)

Momsregistrerede virksomheder, bortset fra liberale erhverv, kan få godtgørelse af elafgift på elektricitet til processer i forbindelse med momspligtig aktivitet. Der ydes dog ikke godtgørelse af 1 øre pr. kWh for forbrug til og med 15 mio. kWh pr. år. Denne begrænsning i godtgørelsen med 1 øre pr. kWh gælder imidlertid ikke for forbrug af elektricitet, der medgår direkte til produktion af elektricitet samt til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet, da elektricitet hertil er fritaget for afgiftsbeskatning efter regler i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 (energibeskatningsdirektivet). Virksomhederne kan i øvrigt ikke få godtgørelse af elafgift på elektricitet til brug i elektriske radiatorer og vandvarmere mv. (rumvarme).

Momsregistrerede virksomheder kan få godtgørelse af energiafgifter på brændsler, bortset fra benzin, til proces i forbindelse med momspligtig aktivitet. Virksomhederne kan ikke få godtgørelse af afgift på brændsler, som anvendes til opvarmning af almindelige rum m.v. Dette gælder dog ikke for staldbygninger og visse væksthuse i gartnerierhvervet. Virksomhederne kan som hovedregel ikke få godtgørelse for motorbrændstof. Virksomheder indenfor landbrug, gartneri og lignende kan dog få godtgørelse for motorbrændstof, bortset fra benzin, til brug i arbejdsredskaber mv., da dette forbrug er at betragte som procesenergi.

Virksomhederne skal betale såkaldt overskudsvarmeafgift efter energiafgiftslovene, når de anvender afgiftspligtige energiprodukter til proces (formål med ret til godtgørelse) og derpå nyttiggør overskudsvarme fra processen som rumvarme eller leverer overskudsvarmen til andre (formål uden ret til godtgørelse). Afgiften beregnes pr. GJ overskudsvarme, men således, at for overskudsvarme, som afsættes, udgør energiafgiften højst 32,5 pct. af vederlaget for varmel leverancen. Køber af overskudsvarmen kan få tilbagebetalt et beløb svarende til overskudsvarmeafgiften i samme omfang, som overskudsvarmen går til energiforbrug af den type, der ellers er berettiget til afgiftsgodtgørelse eller afgiftsfritagelse. Anlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995, er på visse betingelser fritaget for overskudsvarmeafgiften efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og elafgiftsloven, men ikke efter naturgasafgiftsloven.

Virksomhederne kan som hovedregel ikke få tilbagebetalt CO₂-afgift på deres indkøb af elektricitet og brændsler. Der er dog forskellige regler om godtgørelse af CO₂-afgift for henholdsvis elektricitet og brændsler til såkaldte tunge processer, som fremgår af bilag 1 til kuldioxidafgiftsloven. Det er typisk en betingelse for godtgørelse, at virksomhedens årlige produktion udgør mindst 10 tons. Endvidere kan energiintensive virksomheder, der har indgået en aftale med Energistyrelsen om mulige energibesparelser, opnå tilskud til dækning af CO₂-afgift.

Herved kan en række virksomheder opnå delvis eller nærvæd fuld tilbagebetaling af CO₂-afgift.

Der er vedtaget lovgivning vedrørende tilbagebetaling af CO₂-afgift for brændsler, som ikke er trådt i kraft, jf. lov nr. 464 af 9. juni 2004 og lov nr. 528 af 17. juni 2008. Reglerne er ikke sat i kraft, da de afventer EU-Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttereglerne. Efter disse nye regler ydes der fuld tilbagebetaling af CO₂-afgift på brændsler til procesformål indenfor CO₂-kvotesektoren. Øvrigt brændselsforbrug afskæres fra godtgørelse af CO₂-afgift. Til gengæld ydes der et bundfradrag i afgiften på brændsler til tunge processer udenfor CO₂-kvotesektoren. Bundfradraget fastsættes ud fra omfanget af tidligere individuelle energiforbrug. For disse tunge processer, bortset fra opvarmning af store væksthuse i gartnerier, skal der dog betales EU's minimumsafgifter

Danmark skal beskatte erhvervene med EU's minimumsafgifter på elektricitet og brændsler efter regler i energibeskatningsdirektivet. Minimumsafgiften er 0,4 øre pr. kWh for elektricitet og ca. 1,25 kr. pr. GJ for naturgas og kul. For forskellige olieprodukter er minimumsafgiften ca. 2-4,5 kr. pr. GJ. Det er uden betydning, om medlemslandene pålægger minimumsafgiften som en eller flere afgifter på et energiprodukt. Der gælder dog forskellige fritagelser for beskatningen med minimumsafgift, ligesom visse produktionsprocesser er undtaget fra direktivet.

Efter energibeskatningsdirektivet kan der anvendes afgiftsbeskatning ned til nul for elektricitet og brændsler, dog ikke for motorbrændstof, som anvendes til arbejde i landbrug og gartnerier mv.

Efter direktivet er der visse typer energiforbrug, som er uden for dets anvendelsesområde, og som derfor efter direktivet kan fritages helt eller delvis for afgifter.

Direktivet finder således ikke anvendelse på elektricitet, der fortrinsvis anvendes til kemisk reduktion og i elektrolyse og metallurgiske processer. Det finder endvidere ikke anvendelse på elektricitet, der anvendes i mineralogiske processer.

Direktivet finder desuden ikke anvendelse på dobbeltanvendelse af brændsler, dvs. når et brændsel anvendes dels som brændsel til opvarmning og dels til andre formål end som motorbrændstof og brændsel til opvarmning. Anvendelse af brændsler til kemisk reduktion og til elektrolyse og metallurgiske processer anses for at være dobbelt anvendelse.

Det fremgik i forbindelse med direktivets vedtagelse, at ovennævnte kemiske reduktion og elektrolyse stort set kun finder sted i sammenhæng med metallurgiske processer.

Endvidere finder direktivet ikke anvendelse for brændsler til mineralogiske processer. Direktivet definerer mineralogiske processer ved en henvisning til NACE-nomenklaturen, afdeling DI, "Fremstilling af andre ikke-metallholdige mineralske produkter", jf. Rådets forordning (EØF), nr.

3037/90 af 9. oktober 1990, som senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2002. Mineralogiske processer omfatter fremstilling mv. som følger:

Planglas

Formning og forarbejdning af planglas

Flasker, drikkeglas mv.

Glasfibre

Fremstilling og bearbejdning af af andet glas (herunder teknisk glas)

Keramiske husholdningsartikler og pyntegenstande

Sanitetsartikler

Keramiske isolatorer og isoleringsdele

Andre keramiske produkter til teknisk brug

Andre keramiske produkter

Ildfaste keramiske produkter

Keramiske teglsten og gulvfliser

Mursten, teglsten og byggematerialer af brændt ler

Cement

Kalk

Gips

Byggematerialer af beton

Mørtel

Fibercement

Andre beton, gips og cementprodukter

Tilhugning og forarbejdning af pyntesten og sten til bygge- og anlægsvirksomhed

Slibemidler

Andre ikke-metalholdige produkter

Efter den gældende danske afgiftslovgivning ydes der ikke fuldt godtgørelse af CO₂-afgift for kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer.

Der gælder regler om opgørelse, herunder eventuel måling, af energi til forskellige formål i relation til tilbagebetaling af afgifter.

2.3.2. Forslagets indhold

Af aftalen mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti om *Forårspakke 2.0* fremgår, at der er enighed om initiativer til et grønnere skatte- og afgiftssystem i relation til erhvervene. De grønne energiafgifter på el i erhverv skal øges med 17 kr. pr. GJ, hvilket svarer til 6 øre pr. kWh. Herudover indføres en grøn energiafgift på de brændsler, erhvervene bruger i forbindelse med fremstilling på 15 kr. pr. GJ. Sigtet med disse energiafgifter for erhvervene er at nedbringe energiforbruget via en bedre tilrettelæggelse af produktionen,

anvendelse af mere miljørigtig teknologi m.v. En afgiftsforhøjelse kan imidlertid også medføre, at produktion, der med den nuværende teknologi nødvendigvis er energikrævende, flytter til lande med en mere lempelig regulering, hvilket ikke styrker det globale klima. Derfor friholdes mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet. Endvidere gives afgiftslempelse for gartnerier og landbrug..

Denne aftale, hvorefter afgifter på erhvervenes energiforbrug indføres i 2011, er dog blevet kritiseret for at ramme bl.a. energiintensive konkurrenceudsatte virksomheder særligt hårdt. Energiafgifterne indføres derfor langsommere end oprindeligt aftalt. Dermed får erhvervene mere tid til at tilpasse sig de nye energiafgifter særligt i lyset den økonomiske situation. Samtidig fastholdes den grønne profil. Det indebærer, at der indføres energiafgifter for erhvervenes energi anvendt til procesformål fra 1. januar 2010 på niveau med EU's højeste minimumsafgift på 4,5 kr. pr. GJ for fossile brændsler, og en tilsvarende sats på ca. 1,6 øre pr. kWh el. Først fra 2013 forhøjes energiafgifterne til det niveau, der er aftalt i *Forårspakke 2.0*.

Lempelserne for mineralogiske processer m.v. samt gartneri og landbrug m.v. indføres også fra 1. januar 2010.

Efter forslaget nedsættes den almindelige tilbagebetaling af elafgift på elektricitet til erhvervene med afgiften pr. kWh. Dette er en administrativ enkel måde at gennemføre den grønne afgift pr. kWh for processer på.

Energiafgiften pr. GJ på brændsler, som erhvervene bruger i forbindelse med fremstilling eller processer, foreslås gennemført som en procentvis nedsættelse af tilbagebetalingen af energiafgift på brændsler til processer.

Nedsættelserne gælder også for eventuel tilbagebetaling af overskudsvarmeafgift til virksomheder, der forbruger overskudsvarme fra andre virksomheder.

Der foreslås fritagelse for den grønne energiafgift på elektricitet og brændsler for mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse (ingen nedsættelse af tilbagebetalingen). Der er foreslået en afgrænsning af denne fritagelse, så den omfatter energikrævende energianvendelse, som især er karakteristisk for de pågældende processer. Det foreslås, at det er en betingelse for fritagelse, at elektricitet eller brændsler anvendes direkte til de energikrævende processer, som er nævnt i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven (uden at virksomhedens årlige produktion skal udgøre mindst 10 tons).

Kemisk reduktion betyder elektronoptagelse, dvs. at et atom, molekyle eller en ion optager elektroner, som led i en produktionsproces. Til kemisk reduktion anvendes afgiftspligtige

brændsler såsom kulprodukter, idet brændslet anvendes som reduktionsmiddel (særligt formål). Det er alene i disse situationer, at brændslerne omfattes af fritagelsen. Elektricitet, der fortrinsvis anvendes til kemisk reduktion, omfattes ligeledes af fritagelsen. Ifølge Skatteministeriets oplysninger er det forholdsvis sjældent, at der bruges elektricitet til kemisk reduktion.

Elektrolyse er en måde at udskille et stof, f.eks. aluminium, ved hjælp af elektricitet. Metallurgiske processer kan f.eks. omfatte smeltning af metal i en ovn, hvor metallets indre fysiske struktur forandres. Mineralogiske processer er beskrevet i en liste over processerne. F.eks. er fremstilling af cement ved hjælp af opvarmning i en ovn en mineralogisk proces.

Fritagelsen er baseret på eksisterende erfaringer, og hvis det viser sig, at der er mineralogiske processer m.v., som ikke opfylder betingelsen for fritagelse om, at de skal være omfattet af bilag 1 til CO₂-afgiftsloven, vil det blive overvejet, om de også skal fritages. Der vil i givet fald blive fremsat forslag herom.

Der foreslås endvidere en lempelse i den grønne energiafgift på både elektricitet og brændsler, som forbruges i forbindelse med processer indenfor landbrug og gartneri. Elektricitet fritages for afgiften (reduktionen af tilbagebetalingen). For brændsler, herunder motorbrændstof omfattet af en godtgørelsesordning, sættes afgiftsbetalingen for landbrug m.v. til ca. 1,25 kr. pr. GJ, hvilket gennemføres ved, at tilbagebetalingen af energiafgiften for brændsler nedsættes med 1,8 pct. For gartnerier – væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m², hvor der ikke foregår detailsalg - er der dog foreslået en anden fremgangsmåde for brændsler til opvarmning. Gartnerierne skal således betale energiafgift svarende til minimumsafgiften for hver type brændsel, hvorved bemærkes at satserne for anden petroleum og flaskegas (LPG) end til motordrift sættes højere end minimumsafgiften, således at disse energiprodukter afgiftsmæssigt ligestilles med konkurrerende brændsler. Dette er hensigtsmæssigt bl.a. i forhold til ikrafttrædelse af afgiftslov nr. 528 af 17. juni 2008 (Implementering af energiaftalen), som ikke kan træde i kraft før den er godkendt af EU-Kommissionen i medfør af statsstøttere reglerne. Kommissionen har således tilkendegivet betænkeligheder ved, at gartnerier ifølge loven ikke beskattes med EU's minimumsafgift.

Som konsekvens af at mineralogiske og metallurgiske processer m.v. samt landbrug og gartneri m.v. omfattes af ovennævnte særlige afgiftslempelser foreslås, at der skal gælde særlige afgiftssatser pr. GJ nyttiggjort overskudsvarme fra disse processer. For overskudsvarme, der afsættes, udgør afgiften fortsat højst 32,5 pct. af vederlaget for varmeleverancen. Endvidere foreslås der ingen ændringer i de hidtil gældende fritagelser for betaling af overskudsvarmeafgift.

Der vil fortsat gælde fritagelse for forbrug af elektricitet, der medgår direkte til produktion af elektricitet samt til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet. Endvidere vil der fortsat gælde fritagelse for olieprodukter og gas til fremstilling af henholdsvis olieprodukter og

gas.

For så vidt angår indekseringen af afgifterne henvises der til afsnit 2.1.

2.4. Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.

2.4.1. Gældende ret

Energiafgiftslovgivningen er indrettet på den måde, at elektricitet beskattes ved at pålægge en elafgift og CO₂-afgift på forbruget heraf målt i Danmark. Modsat skal der ikke betales energiafgift og CO₂-afgift af de brændsler, der anvendes til fremstillingen af elektricitet.

Ved fremstillingen af varme beskattes forbruget af brændsel til denne produktion.

Når elektricitet og varme produceres i samproduktion, skal der derfor ske en fordeling af henholdsvis brændsel til elfremstilling, der kan fritages for afgift, og brændsel til varmeproduktion, hvoraf der skal betales afgift.

Ved kraftvarmeproduktion forstås den nyttiggjorte mængde varme fra selve kraftvarmeenheden tillagt nyttiggjort varme fra særlige anlæg i forbindelse med kraftvarmeenheden, f.eks. nyttiggjort varme fra røggasser og lignende.

Består kraftvarmeverket af flere kraftvarmeenheder, foretages beregningerne for hver enkelt kedel og anlæg for sig.

Enkelte kraftvarmeverker med flere kraftvarmeenheder er så tæt forbundne med hinanden, f.eks. ved at damp produceret på en enhed anvendes til fremstilling af el og varme på en anden enhed, så at det ikke er muligt at foretage en selvstændig beregning for den enkelte enhed. I sådanne tilfælde kan told- og skatteforvaltningen tillade, at beregningerne kan ske samlet for flere enheder, såfremt det kan sandsynliggøres, at det ikke vil føre til et andet resultat, end hvis der sker en beregning for den enkelte enhed.

Varme, der produceres på selvstændige varmeproduktionsanlæg, kan ikke medregnes som en del af kraftvarmeproduktionen, heller ikke selv om varmeproduktionsanlægget fysisk er placeret i forbindelse med kraftvarmeanlægget. Endvidere kan produktion af varme, der er udtaget før en turbine, f.eks. damp der er tilført fra en kedel direkte til en kraftdampvarmeveksler, heller ikke medregnes som en del af kraftvarmeproduktionen.

Såfremt der er anvendt flere forskellige brændsler f.eks. både afgiftspligtigt brændsel og ikke-afgiftspligtige brændsler på samme tid eller indenfor samme afgiftsperiode, beregnes der en andel, som anvendes for hvert brændsel, der er medgået til elfremstilling.

Kraftværker/elproducenter, der alene fremstiller elektricitet, skal ikke foretage en fordeling af brændsler mellem el- og varmfremstilling, men kan opnå afgiftsfrihed for hele brændselsforbruget, der skal kunne dokumenteres overfor told- og skatteforvaltningen.

Nedenfor er beskrevet de gældende regler for fordeling af brændsel el- og varmfremstilling for hhv. centrale og decentrale kraftvarmeværker.

2.4.1.1. Centrale kraftvarmeværker

Energiafgiftslovene indeholder en fortegnelse (bilag) over centrale kraftvarmeværker. Der er tale om følgende værker: H. C. Ørstedsværket, Svanemølleværket, Amagerværket, Avedøreværket, Kyndbyværket, Asnæsværket, Stigsnæsværket, Masnedøværket, Fynsværket, Enstedværket, inkl. Blok 3, Vestkraft-, Esbjerg- og Herningværkerne, Midtkraft, Studstrup- og Århusværkerne, Randersværket, Nordjyllandsværket, Vendsysselværket, Skærbækværket, Østkraft og Rønneværket.

Fordelingen af brændsel mellem el- og varmeproduktion er grundlæggende baseret på en omkostningsmæssig fordeling af det forbrugte brændsel. Teknisk set blev spørgsmålet om fordelingen af brændsel til el- og varmfremstilling i afgiftslovgivningen således oprindeligt løst ved, at der er fritagelse for den del af brændselsforbruget, der er medgået til elproduktionen, og som blev indregnet i elprisen. Den resterende del af brændselsforbruget anses for anvendt til varmeproduktion, hvoraf der skal betales afgift.

Med liberaliseringen af elmarkedet i slutningen af 1990'erne mistede bestemmelsen om, at brændslet skal være indregnet i elprisen sin mening. I et liberaliseret elmarked afsættes elektriciteten til markedspriser, og der foretages derfor ikke nogen beregning af elprisen. Det var derfor nødvendigt at tilpasse afgiftslovgivningen til de nye markedsforhold på elområdet i 1999.

I forbindelse med el-reformen blev der således vedtaget regler, der sikrede, at der fortsat kunne ydes godtgørelse for afgifterne af brændsler anvendt til elproduktion på centrale kraftvarmeværker, jf. lov nr. 390 af 2. juni 1999 (Sikring af hjemmel til fritagelse af brændsel til elproduktion efter el-liberaliseringen).

Med denne lov blev det bestemt, at værker, der ikke længere afsætter elektricitet til omkostningsbaserede priser, skal benytte de fordelinger af brændslerne, som anvendes i de kontrakter, der var gældende den 1. juli 1998, og som var godkendt af det daværende Elprisudvalg. Denne hovedbestemmelse er suppleret med yderligere bestemmelser for at sikre, at alle de centrale kraftvarmeværker fortsat kunne opnå afgiftsfritagelse.

Såfremt et kraftvarmeværk ikke havde en kontrakt den 1. juli 1998, der har været godkendt af Elprisudvalget, anses i stedet for indregnet i elektricitetsprisen en mængde brændsel opgjort på grundlag af en varmekoefficient. Værker beliggende i nyere varmeforsyningsområder på højst 12 år kan anvende en varmekoefficient på 200 pct. Værker beliggende i ældre varmeforsyningsområder skal anvende en varmekoefficient på 119 pct. Der kan dog højst fritages en andel af brændslet svarende til en elvirkningsgrad på 40 pct.

Alderen for en varmeforsyning, der til stadighed er blevet vedligeholdt og udbygget samt forbedret, skal således fastsættes. Varmeforsyningen kan i dette tilfælde opfattes som etableret ved seneste større investering, hvor forsyningen er blevet udvidet relativt væsentligt. Ved vurderingen af, om varmeforsyningen er mere eller mindre end 12 år gammel, ses også på, hvor stor en del af investeringerne i fjernvarmeforsyningen og værk, der er afskrevet. Hvis der f.eks. afskrives lineært over 24 år, og under halvdelen af de samlede investeringer i varmeforsyningen herunder værk er afskrevet, kan varmeforsyningen anses for etableret for mindre end 12 år siden.

Der kan også anvendes et passende referenceværk, der svarer til det konkrete kraftvarmeværk. Ved valget af et referenceværk tages udgangspunkt i værkets virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmeforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varmefremstillingen.

Told- og skatteforvaltningen skal godkende det anvendte referenceværk.

Hjemlen til afgiftsfritagelse blev således sikret i forbindelse med elliberaliseringen i slutningen af 90'erne.

2.4.1.2. Decentrale kraftvarmeværker

Begrebet decentrale kraftvarmeværker omfatter alle andre kraftvarmeværker end centrale kraftvarmeværker. Omfattet er f.eks. også industrielle kraftvarmeværker.

Decentrale kraftvarmeværker skal fordele det anvendte brændsel på baggrund af bruttoproduktionen af enten varme eller elektricitet.

Decentrale kraftvarmeværker kan vælge mellem nedennævnte fire metoder til at fordele brændsel mellem el- og varmeproduktion.

I praksis er det dog kun to af fire metoder, der anvendes, nærmere bestemt en metode hvorefter kraftvarmeproduktionen deles med 1,25, eller en metode, hvor brændselsforbruget til elfremstilling beregnes som den brændselsmængde, der svarer til elproduktionen delt med 0,65.

Ved den første metode (varmekoefficient 125) skal de decentrale kraftvarmeværker beregne mængden af brændsel til fremstilling af el, som der ikke skal betales afgift af, som det samlede forbrug af afgiftspligtige varer fratrukket kraftvarmeproduktion divideret med 1,25.

Udtrykt på en anden måde skal der for hver GJ varme, der fremstilles i kraftvarmeanlægget, dvs.. varme der fremstilles ved samproduktion af el og varme, betales afgift af 0,8 GJ brændsel.

Bestemmelsen indebærer dermed, at der betales afgift af en brændselsmængde, der svarer til varmeproduktionen på værket delt med 1,25.

Værker, der anvender denne metode, kan dog højst opnå afgiftsfrihed for brændsel, svarende til elproduktionen divideret med 0,35. Udtrykt på en anden måde kan der for hver kWh produceret el højst opnå afgiftsfrihed for en brændselsmængde på 2,857 kWh brændsel.

De fleste – herunder stort set alle små kraftvarmeværker – anvender denne metode.

Ved den anden metode (elvirkningsgrad 0,65) skal de decentrale kraftvarmeværker beregne forbruget af brændsel til fremstilling af el - som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det samlede energiindhold i de indfyrede brændsler.

Udtrykt på en anden måde kan der for hver kWh el, der fremstilles i kraftvarmeanlægget, opnå afgiftsfrihed for en brændselsmængde på 1,538 kWh brændsel.

Bestemmelsen indebærer, at der betales afgift af hele brændselsforbruget reduceret med en brændselsmængde, der svarer til den fremstillede mængde el delt med 0,65.

Ved den tredje metode (pro rata-metoden) skal de decentrale kraftvarmeværker beregne brændselsmængden til fremstilling af el som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede varme.

Ved den fjerde metode (elvirkningsgrad 90) skal de decentrale kraftvarmeværker beregne brændselsmængden til fremstilling af el, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Derudover gælder det, at den fremstillede mængde varme er den målte varmemængde ab anlæg/værk, der skal indgå i beregningen, dvs. før et evt. eget forbrug af varme og før tilførsel af varme til evt. varmeakkumulerings tank.

For elektricitet er den fremstillede mængde el den målte elproduktion, dvs. før et evt. eget forbrug af elektricitet.

Kraftvarmeværkerne skal for hvert kalenderår vælge en af opgørelsesmetoderne, som skal anvendes ved fordeling af brændselsforbruget for hele kalenderåret.

2.4.1.3 Afgiftslempelse på fjernvarme ("elpatronreglen")

Ved lov nr. 1417 af 21. december 2005 blev der indført en afgiftslempelse på fjernvarme, der trådte i kraft den 1. januar 2008.

For at undgå ulønsom elproduktion fik værkerne en afgiftsmæssig valgmulighed mellem varmeproduktion på kraftvarmeanlæg eller varmeproduktion på rene varmeproduktionsanlæg. Afgiftslempelsen omfatter f.eks. også varme, som kraftvarmeproducenten producerer på et naturgasbaseret spidslastanlæg.

Ved afgiftslempelsen blev afgiftsbelastningen sat ned til det niveau, som gælder for varme fra decentrale kraftvarmeværker.

Under Folketingets behandling af forslaget til ovennævnte lov blev der fremsat et ændringsforslag, der tog hensyn til forholdene ved centrale kraftvarmeværker, som i visse situationer producerer meget lidt el i forhold til varme. F.eks. når kraftvarmeværket er klar til hurtigt at kunne øge elproduktionen. Denne driftssituation, som benævnes »by pass«, kunne udløse en højere afgiftsbetaling end for almindelig kraftvarmeproduktion på et decentralt kraftvarmeværk. For at værkerne kan omfattes af adgangen til afgiftslempelse, skal driftssituationen foregå for mindst et døgn ad gangen. Endvidere skal told- og skatteforvaltningen godkende de nærmere procedurer for målinger m.v.

2.4.1.4. Kraftvarmeværkers eget forbrug af elektricitet

Der er afgiftsfrihed for el, der direkte medgår til fremstilling og distribution af el. Andet forbrug af el i kraftvarmeværker er omfattet af de almindelige procesregler og rumvarmeregler, som gælder for andre momsregistrerede virksomheder.

Eksempler på formål, som der kan opnås afgiftsfrihed for, er elforbrug til drift af generator og transformertab.

Modsætningsvist er der ikke afgiftsfrihed for elforbrug ved varmefremstilling. Eksempler på elforbrug ved varmefremstilling er el til drift af cirkulationspumper, der pumper fjernvarmevand ud i det kollektive varmeforsyningsnet.

Derudover forbruger kraftvarmeværker elektricitet, der er karakteriseret ved, at det ikke kan henføres til hverken elfremstilling eller varmefremstilling, men at der er tale om et fælles forbrug ved samproduktionen af el og varme.

Som eksempler på fælles forbrug er el til håndtering af brændsel i kraftvarmeværket og til drift af kraftvarmekedler og -motorer og røggasrensningsudstyr. Ved den forholdsmæssige fordeling af elforbruget til disse formål anvendes samme fordelingsnøgle som for fordelingen af brændslet

mellem el- og varmeproduktion.

Elafgiftsloven giver dog under alle omstændigheder adgang til afgiftsfritagelse for elektricitet fremstillet ved vedvarende energi, der forbruges direkte af kraftvarmeværket (elproducenten).

Kraftvarmeværker, der direkte forbruger af den producerede elektricitet, er afgiftspligtige og registreringspligtige efter elafgiftsloven og kuldioxidafgiftsloven.

Elproducenter, der leverer al den producerede elektricitet til det kollektive elforsyningsnet, er derimod ikke afgiftspligtige og registreringspligtige. Hovedparten af de decentrale kraftvarmeværker leverer al den producerede elektricitet til det kollektive elforsyningsnet (transformatorstation).

Registrerede kraftvarmeværker skal angive og betale CO₂-afgift til told- og skatteforvaltningen af elforbrug, som ikke er forbrugt til afgiftsfri formål ved elproduktion, jf. ovenfor.

Kraftvarmeværker, der ikke er registreret efter elafgiftsloven og kuldioxidafgiftsloven, og som får leveret el fra det kollektive forsyningsnet og tilfaktureret el- og CO₂-afgift, kan få tilbagebetalt afgiften af elforbrug, som er anvendt til afgiftsfri formål ved elproduktion.

Afgiftsmæssigt set er registrerede og ikke-registrerede kraftvarmeværker således stillet ens.

Den grundlæggende praksis for centrale kraftvarmeværker er dog, at de betaler afgift af brændsel, som er forbrugt til fremstilling af den andel af værkets eget forbrug af elektricitet, som ikke kan henføres til fremstilling af elektricitet. Denne praksis er en følge af de centrale kraftvarmeværkers særlige grundlag for fordeling af brændsel mellem el- og varmefremstilling.

2.4.2. Forslagets indhold

Centrale kraftvarmeværker har hidtil opgjort forbruget af brændsel til elfremstilling på et grundlag, der var baseret på et reguleret elmarked, dvs. på baggrund af en omkostningsfordeling af det anvendte brændsel mellem el- og varmefremstilling, herunder mængden af brændsel, der kunne indregnes i elprisen. Centrale værker, som ikke havde en godkendt kontrakt pr. 1. juli 1998, har i stedet brugt en varmekoefficient på 200 eller 119 – afhængig af varmeforsyningens alder. Der har endvidere på visse betingelser været mulighed for at bruge et referenceværk.

Decentrale kraftvarmeværker har hidtil kunnet vælge mellem fire skematiske metoder til at opgøre mængden af brændsel til elfremstilling, som værket kan opnå afgiftsfrihed for, og mængden af brændsel til varmefremstilling, som værket skal betale afgift af. Der er tale om følgende fire metoder: Varmekoefficient 125, elvirkningsgrad 0,65, pro rata-metoden og elvirkningsgrad 0,90.

I praksis er det dog kun de to første metoder, som anvendes. Det foreslås derfor, at pro rata-metoden og metoden vedrørende elvirkningsgrad 0,9 ophæves.

Det foreslås, at der sker en ligestilling af afgiftsreglerne for central og decentral kraftvarme, således at det er de gældende regler for decentral kraftvarme, som kommer til at gælde for alle værker. Dvs., at de centrale værker overgår til at anvende samme regler for fordeling af brændsel mellem el- og varmfremstilling, som gælder for decentrale kraftvarmeværker.

Ved en varmevirkningsgrad på 125 kommer de centrale kraftvarmeværker til at beregne mængden af brændsel til fremstilling af el, som der ikke skal betales afgift af, som det samlede forbrug af afgiftspligtige varer fratrasket kraftvarmeproduktion divideret med 1,25. Værkerne kan dog højst opnå afgiftsfrihed for brændsel svarende til elproduktionen divideret med 0,35.

Ved elvirkningsgrad 0,65 kommer de centrale kraftvarmeværker til at beregne forbruget af brændsel til fremstilling af el - som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det samlede energiindhold i de indfyrede brændsler.

Der er tale om en administrativ lettelse for de centrale værker. Ved et regelsæt med skematiske regler vil det endvidere være lettere for de centrale kraftvarmeværker at opgøre afgiftsmæssige konsekvenser af anlægs- og kontraktmæssige dispositioner – ikke mindst i forhold til et dynamisk og omskifteligt energimarked.

De gældende bestemmelser om afgiftslempelse for fjernvarme tager højde for en særlig driftssituation for centrale kraftvarmeværker, der benævnes ”by pass”. Med den foreslåede ligestilling af afgiftsreglerne for central og decentral kraftvarme er bestemmelsen om ”by pass” ikke nødvendig at opretholde. Det foreslås derfor, at bestemmelsen ophæves.

2.5. Afgift på smøreolie m.v.

2.5.1. Gældende ret

Der er i dag ikke energiafgifter på smøreolier m.v. Det foreslås at indføre afgifter på smøreolier, hydraulikolier og lign. Der var tidligere en afgift på dette område, som imidlertid blev ophævet i 2002. Den tidligere bestemmelse, der indeholdt hjemlen til afgiften var alene i mineralolieafgiftsloven. Afgiften blev oprindeligt indført for at finansiere det daværende Miljø- og Energiministeriums tilskudsordning for spildolie. Formålet med ordningen var at sikre, at spildolie blev indsamlet og anvendt på en miljømæssig forsvarlig måde.

Afgiften blev ophævet, fordi der var blevet rejst tvivl om, hvorvidt afgiften var forenelig med

EU's regler. Med den nugældende EU-retlige regulering af energibeskatning i Rådets direktiv 2003/96/EF, er der imidlertid ikke længere noget i EU-rettens regler på energibeskatningens område, der hindrer, at der indføres afgift på smøreolier m.v.

2.5.2. Forslagets indhold

De foreslåede afgifter indføres primært som et finansieringselement i skattereformen.

Afgifterne omfatter en energiafgift og en CO₂-afgift. Tidligere var der tale om én samlet sats. Afgiften vil omfatte smøreolier og lignende olier henhørende under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19. i EU's Kombinerede Nomenklatur samt andre olier, der konkurrerer hermed. Afgiftspligtig er herefter smøreolie og gearolie samt en række industrielle smøreolier m.v., f.eks. hydraulikolie, transmissionsolie, boreolie, skæreolie, maskinolie, kompressorolie og lign. Betegnelsen "hydraulikolie" omfatter alle typer olier, herunder bremsevæske, til trykcyindre, støddæmpere og hydrauliske bremsere.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2010. Afgifterne foreslås indekseret på samme måde som andre energiafgifter.

2.6. El til belysning

2.6.1. Gældende ret

Siden elafgiften blev indført i slutningen af 1970'erne har virksomheder, der er registreret efter momsloven kunnet få godtgjort afgiften af forbrug af elektricitet i samme omfang, som virksomheden har fradrag for moms af elforbrug.

Med Højesterets dom fra den 16. september 2005 er der etableret en retstilstand, hvor alle husholdninger, ikke-momsregistrerede og liberale erhverv, der som udgangspunkt er afgiftspligtige af forbrug af elektricitet til belysning, i princippet kan organisere sig ud af at skulle betale afgift af forbrug af elektricitet til belysning (f.eks. i form af udlicitering af belysningsopgaven).

For at kunne få tilbagebetalt afgiften af elektricitet i de pågældende tilfælde er det et krav, at driften af belysningsanlægget sker for den momsregistrerede virksomheds egen regning og risiko. Virksomheden, der varetager driften af et belysningsanlæg, skal have et selvstændigt erhvervmæssigt indhold og være forretningsmæssigt begrundet.

2.6.2. Forslagets indhold

Højesterets dom fra 2005 giver bl.a. landets kommuner et kraftigt afgiftsmæssigt incitament til at outsource opgaven med levering af vejbelysning etc. til en momsregistreret virksomhed. Muligheden kan også benyttes af andre, der ikke kan få godtgørelse af afgiften af elektricitet til belysning.

Det har aldrig været intentionen med de gældende regler, at der ikke skulle betales elafgift af vejbelysning, eller at betaling af elafgift kan undgås ved at outsource elforbrugende opgaver til et driftsselskab.

Det foreslås at præcisere elafgiftsloven, således at husholdninger, ikke-momsregistrerede, liberale erhverv og andre, der som udgangspunkt betaler afgift af forbruget af elektricitet til belysning, afskæres fra muligheden for at kunne organisere sig ud af at skulle betale afgiften.

Det foreslås således, at elafgiftslovens bestemmelser om, at virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, delvist kan få tilbagebetalt afgiften af forbruget af el præciseres. Herefter vil el, som en virksomhed direkte eller indirekte anvender til elektrisk belysning, der leveres fra virksomheden, ikke længere omfattes af elafgiftslovens mulighed for at få tilbagebetalt afgiften af elektriciteten.

Reglen medfører, at el til belysning i disse situationer reelt ikke længere anses som forbrugt i driftsselskabet, men derimod anses som forbrugt af forbrugeren af belysningen, f.eks. kommunen, når der er tale om en ydelse i form af vejbelysning, som leveres af et driftsselskab til en kommune.

Det følger af de gældende regler, at virksomheder, som er registreret efter merværdiafgiftsloven, som hovedregel kan få tilbagebetalt afgiften af elektricitet, der er medgået til fremstilling af belysning, der er forbrugt i virksomheden. Med den foreslåede bestemmelse vil en momsregistreret virksomhed, som leverer belysning, ikke kunne få tilbagebetalt afgiften af elektricitet til belysning. En momsregistreret virksomhed, der får leveret og forbruger belysningen, vil imidlertid fortsat have ret til tilbagebetaling af afgiften som hidtil, jf. dog nedenfor. Hvis den virksomhed/enhed, der modtager den leverede belysning derimod ikke er momsregistreret, vil der ikke kunne opnås ret til tilbagebetaling af afgiften på elektricitet.

Det skal bemærkes, at retten til tilbagebetaling af elafgift ikke omfatter den forøgelse af elafgiften for erhvervene, der med *forårspakke 2.0* finder sted fra og med 2011.

Det foreslås, at præciseringen af lovteksten træder i kraft den 1. januar 2010.

2.7. Komfortkøling

2.7.1. Gældende ret

Energiafgiften af energiforbrug til køling er godtgørelsesberettiget, uanset om kølingen sker som led i en produktionsproces eller af hensyn til de ansattes eller kundernes komfort.

Momsregistrerede virksomheder får tilbagebetalt energiafgiften af energiforbrug til nedkøling af lokaler, uanset om komfortkølingen sker af hensyn til de ansattes eller kundernes komfort, f.eks. køling af kontorer, forretningscentre mv. i sommerperioden. Denne form for energiforbrug anses for anvendt til procesformål, og energiafgiften af et sådant energiforbrug er dermed i dag godtgørelsesberettiget efter de almindelige procesregler.

Hidtil har det især været el, der har været brugt til komfortkøling i klima-/airconditionanlæg.

Det betyder, at momsregistrerede virksomheder – med undtagelse af virksomheder omfattet af bilag 1 til elafgiftsloven (bilaget vedr. liberale erhverv) – kan få godtgjort elafgiften efter de almindelige procesregler.

Det bemærkes, at hvis et elbaseret klimaanlæg har et varmelegeme, så kan der ikke opnås afgiftsgodtgørelse for energiforbruget i varmelegemet. Det vil sige, at et sådant forbrug er omfattet af rumvarmereglerne.

Der findes endvidere såkaldte reversible varmepumper, som i visse perioder af året fremstiller varme (vinter) og i andre perioder fremstiller komfortkøling (om sommeren).

Derudover findes der anlæg, som kan fremstille komfortkøling på basis af fjernvarme eller af egenproduceret varme, der f.eks. kan være fremstillet på basis af naturgas. Der er for tiden en del fokus på sådanne anlæg, som dog på nuværende tidspunkt synes mest egnet til at producere komfortkøling i større ejendomme, f.eks. i kontorbygninger og forretningscentre. Energiafgift af f.eks. naturgasbaseret varme, der anvendes til at fremstille komfortkøling, er godtgørelsesberettiget efter gasafgiftsloven.

Ved at afgiftsbelægge den pågældende form for energianvendelse til komfortkøling af hensyn til personer vil virksomhederne få et incitament til at fokusere og spare på energiforbruget til komfortkøling.

2.7.2. Forslagets indhold

Med forslaget om at ophæve adgangen til tilbagebetaling af energiafgiften af energiforbruget til køling af hensyn til personers komfort i indendørs lokaler sker der en ligestilling med reglerne om energiforbrug til rumvarme, hvor opvarmningen sker af hensyn til personer. Ved at afgiftsbelægge den pågældende form for energianvendelse antages det, at virksomhederne vil få et incitament til at fokusere og spare på energiforbruget til den form for indendørs køling af lokaler, der finder sted af hensyn til personers komfort.

Det synes naturligt at ligestille alle former for energi til komfortformål af hensyn til personer – uanset om energien anvendes til opvarmning af lokaler (rumvarme) eller komfortkøling af

lokaler. Det foreslås derfor at ophæve adgangen til tilbagebetaling af energiafgiften af energiforbruget til den nedkøling af lokaler, der sker under hensyn til de ansattes eller kundernes komfort. Forslaget omfatter ikke energiforbrug til den nødvendige nedkøling af varer eller køling af lokaler, der f.eks. er betinget af produktionsprocesser. Forslaget omfatter ej heller energiforbrug til drift af ventilatorer, der skal føre kølingen/kulden frem til de pågældende lokaler. Energiforbruget hertil anses fortsat for procesforbrug, således at energiafgiften dermed er tilbagebetalingsberettiget efter de almindelige procesregler.

Som det er tilfældet i forhold til ikke-godtgørelsesberettiget varme, skal der som udgangspunkt ske måling af energiforbruget for at opnå godtgørelse.

Forbrug af el anses som udgangspunkt for proces, medmindre der er tale om forbrug af el til rumvarme mv. Virksomhederne kan opgøre den ikke-godtgørelsesberettigede energiafgift enten ved måling eller ved hjælp af fastsatte beregningsregler i loven og modregne denne mængde i den samlede mængde energi.

Tilsvarende foreslås at gælde for el til komfortkøling. Anvendes et anlæg således både til køling af lokaler af hensyn til personers komfort og til køling af lokaler, hvor kølingen af alene sker af hensyn til eksempelvis maskiner, og der ikke kan ske eller sker en fordeling af energiforbruget efter konkret måling, men alene måling af det samlede forbrug, kan der opnås godtgørelse for det samlede forbrug fratrukket en beregnet, efter i loven fastsatte beregningsregler, mængde elektricitet anvendt til komfortkøling.

Anvendes et anlæg eller flere anlæg på samme tid til køling af ét, og samme lokale af komfortmæssige hensyn for personer og af hensyn til en eller flere maskiner, f.eks. en server i samme lokale, foretages der ikke en fordeling af den anvendte energi til køling. Den anvendte energi anses i disse tilfælde alene anvendt til komfortformål.

Fordelingen af forbruget af energi efter gas-, kul- og mineralolieafgiftsloven skal ske på basis af måling af den samlede mængde energi og den forbrugte mængde energi til proces formål.

I stedet for at basere fordelingen af energiforbruget mellem energi til ikke-proces formål og til procesformål ved måling, kan virksomhederne vælge at betale en afgift opgjort på basis af en standardafgift pr. m² måned

Det foreslås, at ændringerne træder i kraft den 1. januar 2010.

2.8. El til opvarmning af elværker, herunder transformerstationer m.v.

2.8.1. Gældende ret

Med Vestre Landsrets dom fra den 15. december 2005 er det fastslået, at virksomheders eget forbrug af afgiftspligtig el i egne transformerstationer til formål omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3, f.eks. forbrug af el i el-radiatorer, elvarmeblæsere og el-vandvarmere, ikke er særskilt omfattet af elafgiftslovens § 8, stk. 2, om opgørelse af den afgiftspligtige mængde. Dette indebærer, at der ikke skal betales fuld afgift efter elafgiftsloven af dette elforbrug. Dette gælder både el-netvirksomheders eget forbrug af el, og virksomheder, der svarer afgift, hvis virksomheden til eget forbrug fremstiller elektricitet.

2.8.2. Forslagets indhold

Vestre Landsret afsagde i 2005 ovennævnte dom i en sag vedrørende betaling af elafgift, kuldioxidafgift og særlig svovlafgift af el, der er anvendt til drift af elradiatorer, elvarmeblæsere og elvandvarmere i transformerstationsbygninger, der tilhører et elforsyningsselskab.

Vestre Landsret fastslog, at elselskabets eget forbrug af afgiftspligtig el i egne transformerstationer til formål omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3, f.eks. forbrug af el i el-radiatorer, elvarmeblæsere og el-vandvarmere, ikke er særskilt omfattet af elafgiftslovens § 8, stk. 2, om opgørelse af den afgiftspligtige mængde. Dette indebærer, at der ikke skal betales fuld afgift efter elafgiftsloven af dette elforbrug.

Told- og skatteforvaltningen udsendte i 2007 en meddelelse om rækkevidden af dommen. Det fremgår heraf, at forbrug til formål omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3, der direkte knytter sig til driften af den afgiftspligtige virksomhed efter elafgiftsloven er omfattet af dommen. I det konkrete tilfælde vil det sige forbrug i virksomheder, der leverer elektricitet til forbrug her i landet, jf. elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 1 og stk. 2 (elnetvirksomheder og eltransmissionsvirksomheder, der driver bevillingspligtig virksomhed omfattet af § 19, § 20, stk. 2 eller § 21 a i lov om elforsyning).

Det fremgår endvidere af meddelelsen, at dommen også har betydning for forbrug af el til opvarmning m.v. af administrationslokaler, lagerlokaler og værkstedsanlæg, der anvendes af den afgiftsregistrerede virksomhed til formål, der knytter sig direkte til den bevillingspligtige, afgiftsregistrerede virksomhed (ydelser i relation til net-/transmissionsvirksomhedens leverancer af el).

Efterfølgende er der rejst tvivl om, hvorvidt rækkevidden af Vestre Landsrets dom er videre end antaget i meddelelsen fra 2007. Det er gjort gældende, at dommen ikke kun omfatter el-netvirksomheders eget forbrug af el, men også må omfatte virksomheder, der er registreret i medfør af elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 2, og svarer afgift, hvis virksomheden til eget forbrug fremstiller elektricitet, da sådanne virksomheder også opgør den afgiftspligtige mængde el efter reglerne i elafgiftslovens § 8, stk. 2.

SKAT har bedt Kammeradvokaten om at vurdere rækkevidden af Landsrettens dom. Det er Kammeradvokatens opfattelse, at rækkevidden af Vestre Landsrets dom bør fortolkes videre end antaget i meddelelsen fra januar 2007.

Det foreslås at ændre elafgiftsloven, således, at virksomheders eget forbrug af afgiftspligtig el i egne transformerstationer m.v., til formål omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3, f.eks. forbrug af el i elradiatorer, elvarmeblæsere og elvandvarmere mv., bliver omfattet af elafgiftslovens § 8, stk. 2, om opgørelse af den afgiftspligtige mængde, hvilket indebærer, at der skal betales fuld afgift efter elafgiftsloven af dette elforbrug. Dette gælder både el-netvirksomheders eget forbrug af el, og virksomheder, der svarer afgift, hvis virksomheden til eget forbrug fremstiller elektricitet.

Det foreslås, at ændringen af elafgiftsloven træder i kraft den 1. januar 2010.

2.9. Ændringer i affaldsafgiften

2.9.1. Gældende ret

Den nuværende affaldsafgift omfatter affald til deponering og brændbart affald. Afgiften på affald til deponering er 375 kr./t. og afgiften på forbrænding er 330 kr./t. Deponeringsafgiften har ikke været ændret siden 1999.

Farligt affald er fritaget for afgift. Dette har været begrundet med, at man med en afgift risikerer, at det farlige affald skaffes af vejen på en ureguleret måde. Farligt affald bliver behandlet både her i landet og i andre lande. Og i det mindste farligt affald med kulbrinter, der bruges til energiformål, bør formentlig pålægges afgift efter EU's energibeskatningsdirektiv.

Afgiften på brændbart affald er under omlægning, jf. regeringens lovforslag L 126, forslag til lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften). Ved det fremsatte forslag til lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften), L 126, foreslår regeringen afgiften på affald, der forbrændes, omlagt til en energiafgift. Med forslaget til omlægning ophæves afgiftsfritagelsen for farligt affald i affalds- og råstofafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 27. november 2006 med senere ændringer, og foreslås videreført i kulafgiftsloven. Afgiften vil fremover blive beregnet ud fra energimængderne fra affald.

2.9.2. Forslagets indhold

Afgiftssatsen for deponering af affald er ikke blevet ændret siden 1999 og er således blevet udhulet af inflationen. Det foreslås at forhøje afgiften med 100 kr. pr. ton affald, der deponeres, således at satsen ændres fra 375 kr. pr. ton til 475 kr. pr. ton.

Afgifterne på energi indekseres. Afgifterne på affald indekseres ikke efter de gældende regler. Med regeringens fremsatte forslag i Folketinget til omlægning af affaldsafgiften til en energiafgift, L 126, vil de samlede afgifter på energi i affald i 2010 stort set være på niveau med afgifterne på energi i kul og gas. Afgifterne på gas og kul mv. vil imidlertid herefter stige i forhold til afgifterne på affaldsenergi, der afløser den nuværende afgift på brændbart affald, da ikke alle elementer i affaldsenergi (tillægsafgift og CO₂-afgift) bliver indekseret.

For at fastholde balancen mellem afgiften på fossile brændsler og affald foreslås det at forhøje affaldsvarmeafgiften, der indekseres, til samme niveau som for kul og olie m.v., men med et fast fradrag for tillægsafgiften, der ikke indekseres. Da der er tale om forslag til ændringer i L 126 der endnu ikke er vedtaget af Folketinget, vil der blive fremsat ændringsforslag til nærværende lovforslag, når L 126 er vedtaget af Folketinget.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne under 2.1. om indeksering af energiafgifterne.

Det foreslås at ophæve afgiftsfritagelsen for farligt affald. Den hidtidige fritagelse for affaldsafgift har været begrundet med, at det kan være betænkeligt, at farligt affald skaffes af vejen via ureglementerede kanaler, hvor der ikke betales afgift. Omvendt er der risiko for, at afgiftsfritagelsen fører til, at visse affaldsproducenter "sviner" affaldet til, så det herved bliver farligt affald, hvorved affaldsafgift undgås. Genanvendelse af farligt affald foreslås fortsat fritaget for afgift. Henset til det ovennævnte om omlægningen af affaldsafgiften vil forslaget om at ophæve afgiftsfritagelsen for farligt affald blive fremsat med som et ændringsforslag til dette lovforslag.

Det foreslås således, at der indføres affaldsvarmeafgift på farligt affald pr. 1. januar 2010 på 19,6 kr. pr. GJ. Fra 1. januar 2015 indføres tilsvarende energiafgifter som for andet affald. Dertil kommer deponeringsafgift på farligt affald på 475 kr. pr. ton.

2.10. Forenklinger /præciseringer

Det foreslås, at der foretages en række mindre forenklinger og korrektioner i den gældende energiafgiftslovgivning, herunder korrektioner, hvor der rettes op på fejl i forbindelse med tidligere lovgivning. Herudover foreslås det, at der foretages en præcisering af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov om afgift af kvælstofoxider, og at den gældende CO₂-afgift på el får en ny betegnelse - "energispareafgiften". El er underlagt CO₂-kvotesystemet og er derudover pålagt CO₂-afgift. Med denne dobbeltregulering af el mht. CO₂-udledninger er der ikke noget miljøargument for CO₂-afgiften på elafgiften. CO₂-afgiften på el bidrager dog til energibesparelser. Med forslaget får CO₂-afgiften på el en ny betegnelse *energispareafgift*.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget er en del af aftalen om *Forårspakke 2.0 – vækst, klima, lavere skat*. Med dette

forslag tilvejebringes et merprovenu, som anvendes til at nedsætte personskatter og sikre den finanspolitiske holdbarhed. Der henvises til bemærkningerne til *Forslag til lov om ændring af personskatteloven* vedrørende provenueffekten af lavere personskatter. Det varige finansieringsbidrag af forslaget skønnes til ca. 18,8 mia. kr.

Samlet provenuvirkning af forslaget												
	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Konsekvens for erhvervene pct.
	mio. kr.	mio. kr.										
Indeksering efter 2015	14.450 ²	-	-	-	-	-	-	695	1.345	1.955	2.530	33 pct.
Forhøjelse af energiafgifter på brændsler med 15 pct.	725	1.260	1.215	1.170	1.115	1.070	1.030	990	950	920	885	33 pct.
Forhøjelse af energiafgifter på el med 5 pct.	400	540	535	525	520	510	505	495	490	485	475	33 pct.
Forhøjelse af grønne energiafgifter med 6 øre pr. kWh	1.450	315	1.250	1.200	2.035	2.010	1.975	1.950	1.925	1.895	1.870	68 pct.
Energiafgift på brændsler i erhverv	580	350	310	275	1.000	975	950	930	905	885	860	100 pct.
Ligestilling af afgiftsregler mellem central og decentral kraftvarme	75	300	255	140	135	130	125	100	95	90	90	20 pct.
Afgift på smøreolier	100	165	165	160	155	155	150	150	145	145	140	75 pct.
Præcisering el til belysning m.v.	200	265	285	280	275	270	265	260	255	250	245	33 pct.
Afgift på køling	175	195	200	200	200	200	200	200	200	200	200	33 pct.
El i elværker, herunder transformerstationer	15	25	25	25	20	20	20	20	20	20	20	33 pct.
Afgift på affald	185	120	130	145	255	270	285	295	330	325	335	50 pct.
Indeksering af affaldsvarmeafgift m.v. efter 2019	405	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	50 pct.
I alt	18.760	3.535	4.370	4.120	5.710	5.610	5.505	6.085	6.660	7.170	7.650	

Anm.: 2009-niveau

¹ I 2015-planen er det beregningsteknisk forudsat, at stykaftgiftssatserne stiger med 1,8 pct. årligt efter 2015, svarende til prisudviklingen. Merprovenuet på 14,45 mia. kr. fra indeksering efter 2015 samt indeksering af affaldsvarmeafgiften på 405 mio. kr. indgår følgelig ikke som finansieringselement i aftalen om *Forårspakke 2.0*, men bidrager til at opfylde finanspolitisk holdbarhed.

3.1. Indeksering af energiafgifterne også efter 2015

Afgifterne på energi har hidtil været udtrykt i et nominelt beløb pr. mængdeenhed. I 2007 blev det besluttet at indeksere afgifterne på energi med 1,8 pct. årligt i perioden 2008-2015, svarende til den forventede prisudvikling.

Med *Forårspakke 2.0* er det besluttet at indeksere afgifterne med den faktiske udvikling i nettopriserne fra og med 2016.

I 2015 forventes afgifterne på energi at indbringe et nominelt provenu på ca. 41,5 mia. kr. De afgiftspligtige mængder forventes at stige for benzin og dieselolie og delvist også for el, men at være faldende for brændsel til rumvarme i perioden 2015-2025.

Der hersker betydelig usikkerhed om realudviklingen i afgiftsgrundlag efter 2025. Det er derfor forudsat, at realgrundlagene udvikler sig i samme takt som BNP efter 2025. Dette skal ikke forstås som et konkret bogstaveligt skøn over virkningerne m.v. af gældende lovgivning m.v., men snarere som den udvikling, der skal til for at kunne fastholde afgifternes finansieringsevne i 2025 og i årene derefter ved uændret lovgivning. Der er således indregnet, at der i tiden efter 2025 vil ske en realtilpasning af grundlagene ved lukning af huller, udvidelse af afgiftsgrundlag m.v., der sikrer, at grundlagene efter 2025 stiger i takt med real BNP eller snarere grundlagene for indkomstskatterne

Ved uændret adfærd vindes i umiddelbare faktorpriser ca. 12,4 mia. kr., og i forbrugerpriser (dvs. inklusive moms) ca. 15,5 mia. kr. Finansieringsbidraget skønnes til ca. 14,5 mia. kr. Finansårseffekten i 2016 skønnes til ca. 660 mio. kr.

Det bemærkes, at det i 2015-planen beregningsteknisk er forudsat, at stykafgifterne stiger med 1,8 pct. årligt efter 2015, svarende til den forventede prisudvikling. Merprovenuet på 14,5 mia. kr. fra indeksering efter 2015 samt indeksering af affaldsafgiften indgår følgelig ikke som finansieringselement i aftalen om *Forårspakke 2.0*, men bidrager til at opfylde finanspolitisk holdbarhed.

Provenuvirkninger af indeksering af energiafgifterne												
	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Konsekvens for erhvervene, pct.
	mio. kr.	mio. kr.										
Provenu på konti i alt	12.410	-	-	-	-	-	-	555	1.075	1.565	2.020	33 pct.
Provenu inkl. virkning på andre konti	15.510	-	-	-	-	-	-	695	1.345	1.955	2.530	
Provenu efter tilbageløb	14.450	-	-	-	-	-	-	645	1.250	1.820	2.355	

(finansieringsbidrag)												
Provenu efter tilbageløb og adfærd	8.440	-	-	-	-	-	-	375	730	1.060	1.375	

Anm.: 2009-niveau

3.2. Forhøjelse af energiafgifterne på el og varme

3.2.1. Forhøjelse af energiafgifter på brændsler med 15 pct.

Energiafgifterne på brændsler omfatter kul, olie, affald og gas anvendt i husholdninger og ikke-momsregistrerede virksomheder. Energiafgifterne på brændsler er med den nuværende lovgivning balanceret omkring 49,8 kr. pr. GJ i 2010.

Med forslaget forhøjes afgiften med 15 pct. pr. 1. januar 2010, således at afgiften i 2010-niveau forhøjes til 57,3 kr. pr. GJ.

Provenuvirkninger af forhøjelse af afgiften på brændsler med 15 pct.												
	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Konsekvens for erhvervene, pct.
	mio. kr.	mio. kr.										
Provenu på konti i alt	625	1.010	970	935	890	855	825	790	760	735	705	33 pct.
Provenu inkl. virkning på andre konti	775	1.260	1.215	1.170	1.115	1.070	1.030	990	950	920	885	
Provenu efter tilbageløb (finansieringsbidrag)	725	1.175	1.135	1.090	1.040	1.000	960	925	890	860	825	
Provenu efter tilbageløb og adfærd	425	685	660	640	610	585	560	540	520	500	480	

Anm.: 2009-niveau.

Det skønnes, at forbruget af brændsler i 2010 er ca. 140 PJ, heraf er ca. 19 mio. PJ affald. Med en afgiftsforhøjelse på 15 pct., svarende til 7,5 kr. pr. GJ, vil forslaget uden adfærd medføre et umiddelbart merprovenu i faktorpriser på ca. 1.045 mio. kr. i 2010, svarende til ca. 1.010 mio. kr. i 2009-niveau. Med 2009-niveau menes det løbende provenu tilbagediskonteret med 3,8 pct. p.a., svarende til væksten i BNP. Den varige virkning er ca. 625 mio. kr. i faktorpriser. I forbrugerpriser dvs. inkl. moms vil forslaget medføre et merprovenu på ca. 775 mio. kr., svarende til et varigt finansieringsbidrag af forslaget på ca. 725 mio. kr. Finansårseffekten i 2010 skønnes til ca. 960 mio. kr.

3.2.1.1. Adfærdseffekter

Virkningerne af højere afgifter på brændsler i 2010 i 2010-niveau

	Forhøjelse af afgift på fossile brændsler med 15 pct.	Tilsvarende forhøjelse for affaldsvarme (2)	I alt
Grundlag 2010 før afgiftsændring	121 PJ	19 PJ	140 PJ
Energiafgift før	49,8 kr./GJ	49,8	
CO ₂ -afgift før	11,0 kr./GJ	5,0	
Afgiftsforhøjelse	7,5 kr./GJ	7,5 kr./PJ	
Umiddelbart provenu	905 mio. kr.	145 mio. kr.	1.045 mio. kr.
Ændring i forbrug	-2,44 PJ	-0,39 PJ	-2,83 PJ
Tab ved ændring i forbrug energiafgift	-140 mio. kr.	-20 mio. kr.	-160 mio. kr.
Tab ved ændring i forbrug CO ₂ -afgift	-25 mio. kr.	-5 mio. kr.	-30 mio. kr.
Ændring i vedvarende energi (VE) ved skift	+2,44 PJ	+0,39 PJ	+2,83 PJ
Tab ved mere VE skift	-140 mio. kr.	-20 mio. kr.	-160 mio. kr.
Tab ved mere VE, CO ₂ -afgift	-25 mio. kr.	- 5 mio. kr.	-30 mio. kr.
Ændring CO ₂ uden for kvotesektoren	-0,20 mio. t	-0,01 mio. t	-0,21 mio. t
Værdi heraf for stat	+30 mio. kr.	+5 mio. kr.	+35 mio. kr.
Netto stat	600 mio. kr.	95 mio. kr.	695 mio. kr.
Belastning borger	885 mio. kr.	140 mio. kr.	1.025 mio. kr.

Afgiftsforhøjelser på energi vil have en række adfærdseffekter, der vil reducere det umiddelbare merprovenu. En forhøjelse af afgiften på brændsler med 15 pct. vil reducere forbruget af fossile brændsler med skønsmæssigt 2,4 PJ, hertil kommer ca. 0,4 PJ fra affald, jf. tabellen herover. Af et umiddelbart merprovenu på 1.045 mio. kr. i 2010-niveau, reduceres merprovenuet med ca. 160 mio. kr. i faktorpriser (dvs. priser uden moms). Dertil kommer, at et lavere brændselsforbrug også medfører reducerede indtægter fra CO₂-afgiften, hvilket indebærer et provenutab på ca. 30 mio. kr. i faktorpriser. Dertil kommer, at højere afgifter på fossile brændsler medfører, at vedvarende energi bliver relativt billigere, og forbruget af f.eks. biobrændsler stiger. Biobrændsler er fritaget for energiafgift. Et stigende forbrug af biobrændsler vil derfor yderligere reducere merprovenuet med ca. 160 mio. kr. i faktorpriser. Dertil kommer, at da biobrændsler tilnærmelsesvist er et CO₂-neutralt brændsel (og dermed fritaget for CO₂-afgift), vil der yderligere komme et afledt provenutab på ca. 30 mio. kr. i faktorpriser på CO₂-afgiftskontoen. Mindre udledning af CO₂ uden for kvotesektoren som følge af forslaget skønnes til ca. 0,2 mio. tons CO₂. Værdien heraf i form af sparede omkostninger (ved en forventet kvotepris på ca. 150 kr. pr. tons CO₂) for staten skønnes til ca. 35 mio. kr. i faktorpriser.

I alt får staten en ekstra indtægt, herunder ca. 35 mio. kr. i form af sparede omkostninger, på ca. 695 mio. kr. i faktorpriser i 2010. Effekten af mindre udledning af svovl og NO_x skønnes udlignet af et tilsvarende provenutab på svovl- og NO_x-afgifterne. De danske borgere belastes derimod med ca. 1.025 mio. kr. i faktorpriser. Netto vil forslaget indebære et samfundsøkonomisk tab på ca. 330 mio. kr. under antagelse om, at provenuet anvendes til at nedsætte en ikke-forvridende

skat. Hvis provenuet anvendes til at sænke mere forvridende skatter, vil der netto kunne være tale om en samfundsøkonomisk gevinst.

3.2.1.2. Skatteudgifter

Forslaget skønnes ikke at have betydning for skatteudgifterne.

3.2.2. Forhøjelse af energiafgifter på el og elvarme med 5 pct.

I 2010 er energiafgiften på el med den nuværende lovgivning 62,8 øre pr. kWh på almindelig el og 51,9 øre pr. kWh for elvarme.

Med forslaget forhøjes energiafgiften på el og elvarme med 5 pct. pr. 1. januar 2010. Dermed forhøjes energiafgiften på el pr. 1. januar 2010 med 3,1 øre pr. kWh for almindelig el og 2,6 øre pr. kWh for elvarme.

I 2010 skønnes forbruget af almindelig el at være ca. 13,4 mia. kWh og 1,1 mia. kWh elvarme. Uden adfærdsvirkninger vil en forhøjelse af afgiften i 2010 medføre et merprovenu på ca. 450 mio. kr. i faktorpriser, svarende til ca. 435 mio. kr. i 2009-niveau. Den varige virkning er ca. 350 mio. kr. i faktorpriser og ca. 450 mio. kr. i forbrugerpriser. Finansieringsbidraget af forslaget skønnes til ca. 400 mio. kr. Finansårseffekten i 2010 skønnes for denne del af lovforslaget til ca. 415 mio. kr.

Provenuvirkninger af forhøjelse af afgiften på el med 5 pct.												
	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Konsekvens for erhvervene, pct.
	mio. kr.	mio. kr.										
Provenu på konti i alt	350	435	430	420	415	410	405	395	390	385	380	33 pct.
Provenu inkl. virkning på andre konti	450	540	535	525	520	510	505	495	490	485	475	
Provenu efter tilbageløb (finansieringsbidrag)	400	505	500	490	485	475	470	460	455	450	445	
Provenu efter tilbageløb og adfærd	300	370	370	360	355	350	345	340	335	330	325	

Anm.: 2009-niveau

3.2.2.1. Adfærdseffekter

Før adfærd vil afgiftsforhøjelsen medføre et merprovenu i 2010 på ca. 450 mio. kr. i faktorpriser. Højere afgifter vil dog påvirke forbruget af el, hvilket reducerer provenuet med ca. 75 mio. kr. i faktorpriser. Efter adfærd skønnes forslaget at medføre et merprovenu for staten på ca. 375 mio. kr. i faktorpriser.

For borgerne vil der være tale om en merbetaling på ca. 480 mio. kr. i faktorpriser, heraf vil ca. 30 mio. kr. være et resultat af tariffstigninger pga. lavere elforbrug. Netto vil der være tale om et lille samfundsøkonomisk tab på ca. 5 mio. kr. Effekten af mindre udledning af svovl og NO_x skønnes udlignet af et tilsvarende provenutab på svovl- og NO_x-afgifterne.

Virkninger af en forhøjelse af elafgiften med 5 pct. i 2010 i 2010-niveau			
	Alm. el	Elvarme	I alt
Energiafgift 2010	62,8 øre/kWh	51,9 øre/kWh	
CO ₂ -afgift	6,2 øre/kWh	6,2 øre/kWh	
Grundlag	13,4 mia. kWh	1,1 mia. kWh	14,5 mia. kWh
Forhøjelse af sats i 2010	3,14 øre/kWh	2,60 øre/kWh	
Umiddelbart provenu	420 mio. kr.	30 mio. kr.	450 mio. kr.
Ændring i forbrug umiddelbart	-94 mio. kWh	-6 mio. kWh	-100 mio. kWh
Efterfølgende ændringer	-3 mio. kWh	-0 mio. kWh	- 12 mio. kWh
Afledte tab af afgiftsindtægter	- 70 mio. kr.	-5 mio. kr.	-70 mio. kr.
Afledte tab følgende ændringer	-0 mio. kr.	-0 mio. kr.	- 5 mio. kr.
Tariffstigninger	25 mio. kr.	5 mio. kr.	30 mio. kr.
Belastning borgere	445 mio. kr.	35 mio. kr.	480 mio. kr.
Netto stat	350 mio. kr.	25 mio. kr.	375 mio. kr.

3.2.2.2. Skatteudgifter

Forslaget skønnes ikke at have betydning for skatteudgifterne.

3.3. Forhøjelse af elafgift i erhverv og husholdninger

I dag betaler erhverv 1 øre pr. kWh for forbrug op til og med 15 mio. kWh. Afgiften på det resterende forbrug godtgøres. Med forslaget reduceres godtgørelsen, således, at der betales 6 øre pr. kWh.

Husholdninger betaler pr. 1. januar 2011 63,8 øre pr. kWh og 52,8 øre pr. kWh elvarme. Med skattereformen forhøjes afgiften på husholdninger dels med 5 pct. og dels med 6 øre pr. kWh. I alt forhøjes afgifterne i husholdningerne til 73,0 øre pr. kWh og 61,4 øre pr. kWh elvarme.

For husholdninger får forslaget virkning fra 1. januar 2011. For erhverv indføres afgiftsforhøjelsen gradvist med 1,6 øre pr. kWh pr. 1. januar 2010, som forhøjes til 6 øre pr. kWh pr. 1. januar 2013.

Afgiften foreslås indekseret med 1,8 pct. frem til og 2015, herefter vil afgiften følge udviklingen i nettoprisindekset.

Uden adfærdsvirkninger vil forslaget om en forhøjelse på 6 øre pr. kWh medføre et umiddelbart provenu i faktorpriser på ca. 1.890 mio. kr. i 2013, svarende til ca. 1.630 mio. kr. i 2009-niveau. Den varige virkning heraf er ca. 1.345 mio. kr., som i forbrugerpriser svarer til ca. 1.675 mio. kr. Det varige finansieringsbidrag af forslaget skønnes til ca. 1.450 mio. kr. I finansåret 2010 vil effekten af denne del af lovforslaget medføre et merprovenu på ca. 240 mio. kr. i faktorpriser.

Provenuvirkninger af forhøjelse af afgiften på el i husholdninger og erhverv med 6 øre pr. kWh												
	Varig virk- ning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Konsekven- s for erhvervene, pct.
	mio. kr.	mio. kr.										
Provenu på konti i alt	1.345	255	1.000	960	1.630	1.605	1.580	1.560	1.540	1.520	1.495	ca. 68 pct.
Provenu inkl. virkning på andre konti	1.675	315	1.250	1.200	2.035	2.010	1.975	1.950	1.925	1.895	1.870	
Provenu efter tilbageløb (finansieringsbidrag)	1.450	250	1.130	1.090	1.750	1.730	1.700	1.675	1.655	1.630	1.610	
Provenu efter tilbageløb og adfærd	825	195	1.380	1.360	1.340	1.325	1.300	1.285	1.265	1.250	1.230	

Anm.: 2009-niveau

3.3.1. Adfærdseffekter

I 2013 vil en forhøjelse af elafgiften med 6 øre pr. kWh medføre et merprovenu på ca. 1,8 mia. kr. i faktorpriser i 2011-niveau. Højere afgifter vil reducere forbruget af el og dermed merprovenuet med ca. 260 mio. kr., jf. tabellen herunder. Højere afgifter på elvarme vil betyde, at anden opvarmning end den CO₂-neutrale el bliver relativt billigere, og at udledningen af CO₂ uden for kvotesektoren stiger. Værdien heraf (opgjort ud fra en forventet kvotepris på ca. 150 kr. pr. ton CO₂) vil reducere merprovenuet med ca. 5 mio. kr. Netto opnår staten en indtægt på ca. 1,5 mia. kr. efter adfærd målt i faktorpriser. De danske borgere får en merbetaling på ca. 1,9 mia. kr. Heraf kommer ca. 230 mio. kr. som følge af tariffstigninger pga. mindre elforbrug. Forslaget indebærer således et samfundsøkonomisk tab på ca. 370 mio. kr. under antagelse om, at provenuet anvendes til at nedsætte en ikke-forvridende skat. Hvis provenuet anvendes til at sænke mere forvridende skatter, vil der netto kunne være tale om en samfundsøkonomisk gevinst.

Virkninger af grønne elafgifter i 2013 i 2011-priser								
	Enhed	Almindelig	Elvarme	Let proces alm.	Let proces lempet	Tung proces alm.	Tung proces lempet	I alt

Sats efter forhøjelse 2013	Øre/kWh	72,1	60,7	7,2	7,2	1	1	
Grundlag	Mia. kWh	13,3	1,1	13,15	2,5	2,5	0,85	33,4
Forhøjelse	Øre/kWh	6	6	6	0	6	0	
Umiddelbart	Mio. kr.	800	65	790	0	150	0	1.805
Ændring i forbrug umiddelbart	Mio. kWh	-180	-60	-430	0	-110	0	-780
Efterfølgende ændring	Mio. kWh	-20	-6	-42	-8	-13	-4	-93
Tab umiddelbart	Mio. kr.	-140	-25	-55	0	-10	0	-230
Do følgende	Mio.kr.	-15	-5	-5	-0	-0	0	-25
Tarifstigninger som følge af mindre forbrug	Mio. kr.	45	15	115	20	25	5	230
Merbetaling borgere	Mio. kr.	840	80	890	20	170	5	1.910
Værdi CO ₂	Mio. kr.		-5					-5
Netto stat	Mio. kr.	640	35	725	-0	140	0	1.540

3.3.2. Skatteudgifter

En skatteudgift kan defineres som forskellen mellem den almindelige afgiftssats og en lavere sats (evt. fritagelse). Det betyder, at hvis der indføres en ny afgift, og der samtidig indføres lempelser for denne afgift, så stiger de samlede skatteudgifter.

Med forslaget indføres en ny afgift på erhverv. Landbrug, gartneri og mineralogiske processer m.v. lempes for afgiften. Det indebærer en skatteudgift. Lempelsen og dermed skatteudgiften skønnes at udgøre ca. 200 mio. kr. i faktorpriser i 2013.

3.4. Indførelse af energiafgift på brændsler i erhvervene

Erhverv får i dag fuld godtgørelse for brændsler anvendt til procesenergi. Med forslaget indføres afgift (reduceret godtgørelse) på erhvervenes forbrug af brændsel til proces på 15 kr. pr. GJ pr. 1. januar 2013. Pr. 1. januar 2010 indføres en afgift på 4,5 kr. pr. GJ svarende til den højeste af EU's minimumsafgifter. Afgiften indekseres med 1,8 pct. årligt indtil 2015. Herefter vil afgiften følge udviklingen i nettoprisindekset.

For visse mineralogiske og metallurgiske processer m.v. lempes der ned til 0. Landbrug og gartneri lempes ligeledes for afgiften. For det primære landbrug opkræves en afgift på ca. 1,25 kr. pr. GJ, mens gartnerierhvervet bringes til at opfylde EU's minimumsafgifter, som er ca. 1,25 kr. pr. GJ kul og naturgas, ca. 3 kr. pr. GJ fuelolie og ca. 4,5 kr. pr. GJ gasolie.

En afgift på 15 kr. pr. GJ inklusive lempelser for landbrug, gartnerier samt mineralogiske og metallurgiske processer skønnes at medføre et umiddelbart merprovenu i 2013 på ca. 930 mio. kr., svarende til ca. 800 mio. kr. i 2009-niveau. Den varige virkning heraf er ca. 585 mio. kr. i faktorpriser og ca. 730 mio. kr. i forbrugerpriser, svarende til et finansieringsbidrag på ca. 580 mio. kr. Finansårseffekten i 2010 skønnes til ca. 265 mio. kr.

Provenuvirkninger af afgift af brændsler til procesenergi												
	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Konsekvens for erhvervene, pct.
	mio. kr.	mio. kr.										
Provenu på konti i alt	585	280	250	220	800	780	760	745	725	705	690	100 pct.
Provenu inkl. virkning på andre konti	730	350	310	275	1.000	975	950	930	905	885	860	
Provenu efter tilbageløb (finansieringsbidrag)	580	280	245	220	795	775	755	740	720	705	685	
Provenu efter tilbageløb og adfærd	465	225	200	175	640	620	605	590	580	565	550	

Anm.: 2009-niveau

Note: Der er forudsat en vækst i beregningsgrundlaget (før adfærdsvirkninger) på 2 pct. årligt.

3.4.1. Adfærdseffekter

En afgift på 15 kr. pr. GJ for erhverv skønnes at reducere forbruget af brændsler med ca. 5,77 PJ, svarende til at et umiddelbart merprovenu i faktorpriser i 2013 på ca. 905 mio. kr. i 2011-niveau reduceres med ca. 110 mio. kr., jf. tabellen herunder. Højere afgifter på fossile brændsler reducerer udledningen af CO₂ uden for kvotesektoren. Værdien for staten heraf skønnes til ca. 25 mio. kr. Efter adfærd reduceres merprovenuet således til ca. 820 mio. kr. De danske virksomheder får en merbelastning på ca. 870 mio. kr., og det samfundsøkonomiske tab skønnes således til ca. 50 mio. kr. under antagelse om, at provenuet anvendes til at nedsætte en ikke-forvridende skat. Hvis provenuet anvendes til at sænke mere forvridende skatter, vil der netto kunne være tale om en samfundsøkonomisk gevinst.

Virkninger af afgifter på brændsler i erhverv i 2013 i 2011-niveau							
		Let proces bortset fra landmænd	Let proces landmænd	Tung proces bortset fra mineralogiske og gartnerere	Gartnerere	Mineralogiske mv.	I alt
Forbrug af fossil	PJ	28	14	30,5	6,5	18	97
Nuværende sats CO ₂	Kr./GJ	9	11	2	0,0	0,0	
Afgiftsforhøjelse	Kr./GJ	15	1,25	15	1,5	0	
Umiddelbart	Mio.kr.	420	20	460	10	0	905

provenu							
Ændring i forbrug	PJ	-1,13	-0,05	-1,24	-0,03	0	-2,45
Ændret VE	PJ	+1,13	0	+1,29	+0,03	0	+2,45
Struktur	PJ	0	0	-0,85	-0,02	0	-0,87
I alt ændret grundlag	PJ	-2,26	-0,05	-3,38	-0,08	0	-5,77
Afledt effekt	Mio. kr.	-55	-0	-55	0	0	-110
Belastning borgere	Mio. kr.	405	20	440	10	0	870
Fald CO ₂ uden for kvotesektor	Mio. ton	-0,13	0,00	-0,04	0,0	0	-0,17
Værdi mindre CO ₂	Mio. kr.	+20	0	+5	0	0	+25
I alt	Mio. kr.	385	15	405	10	0	820

3.4.2. Skatteudgifter

En skatteudgift kan defineres som forskellen mellem den almindelige afgiftssats og en lavere sats (evt. fritagelse). Det betyder, at hvis der indføres en ny afgift, og der samtidig indføres lempelser for denne afgift, så stiger de samlede skatteudgifter.

Med forslaget indføres en ny afgift. Landbrug samt mineralogiske og metallurgiske processer lempes for afgiften. Det indebærer en skatteudgift. Lempelsen og dermed skatteudgiften skønnes at udgøre ca. 600 mio. kr. i 2013 i faktorpriser.

3.5. Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme

Afgiftsreglerne er forskellige mellem central og decentral kraftvarme. De centrale værker betaler typisk men ikke altid mindre end de decentrale værker. For de fleste værker er afgiftsforskellen på op til 5 kr. pr. GJ, men således at de centrale værker i gennemsnit betaler ca. 2 kr. pr. GJ mindre.

Udover de typiske værker er der nogle atypiske, hvor visse værker, som følge af gunstige overgangsordninger og midlertidige afgørelser, betaler langt mindre end de decentrale.

Bringes de centrale værker over på samme regelsæt som det, der gælder for decentrale, vil merprovenuet vedrørende fjernvarme for de *typiske* værker være på ca. 230 mio. kr. i faktorpriser årligt i perioden 2010-2011, ca. 120 mio. kr. årligt i perioden 2012-2016 og ca. 100 mio. kr. årligt herefter. I faktorpriser er den varige virkning heraf ca. 65 mio. kr. og i forbrugerpriser ca. 75 mio. kr. Det varige finansieringsbidrag af forslaget er ca. 75 mio. kr. I finansåret 2010 skønnes forslaget at medføre et merprovenu på ca. 230 mio. kr. i faktorpriser.

	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Konsekven s for erhvervene, pct.
	mio. kr.	mio. kr.										
Provenu på konti i alt	65	240	205	110	110	105	100	80	75	75	70	ca. 20 pct.
Provenu inkl. virkning på andre konti	75	300	255	140	135	130	125	100	95	90	90	
Provenu efter tilbageløb (finansieringsbidrag)	75	290	245	135	130	125	120	95	90	90	85	
Provenu efter tilbageløb og adfærd	60	210	175	95	95	90	85	70	65	65	60	

Anm.: 2009-niveau

3.5.1. Adfærdseffekter

Merprovenuet herover er ved nuværende brændselsmix og før afledte virkninger. Forslaget vil reducere energiforbruget og dermed reducere merprovenuet med ca. 30 mio. kr. i faktorpriser.

Ændringerne vil i gennemsnit fordyre fossil fjernvarme fra centrale anlæg med ca. 2 kr. pr. GJ. Det vil alt andet lige føre til mindre varme fra kvotevirksomheder/mere brændsel uden for kvotesektoren. Kraftvarme vinder dog tilsvarende ved den almindelige stigning i afgifterne, jf. at afgiften på kraftvarme er mindre end på individuel varme.

3.5.2. Skatteudgifter

Med forslaget sker der en ligestilling mellem decentral og central kraftvarme. Det medfører en reduktion i skatteudgifterne, svarende til merprovenuet af forslaget.

3.6. Afgift på smøreolie m.v.

Med forslaget genindføres afgiften på smøreolier m.v. med henholdsvis 205,6 øre pr. liter i energiafgift og 41,3 øre pr. liter i CO₂-afgift pr. 1. januar 2010. På baggrund af de seneste opgørelser over salget af smøreolie skønnes et afgiftsgrundlag på ca. 56 mio. liter smøreolie. Med en sats på 246,9 øre pr. liter vil provenuet brutto i faktorpriser være ca. 140 mio. kr. i 2010, svarende til ca. 135 mio. kr. i 2009-niveau. Den varige virkning i faktorpriser er ca. 100 mio. kr. og ca. 125 mio. kr. i forbrugerpriser. Finansieringsbidraget af forslaget skønnes til ca. 100 mio. kr. Finansårseffekten i 2010 skønnes til ca. 130 mio. kr.

Provenuvirkninger af afgift på smøreolier												
	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Konsekven s for erhvervene, pct.
	mio. kr.	mio. kr.										
Provenu på konti i alt	100	135	130	130	125	125	120	120	115	115	110	ca. 75 pct.

Provenu inkl. virkning på andre konti	125	165	165	160	155	155	150	150	145	145	140
Provenu efter tilbageløb (finansieringsbidrag)	100	140	140	135	135	130	130	125	125	120	120
Provenu efter tilbageløb og adfærd	75	100	100	95	95	95	90	90	90	85	85

Anm.: 2009-niveau

3.6.1. Adfærdseffekter

Forbruget af smøreolier skønnes at være relativt uelastisk, og afgiftens andel af prisen ofte lav. Smøreolier bruges blandt andet i biler, og højere priser på smøreolier giver større omkostninger til bilhold og dermed lidt færre biler. Virkningen af afgiften skønnes at medføre et fald i energiforbruget på ca. 0,37 PJ. Det skal fortolkes både som smøreolie og som benzin/diesel. Den afledte provenueeffekt i 2010 vil da være omkring -30 mio. kr. i faktorpriser. Nettoprovenu (afgifter) er dermed ca. 110 mio. kr. i faktorpriser. Dertil kommer, at CO₂-udledningerne uden for kvotesektoren falder med ca. 0,03 mio. tons CO₂ – det har en værdi for staten på ca. 5 mio. kr. ved en forventet kvotepris på ca. 150 kr. pr. ton CO₂. Netto vil forslaget medføre et merprovenu på ca. 115 mio. kr., men de danske borgere får en merbetaling på ca. 135 mio. kr. Netto vil der være et samfundsøkonomisk tab på ca. 20 mio. kr. under antagelse om, at provenuet anvendes til at nedsætte en ikke-forvridende skat. Hvis provenuet anvendes til at sænke mere forvridende skatter, vil der netto kunne være tale om en samfundsøkonomisk gevinst.

3.6.2. Skatteudgifter

Forslaget skønnes ikke at have betydning for skatteudgifterne.

3.7. El til belysning

En række kommuner har tidligere betalt elafgift af vejbelysning, men har siden en dom i 2005 haft fordel af at udskille vejbelysning i et selvstændigt momsregistreret selskab for derved at undgå at skulle betale elafgift.

Med forslaget præciseres lovgivningen således at det sikres, at der betales afgift af el til belysning. Det skønnes, at forbruget af el til gade- og vejbelysning er ca. 370 mio. kWh. En præcisering af reglerne skønnes at medføre et merprovenu på ca. 220 mio. kr. i 2010 i faktorpriser, svarende til ca. 210 mio. kr. i 2009-niveau. Den varige virkning er ca. 175 mio. kr. i faktorpriser og ca. 225 mio. kr. i forbrugerpriser. Finansieringsbidraget skønnes til ca. 200 mio. kr., mens finansårseffekten i 2010 skønnes til ca. 200 mio. kr.

Provenuvirkninger af el til belysning

Provenu inkl. virkning på andre konti	200	195	200	200	200	200	200	200	200	200	200
Provenu efter tilbageløb (finansieringsbidrag)	175	185	185	185	185	185	185	185	185	185	185
Provenu efter tilbageløb og adfærd	125	125	125	125	125	125	125	125	125	125	125

Anm.: 2009-niveau

3.8.1. Adfærdseffekter

Afgifter på køling reducerer energiforbruget hertil. Det vil reducere det umiddelbare merprovenu på ca. 165 mio. kr. i faktorpriser med ca. 35 mio. kr. Efter adfærd reduceres merprovenuet således til ca. 130 mio. kr. For borgerne skønnes en merbetaling som følge af forslaget på ca. 165 mio. kr., således at det samfundsøkonomiske tab skønnes til ca. 35 mio. kr. under antagelse om, at provenuet anvendes til at nedsætte en ikke-forvridende skat. Hvis provenuet anvendes til at sænke mere forvridende skatter, vil der netto kunne være tale om en samfundsøkonomisk gevinst.

Virkning af afgift på køling i 2010-niveau

	Brændselsbaseret køling	Elbaseret køling – aircondition	I alt
Grundlag	0,8 PJ	200 mio. kWh	
Ekstra sats 2010 korriigeret	42,6 kr./GJ	65 øre/kWh	
Sats efter forhøjelse inklusive CO ₂	68,3	78,1	
Umiddelbart provenu	35	130	165
Mindre forbrug	-0,09 PJ	-30 mio. kWh	
Mere VE	+0,09 PJ	-	
Afledt provenu	-10	-25	-35
CO ₂ uden for kvotesektor	-	-	-
Netto	+22	+107	+129
Belastning borger	30	135	165

3.8.2. Skatteudgifter

Forslaget skønnes ikke at have betydning for skatteudgifterne.

3.9. El til opvarmning af elværker, herunder transformerstationer m.v.

En præcisering af reglerne skønnes at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 20 mio. kr. i 2010 i faktorpriser, svarende til ca. 20 mio. kr. i 2009-niveau. Den varige virkning heraf er ca. 15 mio. kr. i faktorpriser og ca. 20 mio. kr. i forbrugerpriser. Finansieringsbidraget skønnes til ca. 15 mio. kr. Finansårseffekten i 2010 skønnes til ca. 20 mio. kr.

Provenuvirkninger af el til opvarmning af elværker, herunder transformerstationer m.v.

	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Konsekven s for erhvervene, pct.
	mio. kr.	mio. kr.										
Provenu på konti i alt	15	20	20	20	20	20	20	20	20	15	15	ca. 33 pct.
Provenu inkl. virkning på andre konti	20	25	25	25	25	25	25	20	20	20	20	
Provenu efter tilbageløb (finansieringsbidrag)	15	20	25	25	25	20	20	20	20	20	20	
Provenu efter tilbageløb og adfærd	15	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	

Anm.: 2009-niveau

3.9.1. Skatteudgifter

Med forslaget sker der en ligestilling mellem elopvarmning af elværker m.v. og anden rumvarme. Det medfører en reduktion i skatteudgifterne, svarende til merprovenuet af forslaget.

3.10. Ændringer i affaldsafgiften

Den nuværende affaldsafgift består dels af en deponeringsafgift på 375 kr. pr. ton og en forbrændingsafgift på 330 kr. pr. ton. Farligt affald er fritaget for afgift. Med lovforslag L 126 omlægges forbrændingsafgiften på affald til en egentlig energiafgift.

Med forslaget forhøjes deponeringssatsen for affald med 100 kr. pr. ton. Afgiften på forbrænding i lovforslag L 126 foreslås indekseret ligesom de øvrige energiafgifter. Det indebærer en årlig forhøjelse på 1,8 pct. frem til 2015, hvorefter indekseringen følger udviklingen i nettoprisindekseret. Med forslaget ophæves afgiftsfritagelsen for farligt affald både vedrørende deponering og forbrænding.

De tre forslag bidrager med et varigt merprovenu på ca. 20 mio. kr., som følge af forhøjelsen af deponeringsafgiften, ca. 480 mio. kr. fra indeksering af energiafgiften på affald og ca. 90 mio. kr. som følge af afgift på farligt affald.

Da det er forudsat i 2015-planen, at alle afgifter, herunder affaldsafgiften, bliver indekseret efter 2015 reduceres finansieringsbidraget fra indekseringen af energiafgiften på affald til 75 mio. kr. Samlet vil forslaget bidrage med et finansieringsbidrag på ca. 185 mio. kr.

Finansårseffekten i 2010 skønnes til ca. 75 mio. kr.

Provenuvirkninger af ændringer i affaldsafgift

	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Konsekvens for erhvervene, pct.
	mio. kr.	mio. kr.										
Provenu på konti i alt	160	95	100	115	205	215	225	240	250	260	270	ca. 50 pct.
Provenu inkl. virkning på andre konti	200	120	130	145	255	270	285	295	310	325	335	
Provenu efter tilbageløb (finansieringsbidrag)	185	105	115	130	235	250	260	275	290	300	310	
Provenu efter tilbageløb og adfærd	134	60	65	80	155	170	180	195	205	215	230	

Anm.: 2009-niveau

3.10.1. Adfærdseffekter

Med forslaget forhøjes de eksisterende afgifter på affald, og der indføres afgift på farligt affald. Højere afgifter på affald vil bidrage til at reducere mængden af affald eller alternativt dæmpe stigningen i affaldsmængder. Samtidig vil højere afgifter, som inkluderer både forbrænding og deponering af affald være med til at understøtte affaldshierarkiet.

Indførelse af afgift på farligt affald vil fjerne den tilskyndelse som eksisterer i dag, hvor affald "ødelægges", så det bliver kategoriseret som farligt, og dermed fritaget for afgift. Dertil kommer, at der bør være en tilskyndelse til at reducere mængderne af netop farligt affald, hvilket der med den nuværende fritagelse ikke er. Desuden handles farligt affald internationalt. Årligt importeres ca. 50.000 tons farligt affald til forbrænding i Danmark. Med forslaget forventes denne import at blive reduceret.

Under betydelig usikkerhed skønnes adfærdseffekter at reducere merprovenuet med ca. 58 pct. vedrørende forhøjelse af afgiften på deponeret affald, ca. 13 pct. vedrørende indeksering af energiafgiften på affald og ca. 32 pct. vedrørende afgift på farligt affald.

3.10.2. Skatteudgifter

Med forslaget ophæves fritagelsen for farligt affald. Det medfører en reduktion i skatteudgifterne, svarende til merprovenuet af afgiften på farligt affald.

3.11. Forenklinger/præciseringer

Forslaget har ingen nævneværdige økonomiske konsekvenser.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Samlet skønnes lovforslaget med en vis usikkerhed at medføre systemudviklingsudgifter for SKAT på ca. 1,1 mio. kr.

De årlige driftsudgifter skønnes med en vis usikkerhed at udgøre 0,1 mio. kr.

Der vurderes herudover at skulle anvendes ca. 2,1 mio. kr. på kommunikation og information af erhvervslivet i forbindelse med forslaget.

Det forventes, at visse elementer i forslaget vil medføre flere administrative opgaver i SKAT, hvorfor forslaget skønnes at medføre en et øget årsværksforbrug på ca. 10 årsværk i 2010 og 5 årsværk fra 2011.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

5.1. Indeksering af energiafgifterne også efter 2015

Forslaget skønnes at medføre et merprovenu på ca. 660 mio. kr. i faktorpriser i 2016. Erhvervenes andel heraf kan skønnes til ca. en tredjedel, svarende til en merbetaling for erhvervene på ca. 220 mio. kr. i faktorpriser før adfærdsvirkninger.

5.2. Forhøjelse af energiafgifterne på el og varme

Forslaget indebærer et umiddelbart merprovenu i faktorpriser på 450 mio. kr. i 2010. Ca. en tredjedel af provenuet kan tilskrives erhvervenes forbrug af energi til rumvarme, dvs. ca. 150 mio. kr.

5.3. Energiafgift på erhvervene (reduktion af tilbagebetaling)

Med forslaget indføres energiafgift på erhvervenes forbrug af brændsler til fremstilling samt en forhøjelse af elafgiften. Forslagene indebærer et umiddelbart merprovenu på ca. 2,7 mia. kr. i faktorpriser. Heraf tegner erhvervslivet sig for ca. 2,1 mia. kr. Knap halvdelen af provenuet kommer fra industrierhvervene.

Det samlede energiforslag (ekskl. indeksering) indebærer en samlet merbelastning af erhvervslivet med ca. 2,7 mia. kr. i 2013 i faktorpriser.

Sammenholdes provenuet med erhvervenes bruttoværditilvækst, er der tale om moderate forskelle på tværs af brancher, jf. tabellen herunder.

Erhvervsbelastning vedr. afgifter på energi		
	Afgiftsbetaling	Relativ belastning
	mio. kr.	Pct.
Erhverv i alt	2.735	100
Landbrug, fiskeri og råstofudvinding	95	3
Landbrug, gartneri og skovbrug	30	1

Fiskeri	0	0
Råstofudvinding	65	2
Industri	1.190	44
Føde-, drikke- og tobaksvareindustri	450	16
Tekstil- og læderindustri	20	1
Træ-, papir- og grafisk industri	120	4
Kemisk industri og plastindustri	260	10
Sten-, ler- og glasindustri	95	3
Jern- og metalindustri	220	8
Møbelindustri og anden industri	40	1
Energi- og vandforsyning	205	7
Bygge og anlæg	36	1
Handel, hotel og restauration	330	12
Autohandel, service og tankstationer	30	1
Engroshandel undtagen med biler	220	8
Detailh. og reparationsvirksomhed undt. biler	30	1
Hoteller og restauranter	50	2
Transport, post og tele	175	6
Transport	135	5
Post og tele	35	1
Finansiering og forretningsservice	205	8
Finansiering og forsikring	50	2
Udlejning og ejendomsformidling	40	1
Forretningsservice	115	4
Offentlige og personlige tjenester	500	18
Offentlig administration	60	2
Undervisning	115	4
Sundhedsvæsen	75	3
Sociale institutioner	115	4
Foreninger, kultur og renovation	140	5
Erhverv i alt	2.735	100

Note: Opgjort i 2009-niveau

Sigtet med højere energiafgifter på erhverv er at nedbringe energiforbruget ved en bedre tilrettelæggelse af produktionen, anvendelse af mere miljørigtig teknologi m.v. En afgiftsforhøjelse kan imidlertid også medføre, at produktion, der med den nuværende teknologi nødvendigvis er energikrævende, flytter til lande med en mere lempelig regulering, hvilket ikke styrker det globale klima. Derfor friholdes mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet. Med forslaget lempes disse processer med ca. 0,3 mia. kr. Endvidere sættes energiafgiftssatsen for

gartnerier og landbrug til ca. 1,25 kr. pr. GJ, svarende til EU's minimumssats, svarende til en lempelse på ca. 0,5 mia. kr.

5.4. Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.

De centrale værker betaler typisk men ikke altid mindre i afgift end de decentrale værker. I gennemsnit betaler de centrale værker ca. 2 kr. pr. GJ mindre i afgift end de decentrale. Med forslaget øges afgiftsbetalingen for de typiske værker med ca. 70 mio. kr. Den øgede betaling skønnes ligeligt fordelt på centrale værker i og uden for København.

Ud over de typiske centrale værker er der nogle enkelte værker, som har gunstige overgangsordninger og dermed betaler langt mindre end de decentrale. For disse værker øges afgiftsbetalingen med ca. 160 mio. kr. i perioden 2010-2011, ca. 50 mio. kr. i perioden 2012-2016 og ca. 30 mio. kr. herefter.

Med forslaget ophæves den særlige begrænsning (24-timersreglen) i adgangen til at lave såkaldt by pass. Afgiften på denne varme er lidt højere end på kraftvarme. Dette giver ikke en belastning men en aflastning af omkostningerne for værkerne på ca. 20 mio. kr.

Endelig vil ophævelse af de særlige kraftvarmeregler føre til, at de centrale værker vil skulle betale elafgift af forbrug af el, der er anvendt ved varmeleverancen. Det er blandt andet el til drift af visse pumper og rensningsanlæg.

I dag fortolkes en del af det brændsel, varmesiden betaler afgift af i de centrale værker, som brugt til at fremstille el, der vedrører varmefremstillingen. I praksis betales der derfor formentlig ikke i videre udstrækning direkte afgift af elforbrug på centrale værker.

Samlet set skønnes forslaget at øge de centrale værkers afgiftsbetaling med i alt ca. 230 mio. kr. i faktorpriser før adfærd i perioden 2010-2011, ca. 120 mio. kr. årligt i perioden 2012-2016 og ca. 100 mio. kr. årligt herefter. Den øgede afgiftsbetaling ventes overvæltet på varmekunderne, ca. 20 pct. er erhvervskunderne. Merbetalingen skønnes til ca. 50 mio. kr.

5.5. Afgift på smøreolie m.v.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget fra 2002, der ophævede afgiften på smøreolier, hydraulikolier og lign., at det blev skønnet, at ca. halvdelen af salget af smøreolier, hydraulikolier og lign. vedrører motorområdet, medens den resterende del af forbruget vedrører andre, typisk industrianvendelser. På motorområdet udgør ca. halvdelen af forbruget af private bilister, medens den resterende del overvejende vedrører erhvervsmæssig transport. Med forslaget skønnes et merprovenu på ca. 140 mio. kr. i faktorpriser i 2010 før adfærd. Heraf tegner erhvervslivet sig for ca. 75 pct., svarende til ca. 105 mio. kr.

5.6. El til belysning

En række kommuner samt bygnings- og ejendomskomplekser (andelsboligforeninger) m.fl. vil skulle betale afgift. De kommuner, som har oprettet selskaber for at kunne få godtgørelse, vil som andre, komme til at betale afgiften. Merudgifter hertil er ca. 220 mio. kr. i faktorpriser i 2010. Kommunerne forventes at overvælte meromkostningen. Den forventede erhvervsandel skønnes til ca. en tredjedel, dvs. 75 mio. kr. Omvendt vil de nuværende selskabskonstruktioner i mange tilfælde blive overflødige, og udgifterne for blandt andet kommunerne hertil bortfalder.

5.7. Komfortkøling (aircondition)

Forslaget vil indebære et merprovenu på ca. 165 mio. kr. i faktorpriser i 2010. Det skønnes, at erhvervslivet tegner sig for ca. en tredjedel af merprovenuet, svarende til ca. 55 mio. kr.

Forslaget vil især have betydning for detailhandlen, hoteller m.v. samt kontorer/administrationsbygninger m.v. Køling i forbindelse med eksempelvis opbevaring af fødevarer i et kølerum er ikke omfattet af afgiften.

5.8. El til opvarmning af transformerstationer m.v.

Forslaget vil øge afgiftsbetalingen for elselskaberne med ca. 20 mio. kr. i 2010 i faktorpriser. Merbelastningen skønnes overvæltet i elpriserne. Heraf belastes erhverv med ca. 33 pct., dvs. ca. 5-10 mio. kr. i 2010.

5.9. Ændringer i affaldsavgiften

Forslaget indebærer højere afgifter på affald, herunder indførelse af afgift på farligt affald som er fritaget i dag.

Som udgangspunkt vil forslaget belaste virksomheder, der modtager, behandler og afbrænder affald. Langt hovedparten af afgiftsforhøjelserne vil dog blive overvæltet på affalds- og varmekunderne.

Forhøjelserne på deponeret affald, herunder også farligt affald, skønnes fuldt ud overvæltet i gebyrerne for modtagelse af affald. Heraf skønnes erhvervsandelen til ca. 50 pct.

Indeksering af forbrændingsafgiften skønnes overvæltet i højere gebyrer for modtagelse af affald samt i prisstigninger på affaldsvarme. Den øgede afgiftsbetaling vil hovedsageligt vedrøre affaldskunderne. Erhvervsandelen skønnes til ca. 25 pct.

Farligt affald handles internationalt, og derfor vil en afgift på forbrænding af farligt affald kun i et vist omfang kunne overvæltet. Erhvervsandelen skønnes til ca. 40 pct.

5.10. Forenklinger/præciseringer

Forslaget har ingen nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervs-Regulering (CKR) har vurderet forslagens administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Bortset fra de dele af forslaget, der omfatter afgiftsregler for central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie m.v., komfortkøling og ophævelsen af afgiftsfritagelsen på farligt affald vurderer CKR, at elementerne i lovforslaget ikke medfører nye løbende administrative omkostninger, idet omstruktureringerne hovedsageligt sker i form af satsændringer og indenfor det eksisterende afgiftssystem, hvilket sikrer en begrænsning af nye administrative omkostninger for virksomhederne. CKR vurderer dog, at elementerne medfører omstillingsomkostninger for de berørte virksomheder. Omstillingsomkostningerne er engangsomkostninger, der opstår i forbindelse med overgangen til regler med nye satser, herunder tilpasning af IT-systemer, omstilling af eventuelle beregningsmetoder samt eventuelle godtgørelser af afgifter.

Lovforslagets enkeltdele forventes på nuværende tidspunkt at resultere i et administrativt tidsforbrug for virksomhederne på mindre end 100 timer netto pr. år på samfundsniveau. Det falder derfor for bagatelgrænsen for, hvad der indgår i ministeriernes AMVAB-måling. Dog vurderes ændringerne i mineralolieafgiftsloven at medføre administrative omkostninger, der muligvis overstiger 100 timer netto pr. år på samfundsniveau.

Disse vurderinger er behæftet med en del usikkerhed som følge af, at forslagene angår flere forskellige love og dermed ikke kan indgå i samme omkostningsregnskab, samt at CKR ikke er i besiddelse af data, der præcist kan kvantificere de administrative konsekvenser af de enkelte dele i lovforslaget.

CKR har endvidere gjort opmærksom på e2012-målsætningen, der fastsætter, at al relevant skriftlig kommunikation mellem virksomhederne og det offentlige skal foregå digitalt i 2012. Forslagets informationsforpligtelser for virksomhederne vurderes at være omfattet af denne målsætning.

Særligt for så vidt angår lovforslagets delelementer om ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie m.v., el til belysning etc. og komfortkøling har CKR vurderet følgende:

6.1. Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervs-Regulering CKR vurderer, at ligestillingen medfører en administrativ lettelse for de centrale kraftvarmeværker, idet de fremover skal bruge de samme regler for fordeling af brændsel mellem el- og varmfremstilling,

som gælder for decentrale kraftvarmeværker, dvs. et regelsæt med skematiske regler til at opgøre afgiftsmæssige konsekvenser af anlægs- og kontraktmæssige dispositioner. En kvantificering af denne administrative lettelse skal baseres på en opgørelse af den sparede tid, som de centrale kraftvarmeværker oplever ved de nye regler. CKR er ikke i besiddelse af data vedrørende sparet tidsforbrug eller populationen af danske virksomheder, der er omfattet af de nye regler, hvorfor CKR ikke kan kvantificere den administrative lettelse.

6.2. Afgift på smøreolie m.v.

Vedrørende afgift på smøreolie vurderer CKR, at de foreslåede ændringer medfører øgede løbende administrative omkostninger for de berørte virksomheder, hvis omfang dog vurderes at være begrænset (ca. 200 virksomheder). De øgede løbende administrative omkostninger indtræffer som følge af regnskabsførelse samt angivelse og afregning af afgiften på smøreolie. Ydermere medfører de nye regler omstillingsomkostninger, som følge af justeringer af IT-systemer, registrering hos told- og skatteforvaltningen og andre engangsomkostninger. (CKR er dog ikke i besiddelse af data, der kan kvantificere de administrative omkostninger eller omstillingsomkostningerne.

6.3. El til belysning

CKR vurderer, at de nye regler ikke medfører nye løbende administrative omkostninger, idet de foreslåede regler indebærer en ophævelse af muligheden for godtgørelse, og dermed ikke påvirker det administrative tidsforbrug i virksomhederne.

6.4. Komfortkøling

CKR har vurderet, at de nye regler muligvis vil medføre øgede administrative omkostninger for nogle virksomheder men færre administrative omkostninger for andre virksomheder. En samlet vurdering afhænger af, hvordan virksomhederne i dag opgør og måler elforbruget. CKR er ikke i besiddelse af data, der kan kvantificere de øgede eller mindskede administrative omkostninger eller de respektive populationer af virksomheder, der berøres af lovforslaget.

6.5. Ændringer i affaldsavgiften

Særligt vedrørende ophævelsen af afgiftsfritagelsen på farligt affald vurderer CKR, at dette element muligvis medfører nye løbende administrative omkostninger for de virksomheder, der efter lovforslaget skal betale afgift på farligt affald. De nye løbende administrative omkostninger kan opstå som følge af virksomhedens opgørelse af den afgiftspligtige mængde farligt affald. De nye administrative omkostninger mindskes eller bortfalder sandsynligvis, såfremt virksomhederne allerede eller alligevel opgør mængden af farligt affald, f.eks. som følge af andre lovkrav. CKR vurderer ligeledes, at dette element medfører omstillingsomkostninger for de berørte virksomheder, idet regnskabssystemer skal tilpasses beregningen og betalingen af afgiften.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget indebærer ingen administrative konsekvenser for borgerne

8. Miljømæssige konsekvenser

Danmark skal være mere grønt. Det skal være dyrere at forbruge og producere varer, som er til skade for miljø og klima. Med forslaget vil de personer og virksomheder, der forurener og bruger meget energi, komme til at betale mere. Omvendt vil de virksomheder og personer, som passer på miljøet og klimaet blive belønnet.

Danmark har forpligtet sig både nationalt og internationalt til en række målsætninger om reduktion af bruttoenergiforbrug, reduktion af udledning af drivhusgasser og mere vedvarende energi. Dertil kommer, at regeringen har en vision om, at Danmark skal frigøre sig for fossile brændsler.

Centrale målsætninger på klima- og energiområdet

	Mål I 2020
Bruttoenergiforbrug	4 pct. reduktion i forhold til 2006
Udledningen af drivhusgasser indenfor de ikke-kvoteregulerede sektorer	20 pct. reduktion i forhold til 2005 ¹
Vedvarende energi	30 pct. af endeligt energiforbrug

Note 1: Kan stige op mod 30 pct. i forbindelse med indgåelse af en global klimaaftale. Fordeling mellem landene i EU, og derved kravet til Danmark i tilfældet af en global klimaaftale, er dog ikke fastlagt.

Skattereformen understøtter de ambitiøse målsætninger inden for energi-, klima- og miljøpolitikken.

Ud over forhøjelse af energiafgifterne for husholdninger indføres der energiafgifter for erhverv. Sigtet med disse energiafgifter er at nedbringe energiforbruget via en bedre tilrettelæggelse af produktionen, anvendelse af mere miljørigtig teknologi mv. En afgiftsforhøjelse kan dog betyde, at produktion, der er energikrævende flytter til lande, som har en lempeligere regulering. En sådan udflytning vil ikke styrke det globale klima. Derfor friholdes mineralogiske processer, kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer i overensstemmelse med EU's energibeskatningsdirektiv. Endvidere får landbrug og gartnerier en lavere energiafgiftssats svarende til EU's minimumssatser.

De samlede miljømæssige konsekvenser ved *Forårspakke 2.0's* på energi- miljø- og motorområdet fremgår af nedenstående tabel. De miljømæssige konsekvenser er udtryk for effekten på det lidt længere sigt, det vil sige om 4-5 år.

Sammenfatning miljøvirkning ved energi, miljø og motorforslag

	Klima- gasser	Brutto- energi-	Vedvaren- de energi	Partikel	Kvælstof-	Fosfor-	Udledning af
--	------------------	--------------------	------------------------	----------	-----------	---------	-----------------

	uden for kvote-sektor	forbrug	(VE)	udledning	udledning	udledning	organisk materiale
Energiforslag	Mio. ton CO ₂ - ækv.	PJ	PJ	Ton	Ton	Ton	Ton
Forhøjelse af energiafgift på brændsel med 15 pct.	-0,2	-2,8	+2,8	-	-	-	-
Forhøjelse af elafgift med 5 pct.		-1,0		-	-	-	-
Energiafgift på erhverv 15 kr. pr. GJ brændsel	-0,2	-3,3	+2,5	-	-	-	-
Særlig elafgift 6 øre pr. kWh	+0,0	-7,6					
Ens beskatning af central og decentral kraftvarme	0	-0,4	0,3	-	-	-	-
Afgift på aircondition	0	-0,4	+0,1	-	-	-	-
Konsekvensændringer som følge af vejbelyningsdommen	-	-0,2	-	-	-	-	-
Energiafgift på smøreolie	-0,0	-0,4	-	-	-	-	-
Præcisering af regler vedr. transformerstationer	-	-0,0	-	-	-	-	-
Afgift på andre klimagasser end CO ₂ ved energianvendelse	-0,1	0	0	-	-	-	-
Miljøforslag							
Forhøjelse af spildevandsafgift	-	-	-	-	-250	-95	-245
Forhøjelse af afgiften på CFC-gasser	-0,0	-	-	-	-	-	-
Motor							
Ændring af registreringsafgiften for hyrevogne	-0,0	-0,2	0	-10	-	-	-
Tillæg til vægt- og ejerafgifterne for dieseldrevne personbiler samt nye varebiler uden partikelfiltre	-	-	-	-10 til -15	-	-	-
Ejeravgift for nye varebiler	-0,0	-0,5	0	-5	-	-	-
Grønt miljøtillæg for	-0,0	-0,2	-	-	-	-	-

firmabiler							
I alt	-0,5	-16,1	5,6	-25 til -30	-250	-95	-245

8.1. Indeksering af energiafgifterne

Indeksering af energiafgifterne generelt vil betyde energibesparelser både i den kvote- og ikke-kvoteomfattede sektor. Forslaget vil bidrage til opfyldelse af målene om energibesparelser, vedvarende energi og reduktion af CO₂ uden for kvotesektoren.

Ved aftalen *Lavere skat på arbejde*, som blev indgået mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti den 3. september 2007 og implementeret ved lov nr. 1536 af 19. december 2007, blev afgifterne på energi indekseret fra og med 2008 til og med 2015, svarende til en forventet prisstigning på 1,8 pct. årligt.

Ved dette forslag indekseres afgifterne fra energi fra 2016 og frem med udviklingen i nettoprisindekset.

Hermed fastholdes realværdien af afgifterne efter 2015.

Husholdninger og virksomheder m.v., der i dag træffer beslutninger om investeringer, som påvirker energiforbruget efter 2015, tager sandsynligvis udgangspunkt i, at dagens reale afgiftsniveau vil blive fastholdt efter 2015. Her og nu har forslaget derfor ikke nogen større miljøvirkning.

Ved en forventet inflation på 1,8 pct. årligt vil afgifterne 10 år efter 2015 uden indeksering realt være nedsat med ca. 16 pct., efter 20 år (2035) realt med ca. 30 pct., efter 30 år (2045) realt med ca. 41 pct. og efter 40 år (2055) realt med ca. 51 pct.

Tages der udgangspunkt i virkningerne i 2025 med indeksering, det vil sige, at afgifterne realt ikke nedsættes med ca. 16 pct., kan miljøvirkningerne under meget betydelig usikkerhed beregnes til, at det korrigerede bruttoenergiforbrug er ca. 1 pct. lavere end ellers i 2025, og CO₂-udledningerne udenfor kvotesektoren vil være ca. 1 mio. tons lavere end ellers. Det er inklusive virkning af grænsehandel. I 2035 vil virkningen være det dobbelte og i ca. 2050 omtrent det tredobbelte.

En beregning af virkningerne så mange år frem er meget usikker og svær at fortolke, jf. at blot en lille afvigelse i forudsætningerne om vækst m.v. efter så mange år vil have meget stor betydning.

8.2. Forhøjelse af energiafgifterne på el og varme

En generel forhøjelse af energiafgifterne vil reducere energiforbruget. Desuden vil højere afgifter på energi være med til at opfylde internationale forpligtelser om reduktion af CO₂-udledninger

uden for kvotesektoren. Hertil kommer, at højere afgifter på fossile brændsler vil betyde, at biobrændsler bliver relativt billigere. Det vil bidrage til opfyldelse af målsætningen om andelen af vedvarende energi.

8.3. Energiafgift på erhvervene (reduktion af tilbagebetaling)

Med forslaget indføres energiafgifter på erhverv. Energiafgifter på ikke-kvoteomfattede erhverv bidrager til opfyldelse af målsætningerne om reduktion af bruttoenergiforbruget, reduktion af CO₂-udledninger uden for kvotesektoren samt målsætningen om andel af vedvarende energi.

En afgiftsforhøjelse på de CO₂-kvoteomfattede virksomheder vil på kort sigt ikke påvirke den globale udledning af CO₂, da lavere CO₂-udledning i Danmark blot modsvares af mere udledning af CO₂ i et andet EU-land. På det noget længere sigt kan en reduktion af CO₂ inden for kvotesektoren dog bidrage til, at antallet af kvoter i kvotesystemet reduceres, og dermed kan mindre udledning af CO₂ i de kvoteomfattede virksomheder bidrage til mindre udledning af CO₂ globalt set. Energiafgift i de kvoteomfattede virksomheder bidrager tillige til opfyldelse af målsætningerne om energibesparelser samt VE-målsætningen (andelen af vedvarende energi i pct. af bruttoenergiforbruget).

Som for husholdningerne vil en højere afgift på fossile brændsler betyde, at det bliver mere fordelagtigt at anvende biobrændsler samt anden vedvarende energi. Dette vil ligeledes bidrage til opfyldelse af VE-målsætningen.

8.4. Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.

Forslaget vil bidrage til energibesparelser og dermed til opfyldelse af målsætningen om reduktion af bruttoenergiforbruget. Dermed vil forslaget også bidrage til VE-målsætningen. Da fjernvarme er kvoteomfattet, vil forslaget på kort sigt ikke bidrage til reduktion af CO₂ uden for kvotesektoren.

8.5. Afgift på smøreolie m.v.

En afgift på smøreolier bidrager til energibesparelser bl.a. ved at fordyre omkostningerne til bilhold. CO₂-effekten er udtryk både for effekten fra smøreolier, og den afledte effekt på forbruget af biler og dermed benzin/diesel, hvilket påvirker udledningen af CO₂ uden for kvotesektoren.

8.6. El til belysning

Forslaget indebærer, at der skabes et incitament til energibesparelse. Det bidrager dermed til opfyldelsen af de ambitiøse nationale og internationale målsætninger på miljø- og klimaområdet.

8.7. Komfortkøling

En ophævelse af afgiftsgodtgørelse for energiforbrug til komfortkøling vil betyde, at

virksomhederne vil fokusere mere på et sådant energiforbrug – og det vil derfor alt andet lige medføre et mindre energiforbrug til køling og dermed bidrage til opfyldelse af mål om energibesparelser. Det bemærkes dog, at hovedparten af den forbrugte elektricitet produceres af kvoteomfattede elproducenter, og forslaget vil dermed ikke have betydning for udledningen af CO₂.

8.8. El til opvarmning af elværker, transformerstationer m.v.

Forslaget indebærer, at der skabes et incitament til energibesparelse. De højere afgifter på elværkernes eget forbrug til rumvarme vil have en dobbelt effekt på adfærden. Dels vil elværkerne spare på elvarmen, og dels vil den ekstra belastning, efter de har sparet, føre til højere elpriser generelt og dermed elbesparelser hos elforbrugerne. Det bidrager dermed til opfyldelsen af de ambitiøse nationale og internationale målsætninger på miljø- og klimaområdet.

8.9. Ændringer i affaldsafgiften

Med forslaget forhøjes de eksisterende afgifter på affald, og der indføres afgift på farligt affald. Højere afgifter på affald vil bidrage til at reducere mængden af affald eller reducere stigning i affaldsmængderne. Samtidig vil højere afgifter, som inkluderer både forbrænding og deponering af affald være med til at understøtte affaldshierarkiet.

Indførelse af afgift på farligt affald vil fjerne den tilskyndelse som eksisterer i dag, hvor affald ”ødelægges”, så det bliver kategoriseret som farligt, og dermed fritaget for afgift. Dertil kommer, at der bør være en tilskyndelse til at reducere mængderne af netop farligt affald, hvilket der med den nuværende fritagelse ikke er. Desuden handles farligt affald internationalt. Årligt importeres ca. 50.000 tons farligt affald til forbrænding i Danmark. Med forslaget forventes denne import at blive reduceret.

8.10. Forenklinger /præciseringer

Forslaget skønne ikke at have nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget skal notificeres i medfør af informationsproceduredirektivet (direktiv 98/34/EF).

9.1. Indeksering af energiafgifterne

Ændringer i energiafgiftslovene skal meddeles EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96/EF).

9.2. Forhøjelse af energiafgifterne på el og varme

Ændringer i energiafgiftslovene skal meddeles EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96/EF).

9.3. Energiafgift på erhvervene (reduktion af tilbagebetaling)

Ændringer i energiafgiftslovene skal meddeles EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96/EF).

Den generelle forhøjelse af energiafgifterne, der indføres med *Forårspakke 2.0*, ændrer delvist indholdet af bestemmelserne i §§ 1-5 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 (Implementering af energiaftalen). De angivne bestemmelser i lov nr. 528 af 17. juni 2008 er imidlertid ikke trådt i kraft, da de fortsat afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Med de nye energiafgifter på erhvervene, der foreslås med dette lovforslag, opfyldes minimumsafgiften i energibeskatningsdirektivet imidlertid, og det er vurderingen, at statsstøttesagen dermed skulle kunne godkendes i medfør af de nye rammebestemmelser for statsstøtte indenfor miljøområdet (2008 / C82/01) og den nye blokfrigtagelsesforordning (Endnu ikke udgivet i EF-Tidende, men vedtaget af Kommissionen den 7. juli 2008).

De foreslåede lempelser for erhvervene for mineralogiske og metallurgiske processer m.v. er ikke notificeret til Kommissionen i medfør af statsstøttere reglerne. Der henvises i den forbindelse til erklæring vedtaget af Rådet i forbindelse med vedtagelsen af energibeskatningsdirektivet (8084/03 ADD1), hvoraf det bl.a. fremgår at:

”... det kan betragtes som værende i overensstemmelse med afgiftsordningens karakter og logik, at reglerne ikke omfatter dobbelt anvendelse af energiprodukter og anvendelse heraf til andet end brændsel og brændstof samt mineralogiske processer. Medlemsstaterne kan så træffe foranstaltninger til at lægge afgift på anvendelser eller undlade det eller til helt eller delvis at lægge afgift på de enkelte anvendelser. Elektricitet, der anvendes til lignende formål, behandles på samme måde. Sådanne undtagelser fra den generelle ordning eller differentieringer i ordningen, der er begrundet i afgiftsordningens karakter eller generelle opbygning, vedrører ikke statsstøtte”.

Der henvises yderligere til Kommissionens afgørelse af 7. november 2007 i statsstøttesag N 820/2006 – Tyskland (afgiftslempelse for særlige energiintensive virksomheder), hvoraf det fremgår, at Kommissionen anser de i sagen lignende omfattede lempelser i det tyske afgiftssystem for omfattet af afgiftsordningens karakter og logik med den konsekvens, at de ikke vedrører statsstøtte.

9.4. Ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.

Ændringer i energiafgiftslovene skal meddeles EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96/EF).

9.5. Afgift på smøreolie m.v.

Baggrunden for ophævelsen af smøreolieafgiften i 2002 var, at der med EF-domstolens dom af

10. juni 1999 "Braathens Sverige AB" blev rejst alvorlig tvivl om, hvorvidt opkrævning af afgiften på smøreolie, hydraulikolier og lign. var i overensstemmelse med EU-retten, for så vidt angår størstedelen af de produkter, der var omfattet af daværende mineralolieafgiftslov.

Med den gældende EU-retlige regulering af energibeskatning i Rådets direktiv 2003/96/EF er der ikke længere noget i EU-rettens regler på energibeskatningens område, der hindrer en genindførelse af smøreolieafgiften.

Ændringer i energiafgiftslovene skal meddeles EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96/EF).

9.6. El til belysning

Ændringer i energiafgiftslovene skal meddeles EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96/EF).

9.7. Komfortkøling

Ændringer i energiafgiftslovene skal meddeles EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96/EF).

9.8. El til opvarmning af transformerstationer mv.

Ændringer i energiafgiftslovene skal meddeles EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96/EF).

9.9. Ændringer i affaldsafgiften

Ved det i Folketinget allerede fremsatte forslag til lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften), L 126, foreslår regeringen afgiften på affald, der forbrændes, omlagt til en energiafgift.

Nærværende forslag, der foreslår ændringer i bestemmelser i affalds- og råstofafgiftsloven, skal som følge heraf meddeles til EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet.

9.10. Forenklinger /præciseringer

Bortset fra nyaffattelsen af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov om afgift af kvælstofoxider, der foreslås under hensyn til, at loven endnu ikke er godkendt af Kommissionen, har forslaget ingen EU-retlige konsekvenser.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget er sendt i høring umiddelbart forud for lovforslagets fremsættelse i Folketinget til følgende myndigheder, organisationer m.v., jf. følgende høringsliste:

Advokatrådet, Aalborg Portland, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen for Decentral kraftvarme, Byggeriets Arbejdsgivere, CEPOS, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks JordbrugsForskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Danisco, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Gasteknisk Center, Danske Regioner, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Fjernevarme, Dansk Funktionærforbund, Dansk Industri, Dansk Jordbrugsforskning, Dansk Landbrug, Dansk Metal, Dansk tekstil og beklædning, Dansk Transport og Logistik, Danske Entreprenører, Danske Speditører, Danske Regioner, Danske Sælgere, De Danske Landboforeninger, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Økologiske Råd, DK-Teknik og Miljø, DONG, EC-Power, Ejendomsforeningen Danmark, Elsam, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Frie Funktionærer, Forbundet Træ-Industri-Byg i Danmark, Foreningen Danske kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen for Energi- og Miljø, Forsikring & Pension, Forskningscenter Risø, Frederiksberg Kommune, Færdselsstyrelsen, Greenpeace Danmark, Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, International Transport Danmark, Kommunernes Landsforening, Kommunernes Revision, Konkurrencestyrelsen, Københavns Kommune, Landbrugsraadet, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Miljøstyrelsen, Mærsk Olie og Gas, Noah, Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi, NSOC Danmark, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Organisationen for Vedvarende Energi, Pantefogedforeningen, Plantedirektoratet, RenoSam, Sammenslutningen af Danske elforbrugere SDE, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, SID, Sikkerhedsstyrelsen, SKAT, Skatterevisorforeningen, Skov- og naturstyrelsen, WWF, Ældresagen og Økologisk Landsforening.

Desuden vil lovforslaget være tilgængeligt på Skatteministeriets hjemmeside samt på Høringsportalen på hjemmesiden borger.dk.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget vil samlet set medføre et merprovenu på ca. 18,8 mia. kr.	Ingen.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen.	Samlet skønnes lovforslaget med en vis usikkerhed at

		<p>medføre systemudviklingsudgifter for SKAT på ca. 1,1 mio. kr. De årlige driftsudgifter skønnes med en vis usikkerhed at udgøre 0,1 mio. kr. Der vurderes herudover at skulle anvendes ca. 2,1 mio. kr. på kommunikation og information af erhvervslivet i forbindelse med forslaget. Det forventes, at visse elementer i forslaget vil medføre flere administrative opgaver i SKAT, hvorfor forslaget skønnes at medføre en øget årsværksforbrug på ca. 10 årsværk i 2010 og 5 årsværk fra 2011.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Med forslaget ophæves den særlige begrænsning (24-timersreglen) i adgangen til at lave såkaldt by pass. Dette giver en aflastning af omkostningerne for de centrale værker på ca. 20 mio. kr.	<p>Erhvervsbelastningen af forslaget skønnes til ca. 2,7 mia. kr. i faktorpriser før adfærdsvirkninger. Hertil kommer effekten af videreførelse af indeksering af energiafgifterne fra 2016, som på sigt ligeledes vil belaste erhvervslivet med 33 pct. af merprovenuet. Mineralogiske og metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse friholdes i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet. Endvidere sættes energiafgiftssatsen for gartnerier og landbrug til EU's minimumssats. Lempelserne svarer til ca. 0,8 mia. kr. Forhøjelse af afgifterne på affald skønnes at medføre en øget omkostning for erhverv på ca. 50 mio. kr. i 2010</p>
Administrative konsekvenser	Bortset fra de dele af forslaget,	Forslaget om at ligestille

for erhvervslivet	der omfatter afgiftsregler for central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie m.v., og komfortkøling medfører elementerne i lovforslaget ikke nye løbende administrative omkostninger. Elementerne vurderes dog til at medføre omstillingsomkostninger for de berørte virksomheder. Vedrørende afgiften på smøreolie medfører de foreslåede ændringer øgede løbende administrative omkostninger for de berørte virksomheder, hvis omfang dog vurderes at være begrænset (ca. 200 virksomheder).	afgiftsreglerne for decentral og central kraftvarme medfører en administrative lettelse for de centrale kraftvarmeværker. Forslaget om at indføre afgift på komfortkøling vil muligvis medføre øgede administrative omkostninger for nogle virksomheder men færre administrative omkostninger for andre virksomheder. Særligt vedrørende ophævelsen af afgiftsfritagelsen på farligt affald vurderer CKR, at dette element muligvis medfører nye løbende administrative omkostninger for de virksomheder, der efter lovforslaget skal betale afgift på farligt affald.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Klimagasserne uden for kvotesektoren vil blive formindsket med 0,44 mio. t. CO ₂ -ækvivalenter. Bruttoenergiforbruget vil blive formindsket med 16,1 PJ, medens VE andelen vil blive øget med 5,6 PJ.	
Forholdet til EU-retten	Ændringer i energiafgiftslovene skal meddeles EU-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96/EF). Forslaget skal herudover notificeres i overensstemmelse med informationsproceduredirektivet.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Det foreslås for det første at fjerne henvisningerne i elafgiftsloven til en række bestemmelser i lov om elforsyning, da bestemmelserne enten er ophævet ved lov nr. 1384 af 20. december 2004 om Energinet Danmark eller efterfølgende ikke længere er relevante.

Med lov nr. 462 af 9. juni 2004 om ændring af en række energiafgiftslove skete der en mindre udvidelse i forhold til de tidligere registreringsbestemmelser, idet det blev muligt for transmissionsvirksomheder, der ikke afsætter elektricitet til en endelig forbruger via virksomhedens transmissionsnet, at blive registrerede. Bortset herfra blev det fastholdt, at det er de virksomheder, der er omfattet af bevillingssystemet i elforsyningsloven, der skal registreres. Det følger samtidig af lov om elforsyning, at transmissionsvirksomhed varetaget af Energinet.dk eller denne virksomheds helejede datterselskaber udføres uden bevilling.

Uanset dette fremgår det af elafgiftsloven, at den der leverer el til forbrug her i landet, er den, der har bevilling hertil med en henvisning bl.a. til elforsyningsloven. Da det må antages, at Energinet.dk eller denne virksomheds helejede datterselskaber skal kunne registreres efter elafgiftsloven, foreslås det, at ordet "bevilling" ikke indgår i bestemmelsen.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås som led i aftalen om *Forårspakke 2.0* at forhøje de fiskale energiafgifter, herunder energiafgiften på el. Forslaget indgår som finansiering af *Forårspakke 2.0*'s nedsættelse af de progressive indkomstskatter.

Ved bestemmelserne foreslås det at forhøje afgiften på elektricitet til opvarmning med 5 pct., og at de grønne energiafgifter på el generelt øges med 17 kr. pr. GJ svarende til 6 øre pr. kWh.

De satser, der er anført, er satserne i 2015. I perioden 2010-14 er satserne som anført i bilag 2-5 i overensstemmelse med indekseringen af energiafgifterne, der blev indført med aftalen *Lavere skat på arbejde*. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

Det forudsættes, at leverandørerne af el (elnetvirksomhederne) oplyser den nye foreslåede tillægsafgift særskilt på elregningerne. Herved får de momsregistrerede virksomheder det nødvendige opgørelsesgrundlag for at beregne den godtgørelsesberettigede el-afgift korrekt.

For så vidt angår § 1 nr. 3 foreslås der en nyaffattelse af elafgiftslovens § 6, stk. 1. Den nugældende elafgiftslovs § 6, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Denne ændring af § 6, stk. 1, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen af § 6, stk. 1, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af § 6, stk. 1, indeholder i forhold til den nugældende bestemmelse de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 5

Der sker en forhøjelse af afgiften på elektricitet til andet forbrug end opvarmning som led i aftalen om *Forårspakke 2.0*. Der henvises til bemærkningerne ovenfor under nr. 3.

Der foreslås en nyaffattelse af elafgiftslovens § 6, stk. 2. Den nugældende elafgiftslovs § 6, stk. 2, blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Denne ændring af § 6, stk. 2, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen af § 6, stk. 2, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af § 6, stk. 2, indeholder i forhold til den nugældende bestemmelse de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 6

Se bemærkningerne til § 1 nr. 4.

Til nr. 7

Med forslaget om at indsætte en henvisning til elafgiftslovens § 11, stk. 3, i lovens § 8, stk. 2, bliver virksomheders eget forbrug af afgiftspligtig el i egne transformerstationer mv. til formål indeholdt i § 11, stk. 3, omfattet af elafgiftslovens § 8, stk. 2, om opgørelse af den afgiftspligtige mængde. Dette indebærer, at der skal betales fuld afgift efter elafgiftsloven af dette elforbrug. Dette gælder både el-netvirksomheders eget forbrug af el og virksomheder, der svarer afgift, hvis virksomheden til eget forbrug fremstiller elektricitet.

Til nr. 8

For så vidt angår el til belysning foreslås det at præcisere elafgiftslovens bestemmelser om, at virksomheder, der er momsregistrerede, delvist kan få tilbagebetalt afgiften af elektricitet af forbruget af el derved, at forbruget af elektricitet til belysning anses for at være forbrugt af den, som forbruger belysningen.

Elektricitet, som en virksomhed direkte eller indirekte anvender til fremstilling af elektrisk belysning, der leveres fra virksomheden, anses herefter ikke for omfattet af elafgiftslovens mulighed for at få tilbagebetalt afgiften af den forbrugte elektricitet. Den momsregistrerede virksomhed, der forbruger belysningen vil imidlertid kunne fradrage afgiften af elektriciteten til belysning efter reglerne herom.

For så vidt angår komfortkøling skal forslaget til bestemmelsen ses i sammenhæng med forslaget under nr. 9 om at ophæve retten til tilbagebetaling af afgiften for afgiftspligtig elektricitet, der enten er medgået til fremstilling af køling af lokaler af komfortmæssige hensyn for personer eller er medgået til varme eller kulde, der er anvendt til fremstilling af køling af lokaler, ligeledes af komfortmæssige hensyn for personer.

Da forslaget om at ophæve adgangen til tilbagebetaling af energiafgiften ikke omfatter energiforbruget til den nødvendige køling af varer eller køling af lokaler, der f.eks. alene er betinget af produktionsprocesser, foreslås det i denne bestemmelse, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt energiafgiften af det energiforbrug, der er medgået til fremstilling af kulde til produktionsprocesser, og som er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en anden momsregistreret virksomhed. Det er bl.a. en forudsætning for tilbagebetalingen, at leverancen af kulde til virksomheden ikke er afskåret fra tilbagebetaling som følge af forslaget under § 1 nr. 9.

Til nr. 9

Det foreslås for det første at ophæve retten til tilbagebetaling af energiafgiften af varme, kulde og afgiftspligtig elektricitet, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling kulde, hvor kulden leveres fra virksomheden.

Både situationen, hvor kulde fremstilles på baggrund af afgiftspligtig elektricitet, og situationen hvor kulden er fremstillet via varme, der oprindeligt er fremstillet via afgiftspligtig elektricitet foreslås omfattet af bestemmelsen.

Dernæst foreslås det at ophæve retten til tilbagebetaling for afgiftspligtig elektricitet, der er medgået til egen fremstilling af kulde til køling af komfortmæssige hensyn. Desuden foreslås det at ophæve retten til tilbagebetaling for afgiftspligtig elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme eller kulde andre steder end modtagervirksomheden, når varmen eller kulden anvendes til kulde til komfortkøling i modtagervirksomheden.

Forslaget skal ses i sammenhæng med § 1 nr. 8.

Til nr. 10

Ved lov nr. 462 af 9. juni 2004 - med ikrafttræden den 1. juli 2004 - er energiafgiftslovene forsynet med en bestemmelse, så virksomhederne på visse betingelser kan få afgiftsgodtgørelse med tilbagevirkende kraft. Bestemmelsen sigter på de tilfælde, hvor der i en periode ikke har været installeret målere i tilstrækkeligt omfang, eller hvor de installerede målere ikke har været monteret korrekt eller ikke har virket.

Det foreslås, at kulde omfattes af denne bestemmelse.

Til nr. 11 og 12

Afgiften på overskudsvarme er indrettet således, at afgiften betales via en nedsættelse af godtgørelsen af energiafgiften. For at opretholde balancen mellem energiafgiftssatserne og afgiften på overskudsvarme i energiafgiftslovgivningen foreslås det, at det beløb, som

godtgørelsen nedsættes med (overskudsvarmeafgiften), hvis der sker udnyttelse af overskudsvarme fra proces, ændres.

De satser, der er anført, er satserne i 2015. I perioden 2010-14 er satserne som anført i bilag 2-5 i overensstemmelse med indekseringen af energiafgifterne, der blev indført med aftalen *Lavere skat på arbejde*. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

Der foreslås en nyaffattelse af elafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. punktum og 9 punktum. De nugældende bestemmelser i elafgiftsloven blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Denne ændring af § 11, stk. 9, 1. og 9. punktum, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen af bestemmelserne, og får derfor ingen betydning. De nye affattelser af § 11, stk. 17, 1. og 9. punktum, indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 13, 14, 15 og 16

For at opretholde balancen i energiafgiftssystemet i relation til elpatronloven (lov nr. 1417 af 21. december 2005) skal grænsen for, hvornår afgiften tilbagebetales til virksomheder med varmeproduktion, der ikke samtidig producerer elektricitet, men som har kraftvarmekapacitet, justeres, når energiafgiften forhøjes.

Ved lov nr. 1417 af 21. december 2005 blev der indført en afgiftslempelse på fjernvarme, der trådte i kraft den 1. januar 2008.

Under Folketingets behandling af forslaget til ovennævnte lov blev der fremsat et ændringsforslag, der tog hensyn til forholdene for centrale kraftvarmeværker, som i visse situationer producerer meget lidt el i forhold til varme, f.eks. når kraftvarmeværket er klar til hurtigt at kunne øge elproduktionen. Denne driftssituation, som benævnes »bypass«, kunne udløse en højere afgiftsbetaling end for almindelig kraftvarmeproduktion på et decentralt kraftvarmeværk. For at værkerne kan omfattes af adgangen til afgiftslempelse, blev der indsat en særlig bestemmelse om, at driftssituationen skal foregå for mindst et døgn ad gangen. Endvidere skal told- og skatteforvaltningen godkende de nærmere procedurer for målinger m.v.

Som følge af forslaget til ens beskatning af central og decentral kraftvarme er ovennævnte særlige bestemmelser for de centrale kraftvarmeværker ikke længere nødvendige, hvorfor den foreslås ophævet. Der henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De satser, der er anført, er satserne i 2015. I perioden 2010-14 er satserne som anført i bilag i overensstemmelse med indekseringen af energiafgifterne, der blev indført med aftalen *Lavere skat på arbejde*. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

For så vidt angår § 1 nr. 13 og 15 foreslås der en nyaffattelse af elafgiftslovens § 11, stk. 17, 2. og 3. punktum og det nugældende 6. punktum, der med *forårspakke 2.0* bliver 4. punktum. De nugældende bestemmelser i elafgiftsloven blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringerne af bestemmelserne i lov nr. 528 af 17. juni 2008 foreslås ikke videreført med nyaffattelsen af § 11, stk. 17, 2. og 3. punktum og det nugældende 6. punktum, der med *forårspakke 2.0* bliver 4. punktum og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelserne indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 17

Tilbagebetalingsbeløbet opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtig elektricitet og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet for varme kan dog omfatte flere perioder under et.

Det foreslås, at bestemmelsen også vedrører kulde.

Til nr. 18

Leverandører af elektricitet og varme skal mindst én gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendig ved afholdelse af afgiften. Som dokumentation for tilbagebetalingen skal momsregistrerede virksomheder kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår.

Det foreslås, at kuldeleverandører omfattes af samme forpligtigelse.

Til nr. 19

Efter den foreslåede § 11c i elafgiftsloven nedsættes tilbagebetalingen af elafgift for erhvervenes processer. Tilbagebetalingen nedsættes således med et beløb svarende til den til enhver tid gældende nye tillægsafgift pr. kWh. Dette gælder fra og med 2013. For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen kun med ca. 1,6 øre pr. kWh. Hermed realiseres hensigten om at lægge en grøn afgift på erhvervenes forbrug af elektricitet, som anvendes til erhvervenes processer.

Afgiften (nedsættelsen af tilbagebetalingen) skal dog ikke gælde for forbrug af elektricitet, der medgår direkte til produktion af elektricitet samt til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet, da elektricitet til disse aktiviteter er fritaget for afgiftsbeskatning efter energibeskatningsdirektivet. Tilsvarende er denne type forbrug til proces allerede fritaget for den gældende afgift på 1 øre pr. kWh elektricitet efter § 15 i elafgiftsloven.

Endvidere foreslås nedenstående lempelser i den foreslåede grønne afgift.

Efter den foreslåede § 11d i elafgiftsloven gives der afgiftsfritagelse (ingen reduktionen af tilbagebetalingen) for forbrug af elektricitet til processer inden for jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. Denne lempelse omfatter f.eks. elektricitet til simpel forarbejdning af produkter, f.eks. rensning og skæring af roer. Lempelsen omfatter f.eks. ikke elektricitet til forbrug i forbindelse med detailsalg eller videre forarbejdning af produkter, herunder mejeridrift.

Den foreslåede lempelse i § 11e i elafgiftsloven består i, at virksomhederne fritages for den grønne afgift for en række energikrævende processer.

Efter forslaget ydes således fritagelse for afgiften på elektricitet og varme, der anvendes til kemisk reduktion eller i elektrolyse. Der foreslås også fritagelse for afgiften på elektricitet, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer eller mineralogiske processer. Den elektricitet mv., som er omfattet af disse fritagelser, er elektricitet mv., som anvendes til opvarmning af materialerne i anlæg, herunder især ovne, som medfører, at materialet ændrer kemisk eller indre fysisk struktur.

Ved afgrænsningen af fritagelserne er der lagt vægt på, at de skal omfatte energikrævende energianvendelse, som især er karakteristisk for de pågældende processer. Andet energiforbrug, herunder energiforbrug vedrørende hjælpeprocesser, vil ikke være omfattet af lempelse. Eksempelvis omfattes ikke elektricitet til drift af ventilatorer, pumper, transportbånd, roterovne eller elektricitet til knusning og formaling af materialer eller til tørring af materialer inden brænding.

Det er hensigten, at fritagelserne skal gælde energikrævende og konkurrenceudsat produktion. Det foreslås, at det er en betingelse for fritagelse, at elektriciteten anvendes direkte til de energikrævende processer, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift.

Energiforbrug, som omfattes af afgiftslempelse, skal måles.

Som konsekvens af at mineralogiske og metallurgiske processer mv. samt landbrug og gartneri

mv. omfattes af ovennævnte særlige afgiftsfritagelse fastsættes særlige afgiftssatser for afgiftspligtig overskudsvarme fra disse processer.

Der henvises til afsnit 2.3. under de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

For så vidt angår indekseringen af afgiftssatserne i lovforslaget henvises til afsnit 2.1 under de almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

Når energiafgifterne ændres, er det nødvendigt at tilpasse bilagene vedrørende indekseringen af energiafgiftssatserne til de nye afgiftssatser.

Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

For så vidt angår tabel § 1 nr. 6 henvises der til bemærkninger under § 4 nr. 25.

Der foreslås en nyaffattelse af bilag 2-5 til elafgiftsloven. De nugældende bilag til elafgiftsloven blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringerne af bilagene i lov nr. 528 af 17. juni 2008 foreslås ikke videreført med nyaffattelsen af bilagene og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af bilagene indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til § 2

Til nr. 1

Ved denne bestemmelse sker der en forhøjelse af afgiften på naturgas og bygas som følge af aftalen om *Forårspakke 2.0*. Forslaget indgår som et delelement i den generelle forhøjelse af energiafgifterne.

De satser, der er anført, er satserne i 2015. I perioden 2010-14 er satserne som anført i bilag 2-5 og 7 i overensstemmelse med indekseringen af energiafgifterne, der blev indført med aftalen *Lavere skat på arbejde*. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Der foreslås en nyaffattelse af gasafgiftslovens § 1, stk. 2, 1. pkt. Den nugældende bestemmelse i gasafgiftsloven blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringerne af bestemmelsen i lov nr. 528 af 17. juni 2008 foreslås ikke videreført med nyaffattelsen af § 1, stk. 2, 1. pkt., og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelsen indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 2

Der henvises til bemærkningerne til § 2 nr. 1.

Til nr. 3

Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

For så vidt angår nyaffattelsen af gasafgiftslovens § 1, stk. 2, 2. punktum, henvises der til bemærkningerne til § 2, nr. 1 sidste afsnit.

Til nr. 4

Der henvises til bemærkninger til § 2 nr. 3.

For så vidt angår nyaffattelsen af gasafgiftslovens § 1, stk. 3, 1. punktum, henvises der til bemærkningerne til § 2, nr. 1 sidste afsnit.

Til nr. 5

Med lov nr. 462 af 9. juni 2004 om ændring af en række energiafgiftslove skete der en mindre udvidelse i forhold til de tidligere registreringsbestemmelser, idet det ifølge bemærkningerne til lovforslaget til loven blev muligt for transmissionsvirksomheder, der ikke afsætter elektricitet til en endelig forbruger via virksomhedens transmissionsnet, at blive registrerede. Bortset herfra blev det fastholdt, at det er de virksomheder, der er omfattet af bevillingssystemet i lov om naturgasforsyning, der skal registreres. Det følger samtidig af lov om naturgasforsyning, at virksomhed varetager af Energinet.dk eller denne virksomheds helejede datterselskaber udføres uden bevilling.

Uanset dette fremgår det af gasafgiftsloven, at den, der leverer el til forbrug her i landet, er den, der har bevilling hertil med en henvisning, bl.a. til gasforsyningsloven. Da det må antages, at

Energinet.dk eller denne virksomheds helejede datterselskaber skal kunne registreres efter elafgiftsloven, foreslås det, at ordet ”bevilling” ikke indgår i bestemmelsen.

Til nr. 6

Kraftvarmereglerne for fordeling af brændsler mellem produktion af el og varme i gasafgiftslovens § 8, stk. 2, foreslås ændret, så der sker en ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.

Centrale kraftvarmeværker har hidtil opgjort forbruget af brændsel til elfremstilling på et grundlag, der var baseret på et reguleret el-marked, dvs. på baggrund af en omkostningsfordeling af det anvendte brændsel mellem el- og varmfremstilling, herunder mængden af brændsel, der kunne indregnes i elprisen. Centrale værker, som ikke havde en godkendt kontrakt pr. 1. juli 1998, har i stedet anvendt en varmekoefficient på 200 eller 119 – afhængig af varmeforsyningens alder. Der har endvidere på visse betingelser været mulighed for at bruge et referenceværk.

Decentrale kraftvarmeværket har hidtil kunnet vælge mellem 4 skematiske metoder til at opgøre mængden af brændsel til elfremstilling, som værket kan opnå afgiftsfrihed for, og mængden af brændsel til varmfremstilling, som værket skal betale afgift af. Der er tale om følgende 4 metoder: Varmekoefficient 125, elkoefficient 0,65, pro rata-metoden og elkoefficient 0,90.

Det foreslås, at reglerne for centrale kraftvarmeværker ophæves og de pågældende værker overgår til at anvende afgiftsreglerne for decentrale kraftvarmeværker.

Det er i praksis kun de 2 første metoder (varmekoefficient 125 og elkoefficient 0,65) af ovennævnte 4 metoder til fordeling af brændsler mellem el- og varmfremstilling, der anvendes af de decentrale kraftvarmeværker. Det foreslås derfor, at pro rata-metoden og metoden vedr. elkoefficient 0,9 ophæves.

Det antages, at de centrale kraftvarmeværker vil benytte metoden med varmekoefficient 125. Dette indebærer, at der for hver GJ varme, der fremstilles som kraftvarme - dvs. varme der fremstilles ved samproduktion af el og varme – skal betales afgift af 0,8 GJ brændsel.

Mængden af brændsel til elfremstilling, som der ikke skal betales afgift af, beregnes som det samlede forbrug af afgiftspligtige varer fratrukket kraft-varme-produktionen divideret med 1,25.

Anvendelsen af en varmekoefficient på 1,25 sikrer grundlæggende, at der er en afgiftsmæssig tilskyndelse til kombineret produktion af el og varme frem for produktion hver for sig. Ved kombineret produktion af el og varme spares brændsler.

Dog kan mængden af brændsler til elfremstilling, der kan fritages for afgift, maksimalt udgøre en andel svarende til energiindholdet i den samlede fremstillede mængde elektricitet på kraftvarmeenheden (bruttoproduktionen) divideret med 0,35.

Udtrykt på en anden måde kan der for hver kWh produceret el højst opnås afgiftsfrihed for en brændselsmængde på 2,857 kWh brændsel.

Reglen om en maksimal andel af afgiftsfri brændsel sikrer, at værker, der kun fremstiller små mængder elektricitet, ikke opnår afgiftsfritagelse af for stor en del af de indfyrede brændsler.

Det foreslås endvidere, at der sker en præcisering af reglerne for at fastsætte energiindholdet i brændsler, og at det kommer til at fremgå direkte af loven, at der skal ske måling af den producerede mængde varme og elektricitet.

Ved ændringsforslag til lov nr. 443 af 10. juni 1997 fik de decentrale kraftvarmeværker mulighed for at få leveret gas til elfremstilling afgiftsfrit. Ordningen, der videreføres, forudsætter, at der er indgået en nærmere aftale om administrationen af ordningen mellem naturgasselskabet og kraftvarmeværket.

Der henvises derudover til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

For at opretholde balancen i energiafgiftssystemet i relation til elpatronloven (lov nr. 1417 af 21. december 2005) skal grænsen for, hvornår afgiften tilbagebetales til virksomheder med varmeproducenter, der ikke samtidig producerer elektricitet, men som har kraft-varmekapacitet, justeres, når energiafgiften forhøjes.

De satser, der er anført, er satserne i 2015. I perioden 2010-14 er satserne som anført i bilag i overensstemmelse med indekseringen af energiafgifterne, der blev indført med aftalen *Lavere skat på arbejde*. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

Der foreslås en nyaffattelse af gasafgiftslovens § 8, stk. 4, 2. og 3. punktum. De nugældende bestemmelser i gasafgiftsloven blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringerne af bestemmelserne i lov nr. 528 af 17. juni 2008 foreslås ikke videreført med nyaffattelsen af § 8, stk. 4, 2. og 3. punktum., og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelserne indeholder i

forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 8

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 14.

Til nr. 9 og 10

Der henvises til bemærkninger til § 2 nr. 7.

Vedrørende § 2, nr. 9, foreslås der en nyaffattelse af gasafgiftslovens § 8, stk. 4, 7. punktum, der med *Forårspakke 2.0* bliver § 8, stk. 4, 5. punktum. Den nugældende bestemmelse i gasafgiftsloven blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringen af bestemmelsen i lov nr. 528 af 17. juni 2008 foreslås ikke videreført med nyaffattelsen af gasafgiftslovens § 8, stk. 4, 7. punktum, der med *Forårspakke 2.0* bliver § 8, stk. 4, 5. punktum., og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelsen indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 11

Der henvises til bemærkningerne til § 4, nr. 17.

Til nr. 12

Forslaget til bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget under § 2 nr. 13 om at ophæve retten til tilbagebetaling af afgiften for afgiftspligtige varer, der enten er medgået til fremstilling af køling af lokaler af komfortmæssige hensyn for personer eller er medgået til varme eller kulde, der er anvendt til fremstilling af køling af lokaler, ligeledes af komfortmæssige hensyn for personer.

Da forslaget om at ophæve adgangen til tilbagebetaling af energiafgiften ikke omfatter energiforbruget til den nødvendige køling af varer eller køling af lokaler, der f.eks. alene er betinget af produktionsprocesser, foreslås det i denne bestemmelse, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt energiafgiften af det energiforbrug, der er medgået til fremstilling af kulde til produktionsprocesser, og som er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en anden momsregistreret virksomhed. Det er bl.a. en forudsætning for tilbagebetalingen, at leverancen af kulde til virksomheden ikke er afskåret fra tilbagebetaling som følge af forslaget under § 2 nr. 13.

Til nr. 13

Det foreslås for det første at ophæve retten til tilbagebetaling af energiafgiften af varme, kulde og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden.

Både situationen, hvor kulden er fremstillet på baggrund af afgiftspligtige varer, og situationen, hvor kulden er fremstillet via varme, der oprindeligt er fremstillet via afgiftspligtige varer foreslås omfattet af bestemmelsen.

Dernæst foreslås det at ophæve retten til tilbagebetaling for afgiftspligtigt gas, der er medgået til egen fremstilling af kulde til køling af komfortmæssige hensyn. Desuden foreslås det at ophæve retten til tilbagebetaling for afgiftspligtig gas, der er medgået til fremstilling af varme eller kulde andre steder, når varmen eller kulden anvendes til komfortkøling i modtagervirksomheden.

Forslaget skal ses i sammenhæng med § 2 nr. 12.

Til nr. 14

For at opnå godtgørelse af energiafgiften af naturgas og bygas, der anvendes til produktion af varme (energi) til såvel godtgørelsesberettigede formål (procesformål) som til ikke-godtgørelsesberettigede formål (rumvarme/varmt vand), skal der ske en fordeling af energiforbruget.

Fordelingen af energiforbruget skal ske på basis af måling af den samlede fremstillede mængde varme (energi) og den forbrugte mængde energi til procesformål.

Fordelingen af energiforbruget til rumvarme/varmt vand og procesformål kan dermed ikke ske på basis af en fast fordelingsnøgle, et skøn eller ved anden fordeling.

Anvendes samme anlæg til forsyning af både procesenergi og almindelig rumvarme/varmt vand, opgøres den godtgørelsesberettigede andel som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges til procesformål, og på den anden side den samlede mængde fremstillede energi på anlægget.

Målingen af energiforbruget til procesformål skal ske på det sted, hvor energien overgår til procesformål.

Det foreslås, at kulde også omfattes af ovennævnte ordning, således at når samme anlæg anvendes til både procesenergi og rumvarme/varmtvand og/eller kulde, opgøres den godtgørelsesberettigede andel som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges til procesformål, og på den anden side den samlede mængde fremstillede energi på anlægget.

Til nr. 15

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 10.

Til nr. 16

Afgiften på overskudsvarme er indrettet således, at afgiften betales via en nedsættelse af godtgørelsen af energiafgiften. For at opretholde balancen mellem energiafgiftssatserne og afgiften på overskudsvarme i energiafgiftslovgivningen foreslås det, at det beløb, som godtgørelsen nedsættes med (overskudsvarmeafgiften), hvis der sker udnyttelse af overskudsvarme fra proces, ændres.

De satser, der er anført, er satserne i 2015. I perioden 2010-14 er satserne som anført i bilag i overensstemmelse med indekseringen af energiafgifterne, der blev indført med aftalen *Lavere skat på arbejde*. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

Der foreslås en nyaffattelse af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. og 2. punktum. De nugældende bestemmelser i gasafgiftsloven blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringen af bestemmelserne i lov nr. 528 af 17. juni 2008 foreslås ikke videreført med nyaffattelsen af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. og 2. punktum, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelserne indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 17

Der henvises til bemærkningerne til nr. § 1, nr. 12.

For så vidt angår nyaffattelsen af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 10. punktum henvises der til bemærkningerne til § 2, nr. 16.

Til nr. 18

Der henvises til bemærkningerne § 4, nr. 25.

Til nr. 19

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 17.

Til nr. 20

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 18.

Til nr. 21

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at der ikke længere skal gælde

særskilte regler for centrale kraftvarmeværker.

Til nr. 22

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 20. Se bemærkningerne til § 2 nr. 22 vedrørende indekseringen. Særligt for så vidt angår bilag nr. 7 og 8 henvises der til forslagets § 4, nr.25.

Der foreslås en nyaffattelse af bilag 2-5 til gasafgiftsloven. De nugældende bilag til gasafgiftsloven blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringen af bilagene i lov nr. 528 af 17. juni 2008 foreslås ikke videreført med nyaffattelsen af bilagene, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af bilagene indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til § 3

Til nr. 1, 2, 3 og 4

Det foreslås at forhøje afgiften på kul og affaldsvarme som følge af aftalen om *Forårspakke 2.0*. Forslaget indgår som et delelement i den generelle forhøjelse af energiafgifterne.

De satser, der er anført, er satserne i 2015. I perioden 2010-14 er satserne som anført i bilag 2-6 og 8 i overensstemmelse med indekseringen af energiafgifterne, der blev indført med aftalen *Lavere skat på arbejde*. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

For så vidt angår § 3, nr. 1, 2 og 3 foreslås der en nyaffattelse af kulafgiftslovens § 1, stk. 2, 4, 5 og 6. De nugældende bestemmelser i kulafgiftslovens § 1, stk. 2, 4, 5 og 6 blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringerne af bestemmelserne i lov nr. 528 af 17. juni 2008 foreslås ikke videreført med nyaffattelsen af bestemmelserne, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af kulafgiftslovens § 1, stk. 2, 4, 5 og 6 indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 5

Kraftvarmereglerne for fordeling af brændsler mellem produktion af el og varme i kulafgiftsloven

foreslås ændret, så der sker en ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.

Der henvises derudover til bemærkningerne til § 2, nr. 6.

Til nr. 6

For at opretholde balancen i energiafgiftssystemet i relation til elpatronloven (lov nr. 1417 af 21. december 2005) skal grænsen for, hvornår afgiften tilbagebetales til virksomheder med varmeproduktion, der ikke samtidig producerer elektricitet, men som har kraftvarmekapacitet, justeres, når energiafgiften sættes op.

De satser, der er anført, er satserne i 2015. I perioden 2010-14 er satserne som anført i bilag i overensstemmelse med indekseringen af energiafgifterne, der blev indført med aftalen *Lavere skat på arbejde*. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

Det foreslås at nyaffatte § 7, stk. 3, 2. og 3. punktum i kulafgiftsloven. De nugældende bestemmelser blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringerne af bestemmelserne i lov nr. 528 af 17. juni 2008 foreslås ikke videreført med nyaffattelsen, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 2. og 3. punktum indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 7

Der henvises til bemærkningerne under § 1, nr. 14.

Til nr. 8 og 9

Der henvises til bemærkningerne til § 3 nr. 6.

For så vidt angår § 3 nr. 8 foreslås det at nyaffatte kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 7. punktum, der med *Forårspakke 2.0* bliver 5. punktum. Den nugældende bestemmelse i kulafgiftsloven blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringen af bestemmelsen i kulafgiftsloven, der fandt sted med lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 7. punktum, der med *Forårspakke 2.0* bliver 5. punktum, indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 10

Forslaget til bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget under § 3 nr. 11 om at ophæve retten til tilbagebetaling af afgiften for afgiftspligtige varer, der enten er medgået til fremstilling af køling af lokaler af komfortmæssige hensyn for personer eller er medgået til varme eller kulde, der er anvendt til fremstilling af køling af lokaler, ligeledes af komfortmæssige hensyn for personer.

Da forslaget om at ophæve adgangen til tilbagebetaling af energiafgiften ikke omfatter energiforbruget til den nødvendige køling af varer eller køling af lokaler, der f.eks. alene er betinget af produktionsprocesser, foreslås det i denne bestemmelse, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt energiafgiften af det energiforbrug, der er medgået til fremstilling af kulde til produktionsprocesser, og som er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en anden momsregistreret virksomhed. Det er bl.a. en forudsætning for tilbagebetalingen, at leverancen af kulde til virksomheden ikke er afskåret fra tilbagebetaling som følge af forslaget under § 3 nr. 11.

Til nr. 11

Det foreslås for det første at ophæve retten til tilbagebetaling af energiafgiften af varme, kulde og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, hvor kulden leveres fra virksomheden.

Både situationen, hvor kulden er fremstillet på baggrund af afgiftspligtige varer, og situationen, hvor kølingen er fremstillet via varme, der oprindeligt er fremstillet via afgiftspligtige varer, foreslås omfattet af bestemmelsen.

Dernæst foreslås det at ophæve retten til tilbagebetaling for afgiftspligtigt kul mv., der er medgået til egen fremstilling af køling af komfortmæssige hensyn. Desuden foreslås det at ophæve retten til tilbagebetaling for afgiftspligtigt kul mv., der er medgået til fremstilling af varme eller kulde andre steder, når varmen eller kulden anvendes til komfortkøling i modtagervirksomheden.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget under § 3 nr. 10.

Til nr. 12

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 14.

Til nr. 13

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 10.

Til nr. 14 og 15

Der henvises til bemærkningerne til § 3 nr. 1 samt til bemærkningerne til § 1, nr. 11 og 12, og § 2, nr. 16 og 17.

For så vidt angår § 3 nr. 14 foreslås det at nyaffatte kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. og 2. punktum. De nugældende bestemmelser i kulafgiftsloven blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringerne af bestemmelserne i kulafgiftsloven, der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. og 2. punktum indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

For så vidt angår § 3, nr. 15 foreslås det at nyaffatte kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 10. punktum. Der henvises herudover til bemærkningerne i foregående afsnit.

Til nr. 16

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr.25, vedrørende den foreslåede grønne afgift på erhvervene og lempelserne heri.

Til nr. 17

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 17.

Til nr. 18

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 18.

Til nr. 19

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr.21.

Til nr. 20

Der henvises til bemærkninger til § 1, nr. 18. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

Særligt for så vidt angår bilag nr. 7 og 8 henvises der til lovforslagets § 4 nr.25.

For så vidt angår § 3 nr. 20 foreslås det at nyaffatte bilag 2-6 til kulafgiftsloven. De nugældende bilag blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af

21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringerne af bilagene, der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af bilag 2-6 til kulafgiftsloven indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til § 4

Til nr. 1

Ved denne bestemmelse sker der en forhøjelse af afgiften på mineralolier anvendt som brændsel (dog ikke motorbrændstoffer) som følge af aftalen om *Forårspakke 2.0*. Forslaget indgår som et delelement i den generelle forhøjelse af energiafgifterne.

Det foreslås at nyaffatte mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-15. De nugældende bestemmelser blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringerne af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-15, der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-15, indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Der foreslås herudover indført en afgift på smøreolie og gearolie samt en række industrielle smøreolier m.v., f.eks. hydraulikolie, transmissionsolie, boreolie, skæreolie, maskinolie, kompressorolie og lign. Betegnelsen "Hydraulikolie" omfatter alle typer olier, herunder bremsevæske, til trykcylindre, støddæmpere og hydrauliske bremses. Varerne er nærmere defineret i EU's Kombinerede Nomenklatur, idet de dog ikke er harmoniserede efter energibeskatningsdirektivet, da de i medfør af direktivets artikel 2, stk. 4 er udenfor anvendelsesområdet. EU-reglerne om f.eks. forsendelse, minimumsafgifter m.v. finder således ikke anvendelse. Det er ikke en betingelse for afgiftspligten, at varen rent faktisk anvendes som en smøreolie, hydraulikolie mv.

De satser, der er anført, er satserne i 2015. I perioden 2010-14 er satserne som anført i bilag 2-4 og 6 i overensstemmelse med indekseringen af energiafgifterne, der blev indført med aftalen *Lavere skat på arbejde*. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Til nr. 2

Det foreslås, at bestemmelsen skal udgå, da den ikke længere er aktuel.

Til nr. 3

Med lov nr. 528 af 17. juni 2008 blev mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 3, 3. pkt., ændret. I lovforslaget blev 3. pkt. imidlertid fejlagtigt angivet som ”sidste pkt.”, hvilket skaber usikkerhed om bestemmelsens 4. pkt. Med forslaget rettes der op på dette forhold.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 3, 3. punktum, der med *Forårspakke 2.0* bliver mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2, 3. pkt. Den ændring af bestemmelsen, der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås herefter ikke videreført og får derfor ikke nogen betydning. Den nye affattelse af bestemmelsen i mineralolieafgiftsloven indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 4

Den ændring af bestemmelsen, der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, tog ikke højde for den forudgående ændring ved lov nr. 524 af 17. juni 2008. Med forslaget tages der højde herfor.

Herudover foreslås det, at nyaffatte bestemmelsen, så der tages højde for, at der ved overgang til forbrug her i landet er det afgiftssatsen ved dagtemperatur, der finder anvendelse.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen. Den ændring der fandt sted af bestemmelsen med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås herefter ikke videreført og får ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelsen indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 5 og 6

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af § 4 nr. 2.

Særligt vedrørende § 4, nr. 5, foreslås det at nyaffatte den nugældende bestemmelse i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 5, 3. pkt. som § 1, stk. 4, 3. pkt. Med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen) blev bestemmelsen indsat i mineralolieafgiftsloven som § 1, stk. 7, 3. pkt. Denne ændring til mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 7, 3. pkt., der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelsen indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der

følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

For så vidt angår § 4 nr. 6, foreslås det at nyaffatte bestemmelsen i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 7, som § 1, stk. 6. Med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen) blev bestemmelsen ændret. Denne ændring til mineralolieafgiftsloven, der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelsen indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af § 4 nr. 2. Der henvises tillige til bemærkningerne til § 4 nr. 1.

Der foreslås en nyaffattelse af de sidste stykker i § 1 i mineralolieafgiftsloven. Med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen) blev bestemmelserne indsat i mineralolieafgiftsloven som § 1, stk. 4 og 5. Disse ændringer til mineralolieafgiftslovens § 1, der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 8 og 9, indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 8

Der henvises til bemærkningerne til § 4 nr. 1.

Til nr. 9

Der er tale om konsekvensændringer som følge af indførelse af afgift på smøreolier m.v.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af § 4 nr. 2.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen. Den ændring der fandt sted af bestemmelsen med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås herefter ikke videreført og får ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelsen indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 11

Kraftvarmereglerne for fordeling af brændsler mellem produktion af el og varme i mineralolieafgiftsloven foreslås ændret, så der sker en ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme.

Til nr. 12

For at opretholde balancen i energiafgiftssystemet i relation til elpatronloven (lov nr. 1417 af 21. december 2005), skal grænsen for, hvornår afgiften tilbagebetales til virksomheder med varmeproduktion, der ikke samtidig producerer elektricitet, men som har kraftvarmekapacitet, justeres, når energiafgiften forhøjes.

De satser, der er anført, er satserne i 2015. I perioden 2010-14 er satserne som anført i bilag i overensstemmelse med indekseringen af energiafgifterne, der blev indført med aftalen *Lavere skat på arbejde*. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

Det foreslås at nyaffatte mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, 2. og 3 punktum. De nugældende bestemmelser blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringerne af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, 2. og 3 punktum, der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelserne indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 13

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 14.

Til nr. 14 og 15

Der henvises til bemærkningerne til § 4 nr. 12.

Vedrørende § 4, nr.14, foreslås det at nyaffatte mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, 7. punktum, der med *Forårspakke 2.0* bliver § 9, stk. 4, 5. punktum. Den nugældende bestemmelse blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringen af bestemmelsen, der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, 5. punktum indeholder i forhold til den nugældende bestemmelse de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de

ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 16

Med den foreslåede ændring fritages et energiprodukt, som er medgået til fremstilling af et tilsvarende energiprodukt, f.eks. olie til olie. Forbrug med henblik på formål, som ikke vedrører produktionen af energiprodukter, f.eks. fremdrift af køretøjer, er ikke omfattet af fritagelsen.. Uden denne fritagelse ville der skulle betales delvis afgift af et energiprodukt til fremstilling af et energiprodukt på grund af den foreslåede grønne afgift på procesenergi. Der henvises til bemærkningerne til § 4 nr. 25.

Der findes en tilsvarende fritagelse i både CO2-afgiftsloven og svovlafgiftsloven.

Til nr. 17

Forslaget til bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget under § 4 nr. 19 om at ophæve retten til tilbagebetaling af afgiften for afgiftspligtige varer, der enten er medgået til fremstilling af kulde til køling af lokaler af komfortmæssige hensyn for personer eller er medgået til varme eller kulde, der er anvendt til fremstilling af kulde til køling af lokaler, ligeledes af komfortmæssige hensyn for personer.

Da forslaget om at ophæve adgangen til tilbagebetaling af energiafgiften ikke omfatter energiforbruget til den nødvendige køling af varer eller køling af lokaler, der f.eks. er betinget af produktionsprocesser, foreslås det i denne bestemmelse, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt energiafgiften af det energiforbrug, der er medgået til fremstilling af kulde til dette formål, og som er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en anden momsregistreret virksomhed. Det er bl.a. en forudsætning for tilbagebetalingen, at leverancen af kulde til virksomheden ikke er afskåret fra tilbagebetaling som følge af forslaget under § 4 nr. 19.

Til nr. 18

Ligesom for karburatorvæske sker der ikke tilbagebetaling af smøreolieafgiften m.v. til momsregistrerede virksomheder, jf. bemærkningerne til § 4 nr. 9.

Til nr. 19

Det foreslås for det første at ophæve retten til tilbagebetaling af energiafgiften af varme, kulde og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden.

Både situationen, hvor kulden er fremstillet på baggrund af afgiftspligtige varer, og situationen, hvor kulden er fremstillet via varme, der oprindeligt er fremstillet via afgiftspligtige varer, foreslås omfattet af bestemmelsen.

Dernæst foreslås det at ophæve retten til tilbagebetaling for afgiftspligtige varer, der er medgået

til egen fremstilling af kulde til køling af komfortmæssige hensyn. Desuden foreslås det at ophæve retten til tilbagebetaling for afgiftspligtige mineralolier, der er medgået til fremstilling af varme eller kulde andre steder, når varmen eller kulden anvendes til komfortkøling i modtagervirksomheden.

Forslagets skal ses i sammenhæng med forslaget under § 4 nr. 17.

Til nr. 20

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 14.

Til nr. 21

Der henvises til bemærkningerne til § 1 nr. 10.

Til nr. 22 og 23

Det forslås, at der sker en justering af afgiften på overskudsvarme produceret ved hjælp af mineralolier (dog ikke motorbrændstoffer) som følge af regeringens skattereform *Forårspakke 2.0*.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 1 samt til bemærkningerne til § 1, nr. 11 og 12 og § 2 nr. 16 og 17.

Vedrørende § 4, nr. 22 og 23, foreslås det at nyaffatte bestemmelserne. Den ændring der fandt sted af bestemmelserne med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås herefter ikke videreført og får ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelserne indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 24

Der henvises til bemærkninger til § 4 nr. 22 og 23.

Til nr. 25

Efter den foreslåede § 11 a i mineralolieafgiftsloven nedsættes tilbagebetalingen af energiafgiften vedrørende erhvervenes processer med 25,7 pct. Dette gælder fra og med 2013. For årene 2010, 2011 og 2012 nedsættes tilbagebetalingen med henholdsvis 7,8 pct., 7,7 pct. og 7,7 pct. Hermed realiseres hensigten om at lægge en grøn afgift på erhvervenes forbrug af olieprodukter, som anvendes til processer.

Der foreslås dog afgiftslempelser for det forbrug, som er nævnt i de foreslåede § 11 b, § 11 c og § 11 d til mineralolieafgiftsloven

Efter den foreslåede § 11 b gives der afgiftslempelse for procesforbrug i landbrug og lignende erhverv, idet nedsættelsen af tilbagebetalingen (den grønne afgift) for dette forbrug udgør 1,8 pct.. Der er tale om procesforbrug, som udelukkende vedrører momspligtig virksomhed med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl. Dette forbrug vedrører f.eks. opvarmning af staldbygninger og korntørring af egne produkter i landbruget. Endvidere omfattes forbrug af motorbrændstof i traktorer m.v., som i dag er omfattet af de gældende regler om tilbagebetaling af afgift på køb af motorbrændstof i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3.

Med § 11 c foreslås en undtagelse til ovennævnte foreslåede § 11 b. Denne undtagelse omfatter procesforbrug vedrørende opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg. Dette procesforbrug er klassificeret som tung proces i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 i mineralolieafgiftsloven med EU's minimumsafgifter for olieprodukter. Det foreslås, at disse minimumsafgifter fremgår af et bilag til mineralolieafgiftsloven, hvorved bemærkes at satserne for anden petroleum og flaskegas (LPG) end til motordrift i bilaget er sat højere end minimumsafgiften, således at disse energiprodukter afgiftsmæssigt ligestilles med konkurrerende brændsler.

Den foreslåede lempelse i § 11 d i mineralolieafgiftsloven består i, at virksomhederne fritages for den grønne afgift for en række energikrævende processer.

Efter forslaget ydes således fritagelse for afgiften på brændsel, der anvendes til kemisk reduktion eller i elektrolyse.

Der foreslås endvidere fritagelse for afgiften på brændsel, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer eller mineralogiske processer. Det brændsel, som er omfattet af disse fritagelser, er brændsel, som anvendes til opvarmning af materialerne i anlæg, herunder især ovne, som medfører, at materialet ændrer kemisk eller indre fysisk struktur.

Ved afgrænsningen af fritagelserne er der lagt vægt på, at de skal omfatte energikrævende energianvendelse, som især er karakteristisk for de pågældende processer. Andet energiforbrug vil ikke være omfattet af lempelserne. Eksempelvis tørring af materialer inden brænding.

Det er hensigten, at fritagelserne skal gælde energikrævende og konkurrenceudsat produktion. Det foreslås, at det er en betingelse for fritagelse, at brændslet anvendes direkte til de energikrævende processer, som er nævnt i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven. Videre forarbejdning af produkter er således ikke omfattet af fritagelsen.

I tilfælde, hvor samme energiproducerende anlæg forsyner såvel anvendelse omfattet af en

lempelse som anden anvendelse i virksomheden, foretages fordeling af energien efter de regler, som allerede anvendes for fordeling mellem proces og rumvarme. Der er ikke nødvendigvis identitet mellem procesforbruget, som er omfattet af en lempelse, og virksomhedens samlede procesforbrug, hvorfor der for disse tilfælde foreslås, at der skal foretages særskilte opgørelser og målinger.

Som konsekvens af at mineralogiske og metallurgiske processer mv. samt landbrug og gartneri mv. omfattes af ovennævnte særlige afgiftslempelser fastsættes særlige afgiftssatser for afgiftspligtig overskudsvarme fra disse processer.

Der henvises til afsnit 2.3. under de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

For så vidt angår indekseringen af afgifterne, henvises der til afsnit 2.1.

Til nr. 26

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 17.

Til nr. 27

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 18.

Til nr. 28 og 29

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af § 4 nr. 2.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelserne. Den ændring, der fandt sted af bestemmelserne med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås herefter ikke videreført og får ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelserne indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 30

I lighed med den hjemmel, der er indsat i andre punktafgiftslove, eksempelvis øl- og vinafgiftsloven, foreslås det, at der indsættes en hjemmel i mineralolieafgiftsloven til at udarbejde foreløbige fastsættelser for varemottagere tilsvarende af afgifter.

Til nr. 31

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af § 4 nr. 2.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen. Den ændring, der fandt sted af bestemmelsen med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås herefter ikke videreført og får ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelsen indeholder i forhold til de nugældende

bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 32

I den foreslåede § 32 a i mineralolieafgiftsloven fastsættes regler for indeksering af en lang række satser for 2015 i lovene om afgifter på energi. Den foreslåede årlige regulering af satserne følger udviklingen i nettoprisindekset. Den første regulering vedrører satserne for 2016.

Reguleringen sker på basis af udviklingen i årsgennemsnittet af det af Danmarks Statistik offentliggjorte månedlige nettoprisindeks to år forud for det kalenderår, som en sats vedrører. Det betyder, at udgangsåret eller basisåret er 2013. Årsgennemsnittet beregnes som et uvægtet gennemsnit af kalenderårets 12 måneder med en decimal.

Ændringsprocenten beregnes med én decimal, og der anvendes normal afrunding op eller ned. Der gælder forskellige typer satser i de pågældende love. De satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes. Med hensyn til eventuelt antal decimaler angives satserne som i 2015.

Eksempel på beregning af satser gældende i 2016: Hvis det antages, at årsgennemsnittet for nettoprisindekset for 2013 og 2014 udgør henholdsvis 104,8 og 107,2 skal en sats i 2015 reguleres med: $(107,2/104,8 - 1) \times 100 \text{ pct.} = 2,290 \text{ pct.}$, som afrundet udgør 2,3 pct. En afgiftssats på f.eks. 9,9 øre pr. enhed i 2015 vil i 2016 efter regulering med 2,3 pct. og afrunding udgøre 10,1 øre pr. enhed. En afgiftssats på f.eks. 10,3 pct. af et grundlag i 2015 vil i 2016 efter regulering med 2,3 pct. og afrunding komme til at udgøre 10,5 pct.

Eksempel på beregning af satser gældende i 2017: Hvis det antages at årsgennemsnittet for nettoprisindekset for 2013 og 2015 udgør henholdsvis 104,8 og 109,8, skal en sats i 2015 reguleres med: $(109,8/104,8 - 1) \times 100 \text{ pct.} = 4,77099 \dots \text{ pct.}$ som afrundet udgør 4,8 pct. En afgiftssats på f.eks. 9,9 øre pr. enhed i 2015 vil i 2017 efter regulering med 4,8 pct. og afrunding udgøre 10,4 øre. En afgiftssats på f.eks. 10,3 pct. af et grundlag i 2015 vil i 2017 efter regulering med 4,8 pct. og afrunding udgøre 10,8 pct.

De satser, som reguleres efter den foreslåede bestemmelse, er i:

- 1) Lov om afgift af elektricitet,
- 2) lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.,
- 3) lov om afgift af naturgas og bygas,
- 4) lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.,
- 5) lov om afgift af svovl,
- 6) lov om afgift af kvælstofoxider og
- 7) lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

I de enkelte love fastsættes, hvilke satser der skal reguleres efter den foreslåede § 32 a i mineralolieafgiftsloven.

Der henvises til afsnit 2.1. under de almindelige bemærkninger om indeksering af energiafgifterne.

Til nr. 33

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 21.

Til nr. 34

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 20. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik. Særligt for så vidt angår bilag 5 og 6, henvises der til bemærkninger til § 4 nr. 25 ovenfor.

Det foreslås at nyaffatte bilag 2-4 til mineralolieafgiftsloven. De nugældende bilag blev ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), der implementerede *Energiaftalen* af 21. februar 2008 (afgiftsrationaliseringen). Ændringerne af bilagene, der fandt sted med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås ikke videreført med nyaffattelsen, og får derfor ingen betydning. Den nye affattelse af bilag 2-4 til mineralolieafgiftsloven indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til § 5

Til nr. 1 og 2

Det foreslås at omdøbe den del af kuldioxidafgiften, der skal svares af varer, der er afgiftspligtige efter lov om afgift af elektricitet, fra ”kuldioxidafgift” til ”energispareafgift”.

CO₂-kvotesystemet betyder, at der ikke længere er en miljøbegrundelse for CO₂-afgifter på el. Størstedelen af elproduktionen ved fossile brændsler sker på kvoteomfattede produktionsenheder, hvor CO₂-udledningerne er fastlagt inden for EU. Spares der kvoter på et anlæg, kan de overskydende CO₂-kvoter sælges videre til et andet anlæg. CO₂-afgift og CO₂-kvoter for de samme udledninger er dobbeltregulering uden miljøeffekt. Herudover blev 19,7 pct. af Danmarks elforbrug i 2007 produceret på vindmøller uden CO₂-udledning. Uden CO₂-effekt er afgiften i dag reelt en energiafgift, som tilskynder til energibesparelse. Det forekommer derfor mest korrekt at benævne afgiften ”energispareafgift”.

For så vidt angår indførelse af afgift på smøreolie henvises der til bemærkningerne til § 4, nr. 1.

De satser, der er anført, er satserne i 2015. I perioden 2010-14 er satserne som anført i bilag i 2 og 3 overensstemmelse med indekseringen af energiafgifterne, der blev indført med aftalen *Lavere skat på arbejde*. Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelserne i kuldioxidafgiftsloven. Den ændring, der fandt sted af bestemmelserne med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås herefter ikke videreført og får ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelserne indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 3 og 4

Der henvises til det sidste afsnit i bemærkningerne til § 5 nr. 1 og 2.

Særligt for så vidt angår nr. 4 foreslås det, at der tages højde for, at det ved overgang til forbrug her i landet er afgiftssatsen ved dagtemperatur, der finder anvendelse.

For så vidt angår § 5, nr. 3, foreslås det at nyaffatte bestemmelsen i kuldioxidafgiftsloven. Den ændring, der fandt sted af bestemmelsen med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås herefter ikke videreført og får ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelsen indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 5 og 6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af indførelse af afgift på smøreolier m.v.

Til nr. 7

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af omdøbning af CO₂-afgiften under nr. 1.

Til nr. 8 og 9

Se bemærkningerne til § 5 nr. 5 og 6.

Til nr. 10-13

Vedrørende § 5 nr. 11 er der tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at der ikke længere skal gælde særskilte regler for centrale kraftvarmeværker.

For så vidt angår § 5 nr. 10, 12 og 13, henvises der til § 5 nr. 3.

For så vidt angår § 5, nr. 10 og 12 foreslås det at nyaffatte bestemmelserne i kuldioxidafgiftsloven. Den ændring, der fandt sted af bestemmelserne med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås herefter ikke videreført og får ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelserne indeholder i forhold til de nugældende bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 14

Efter den foreslåede regel kan der opnås tilbagebetaling af afgift for energiforbrug vedrørende metallurgiske og mineralogiske processer mv., som er fritaget for den foreslåede grønne afgift på erhvervene i henhold til energiafgiftslovene. For denne type energiforbrug kan der ikke opnås tilbagebetaling af afgift efter både denne regel og andre regler i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Dette har f.eks. betydning i forhold til regler om bundfradrag i afgiften (tilbagebetaling) efter afgiftslov nr. 528 af 17. juni 2008, som ikke er trådt i kraft, da de afventer Europa Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne.

Der henvises til bemærkningerne til § 4, nr. 25.

Til nr. 15 og 16

Se bemærkningerne til § 5 nr. 5 og 6.

Til nr. 17

Lov nr. 528 af 17. juni 2008 ændrer CO₂-afgiftsloven og implementerer energiaftalen. Denne ændringslov er ikke trådt i kraft, da den afventer Europa Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne.

Ændringsloven udelukker virksomheder, som er udenfor for CO₂-kvotesektoren, fra tilbagebetaling af CO₂-afgift på brændsler til deres tunge processer. Til gengæld kan virksomhederne opnå et bundfradrag i afgiftsbetalingen, når visse betingelser er opfyldt.

Som hovedregel skal bundfradraget opgøres, så der i alle tilfælde betales EU's minimumsafgifter af brændselsforbrug til procesformål. Der er fastsat en undtagelse for gartnerier.

Ved § 2-4 i dette lovforslag, som ændrer energiafgiftslovene for brændsler, sikres, at virksomhedernes brændselsforbrug til procesformål pålægges EU's minimumsafgifter. For at undgå, at virksomhederne skal betale dobbelt minimumsafgift, foreslås ophævelse af ændringslovens bestemmelse om betaling af EU's minimumsafgift.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelserne. Den ændring, der fandt sted af bestemmelserne med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås herefter ikke videreført og får ingen betydning. Den nye affattelse af bestemmelserne indeholder i forhold til de nugældende

bestemmelser de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til nr. 18

Se bemærkningerne ovenfor til § 5 nr. 1 og 2.

Til nr. 19-23

Se bemærkningerne til § 5 nr. 5 og 6.

Til nr. 24

Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 5 nr. 1 og 2.

Det foreslås at nyaffatte bilag 2 og 3 i kuldioxidafgiftsloven. Den ændring, der fandt sted af bilagene med vedtagelsen af lov nr. 528 af 17. juni 2008, foreslås herefter ikke videreført og får ingen betydning. Den nye affattelse af bilagene indeholder i forhold til de nugældende bilag de ændringer, der følger af lov nr. 528 af 17. juni 2008 og de ændringer, der foreslås med *Forårspakke 2.0*.

Til § 6

Ikrafttrædelsesbestemmelserne i lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love m.v. (Implementering af energiaftalen) indeholder fejlagtigt ikke de sædvanlige overgangsbestemmelser i energiafgiftslovene om løbende leverancer omkring lovens ikrafttrædelsestidspunkt i lighed med f.eks. lov nr. 1536 af 19. december 2007 (indekseringsloven). Det foreslås at rette op på dette forhold.

Til § 7

Til nr. 1

Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. Det foreslås, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik.

Til nr. 2 og 3

Det foreslås, at der foretages en række mindre præciseringer af to af lovens bemyndigelsesbestemmelser, herunder at skatteministeren kan fastsætte regler om administration

af afgiftspligten, og at skatteministeren kan fastsætte regler, der nærmere angiver retningslinjerne for administrationen af bundfradragene i NO_x-afgiftsloven.

Til nr. 4

Det foreslås, at ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov nr. 472 af 17. juni 2008 (afgift af kvælstofoxider) præciseres. Loven træder i kraft den 1. januar 2010. Lovens bestemmelser indeholder en række støtteelementer, der pt. er under statsstøttebehandling i Kommissionen. Det er hensigten, at skatteministeren skal sætte de relevante bestemmelser i loven i kraft, når vi som forventet modtager en godkendelse af støtten fra Kommissionen. Der er behov for en præcisering af lovens bestemmelser om ikrafttrædelses- og virkningstidspunkt for de dele af loven, der pt. er under statsstøttebehandling i Kommissionen, således at de først kan træde i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger og have virkning fra den 1. januar 2010.

Til § 8

Det fremgår af aftalen om *Forårspakke 2.0*, at der skal ske videreførelse af indekseringen af energiafgifterne efter 2015. For så vidt angår svovlafgiften foreslås det, at indekseringen skal følge udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik. De satser, der er anført, er satserne i 2015. I perioden 2010-14 er satserne som anført i bilag 1 og 2 i overensstemmelse med indekseringen af energiafgifterne, der blev indført med aftalen *Lavere skat på arbejde*.

Til § 9

Det foreslås at forhøje afgiftssatsen for affald, der afleveres til deponering med 100 kr. pr. t. affald, således at afgiftssatsen ændres fra 375 kr. pr. ton affald til 475 kr. pr. ton affald.

Til § 10

Til stk. 1

Den generelle forhøjelse af energiafgifterne, der indføres med *Forårspakke 2.0*, ændrer delvist indholdet af bestemmelserne i §§ 1-5 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 (Implementering af energiaftalen). De angivne bestemmelser i lov nr. 528 af 17. juni 2008 er imidlertid ikke trådt i kraft, da de fortsat afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttereglerne. Med de nye energiafgifter på erhvervene, der foreslås med dette lovforslag, opfyldes minimumsafgiften i energibeskatningsdirektivet imidlertid, og det er vurderingen, at statsstøttesagen dermed skulle kunne godkendes i medfør af de nye rammebestemmelser for statsstøtte indenfor miljøområdet (2008 / C82/01) og den nye blokfrigtagelsesforordning (Endnu ikke udgivet i EF-Tidende, men vedtaget af Kommissionen den 7. juli 2008).

Dette indebærer, at den generelle forhøjelse af energiafgifterne som led i *Forårspakke 2.0* kan sættes i kraft, når statsstøttesagen er blevet godkendt.

Til stk. 2

Det foreslås at sætte en række forenklinger og præciseringer i henholdsvis el- og gasafgiftsloven i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til stk. 3

Det foreslås at sætte lovforslagets bestemmelser om afgiftsmæssig ligestilling mellem decentrale og centrale kraftvarmeværker, indførelse af energiafgift på komfortkøling, indførelse af afgift på el til belysning og indførelse af afgift på el til opvarmning af transformerstationer i kraft den 1. januar 2010.

Udover at foreslå en række mindre præciseringer i lov nr. 472 af 17. juni 2008 om afgift af kvælstofoxider (NO_x) foreslås det at sætte den nyaffattede ikrafttrædelsesbestemmelse i loven i kraft den 1. januar 2010.

Det foreslås endeligt at lade forslagens bestemmelser om ændringer i svovlafgiftsloven og affalds- og råstofafgiftsloven træde i kraft den 1. januar 2010.

Til stk. 4

Det foreslås at forslaget om at forhøje de grønne energiafgifter på el med 17. kr. pr. GJ., svarende til en forhøjelse af afgiften på elektricitet på 6 øre pr. kWh, træder i kraft den 1. januar 2011.

Til stk. 5-8

Det foreslås at sætte bestemmelserne om indførelse af afgift på smøreolie i kraft fra den 1. januar 2010. Det foreslås endvidere, at virksomheder, der på dette tidspunkt ikke er registreret efter loven skal betale afgift af lagerbeholdningen, hvis den er over 3.000 liter.

Til stk. 9

Det foreslås, at lovens bestemmelser finder anvendelse på varer, der udleveres til forbrug fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Til stk. 10

Det foreslås, at lovens bestemmelser finder anvendelse på løbende leverancer på en så stor andel af leverancerne, der er sket, fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt og indtil afregningstidspunktet.

Til stk. 11

Det foreslås, at bestemmelsen i stk. 7 vedrørende løbende levering også finder anvendelse på satsforhøjelserne, der finder sted hvert år pr. 1. januar i årene 2010-15.

Bilag

Bilag

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende regler

Lovforslag

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 421 af 3. maj 2006, som ændret ved § 2 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 1 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 og § 79 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

§ 3. - - -

Stk. 2. Ved den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet, jf. stk. 1, nr. 1, forstås den, der driver bevillingspligtig virksomhed omfattet af § 19, § 20, stk. 2, eller § 21 a i lov om elforsyning.

1. § 3, *stk. 2*, affattes således:

”*Stk. 2.* Ved den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet, jf. stk. 1, nr. 1, forstås net- og transmissionsvirksomheder, der er omfattet af § 19 i lov om elforsyning.”

§ 4. - - -

Stk. 2. Registreringspligten omfatter desuden den, der uden at være omfattet af § 19, § 20, stk. 2, eller § 21 a i lov om elforsyning, leverer elektricitet til forbrug her i landet.

2. I § 4, *stk. 2*, ophæves ”, § 20 stk. 2, eller § 21 a”.

Stk. 3.-11. - - -

§ 6. Af forbrug af elektricitet, der overstiger 4.000 kWh årligt i helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet, betales i alt en afgift på 51,2 øre pr. kWh, som består af

1) en energiafgift på 46,6 øre pr. kWh, som reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 2,

2) et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh og

3) et eldistributionsbidrag på 4 øre pr. kWh.

3. § 6, *stk. 1*, affattes således:

”Af forbrug af elektricitet, der overstiger 4.000 kWh årligt i helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet, betales en afgift, som består af følgende elementer:

- 1) En energiafgift på 54,6 øre pr. kWh (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. I perioden 2010-2014 er satserne dog som anført i bilag 2.
- 2) Et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh.
- 3) Et eldistributionsbidrag på 4 øre pr. kWh.”

4. I § 6, *stk. 1*, indsættes som nr. 4:

”4) En tillægsafgift på 6,4 øre pr. kWh (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. I perioden 2011-2014 er satserne dog som anført i bilag 2.”

Stk. 2. Af forbrug af anden elektricitet betales i alt en afgift på 57,7 øre pr. kWh, som består af

1)
en energiafgift på 53,1 øre pr. kWh, som reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 3,

2)
et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh og

3)
et eldistributionsbidrag på 4 øre pr. kWh.

Stk. 3. - - -

§ 8. - - -

Stk. 2. For virksomheder registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, er den afgiftspligtige mængde elektricitet for en afgiftsperiode de leverancer af elektricitet, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontooprævninger, i den pågældende periode, samt virksomhedens eget forbrug af elektricitet, i det omfang det ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 11, stk. 1, 2 og 15. Registrerede kraftvarmeværker omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. kan fradrage elektricitet, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder registreret efter § 4, stk. 4 og 5. Den mængde elektricitet, der er anvendt til fremstilling af varme leveret til en anden registreret virksomhed, beregnes forholdsmæssigt.

Stk. 3-7. - - -

§ 11. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan, bortset fra de i stk. 2 nævnte tilfælde, få tilbagebetalt afgiften efter nærværende lov med undtagelse af 1 øre pr. kWh,

1)
af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet og

2)
af den afgiftspligtige elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

5. § 6, stk. 2, nr. 1-3, affattes således:

”*Stk. 2.* Af andet forbrug af elektricitet betales en afgift, som består af følgende elementer:

1) En energiafgift på 67,0 øre pr. kWh (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. I perioden 2010-2014 er satserne dog som anført i bilag 3.

2) Et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh.

3) Et eldistributionsbidrag på 4 øre pr. kWh.”

6. I § 6, stk. 2, indsættes som nr. 4:

”4) En tillægsafgift på 6,4 øre pr. kWh (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. I perioden 2011-2014 er satserne dog som anført i bilag 3.”

7. I § 8, stk. 2, indsættes efter: ”§ 11, stk. 1, 2”: ”, 3”.

8. § 11, stk. 1, affattes således:

”Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan, bortset fra de nævnte tilfælde i stk. 2, få tilbagebetalt afgiften efter denne lov med undtagelse af 1 øre pr. kWh,

4)	af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, hvorved elektricitet til belysning anses for at være forbrugt af den, som forbruger belysningen,
5)	af den afgiftspligtige elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, der er

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Tilbagebetalingen kan ikke finde sted for afgiftspligtig elektricitet og varme, som forbruges i vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer, strålevarmeanlæg, varmeblæsere, konvektionsovne, varmepumper og lignende anlæg, der anvendes til fremstilling af rumvarme, herunder varme, som leveres fra virksomheden. Undtaget er dog forbrug af elektricitet i rumvarmeaggregater, der midlertidigt placeres i et lokale for at dække et kortvarigt rumvarmebehov.

Stk. 4-7. - - -

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvise registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 52,50 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 32,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 13, jf. § 11, stk. 15, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af

forbrug i virksomheden, og som er særskilt leveret til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og af den afgiftspligtige elektricitet, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden, og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.”

6)

9. § 11, stk. 3, 3. og 4. pkt., affattes således:

“Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.”

10. I § 11, stk. 8, 1. pkt., indsættes efter ”varer”: ”, kulde”.

11. § 11, stk. 9, 1. pkt., affattes således:

”I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 46,3, kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

12. § 11, stk. 9, 9. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satsen nævnt i 1. pkt. som anført i bilag 4.”

varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling. Den sats, der er nævnt i 1. pkt., reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 4.

Stk. 10-16. - - -

Stk. 17. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har kraft-varme-kapacitet efter stk. 18, eller som den 1. oktober 2005 havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 18, samt værker omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraft-varme-kapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 45 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk eller 16,2 øre pr. kWh ab værk, tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45 kr. pr. GJ fjernvarme eller 16,2 øre pr. kWh ab værk forholdsmæssigt. Hvis virksomheden producerer både el og varme samtidig, er perioden for opgørelse af afgiften efter 1. og 2. pkt. døgnet. Ved samtidig produktion af el og varme kan reglerne i 1.-3. pkt. kun anvendes, hvis opgørelsesproceduren er godkendt af told- og skatteforvaltningen. De satser, der er nævnt i 2. og 3. pkt., reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 5.

Stk. 18. - - -

§ 11 a. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 11, stk. 1, opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter nærværende lov af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtig elektricitet og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 2-7. - - -

Stk. 8. Virksomheder, der leverer elektricitet og varme, skal mindst én gang årligt afgive de

13. § 11, stk. 17, 2. og 3. pkt., affattes således:

”Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 18,1 øre pr. kWh fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt.”

14. I § 11, stk. 17, ophæves 4. og 5. pkt.

§ 11, stk. 17, 6. pkt., bliver herefter § 11, stk. 17, 4. pkt.

15. § 11, stk. 17, 4. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5.”

16. I § 11, stk. 17, indsættes som 5. pkt.:

”Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

17. I § 11 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter ”elektricitet”: ”, kulde”.

oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 11, stk. 16. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

Stk. 9-10. - - -

18. I § 11 a, stk. 8, 1. pkt., indsættes efter ”elektricitet”: ”, kulde”.

19. Efter § 11 b indsættes:

”§ 11 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med et beløb pr. kWh svarende til tillægsafgiften pr. kWh efter § 6, stk. 2, nr. 4. For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 som anført i bilag 7.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling efter stk. 1 finder ikke anvendelse for forbrug, der medgår direkte til produktion af elektricitet samt til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet.

§ 11 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 c finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 11, stk. 4, nr. 2, 2-4 pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl.

Stk. 2. Det er en betingelse for anvendelsen af stk. 1, at forbruget af elektricitet opgøres efter måler. For fremstillet varme kan energiindholdet i varmen opgøres efter måler og multipliceres med 1,1.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. Reglerne for opgørelse af energiindholdet i § 11, stk. 9-12, finder tilsvarende anvendelse. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

§ 11 e. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 c finder ikke anvendelse for afgiftspligtig elektricitet, der anvendes til kemisk reduktion og i elektrolyse.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 c finder ikke anvendelse for afgiftspligtig elektricitet og varme, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 c finder ikke anvendelse for elektricitet og varme, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-3, at den afgiftspligtige elektricitet og varme anvendes direkte til processer,

(Se tabel 1 B)

som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift. Forbruget af elektricitet skal opgøres efter måler. For fremstillet varme kan energiindholdet i varmen opgøres efter måler og multipliceres med 1,1.

Stk. 6. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1-3 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. Reglerne for opgørelse af energiindholdet i § 11, stk. 9-12, finder tilsvarende anvendelse. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

20. Efter bilag 1 indsættes:

(Se tabel 1 A)

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas jf. lovbekendtgørelse nr. 298 af 3. april 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 4 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 og senest ved § 87 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

”Afgiften udgør for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³) 248,2 øre pr. Nm³ (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

2. § 1, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satsen dog som anført i bilag 2.”

3. § 1, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

”For afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør afgiften dog 309,2 øre pr. Nm³ gas, der reguleres efter § 32 a i lov om mineralolieprodukter mv, med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) (2015-niveau).”

4. § 1, stk. 3, 3. pkt. affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satsen i 1. pkt. dog som anført i bilag 3.”

5. § 3, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Ved den, der leverer afgiftspligtig gas, jf. stk. 1, forstås i denne lov distributionsselskaber og transmissionsselskaber, der er omfattet af § 10 i lov om naturgasforsyning, samt selskaber, der driver særlige bygasnet.”

6. § 8, stk. 2 og 3, affattes således:

§ 1. - - -

Stk. 2. Afgiften udgør for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³) 204,2 øre pr. Nm³. Afgiften reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 2.

Stk. 3. For afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør afgiften dog 284,2 øre pr. Nm³ gas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ). Af gas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeverker, betales der afgift efter stk. 2. Den sats, der er nævnt i 1. pkt., reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 3.

Stk. 4-5. - - -

§ 3. - - -

Stk. 2. Afgiften udgør for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³) 204,2 øre pr. Nm³. Afgiften reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 2.

Stk. 4-11. - - -

§ 8. - - -

Stk. 2. Der ydes endvidere afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeverker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeverker omfattet af bilag 1 til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeverket og varmeaftageren, der var gældende den 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeverkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til

ikkeomkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

1)

For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.

2)

For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikkeomkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraft-varme-fordelen deles efter højst 12 år.

3)

kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal der tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varmfremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilag 1, får godtgjort eller kan fritages for afgiften af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som det samlede forbrug af varer fratrukket kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der

”Stk. 2. Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer, der medgår til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilag 1 og i andre kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen af varer til fremstilling af elektricitet ved kraftvarmeproduktion beregnes enten som det samlede forbrug af varer fratrukket kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35, eller som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Hvis energiindholdet i brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet som anført i denne bestemmelse. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles. Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³
MJ = megajoule	
GJ = gigajoule.	

dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35. Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilag 1, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Andre kraftvarmeværker end de, der er omfattet af bilag 1, kan desuden vælge enten at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme eller at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilag 1, vælger, skal benyttes i hele kalenderåret.

Stk. 3. Kraftvarmeværker, der kan få godtgjort afgiften efter stk. 2, og som ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter reglerne i § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 4. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5, eller som den 1. oktober 2005 havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5, samt værker omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraft-varme-kapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 45 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk, tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45 kr. pr. GJ fjernvarme forholdsmæssigt. Hvis virksomheden producerer både el og varme samtidig, er perioden for opgørelse af afgiften

Stk. 3. Kraftvarmeværker, der kan få godtgjort afgiften efter stk. 2, og som ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. Kraftvarmeværker, der ikke er registreret efter § 3, kan få leveret afgiftspligtige varer, som værket anvender til fremstilling af elektricitet, uden afgift, jf. stk. 2.”

7. § 8, *stk. 4, 2. og 3. pkt.*, affattes således:
”Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af

efter 1. og 2. pkt. døgnet. Ved samtidig produktion af el og varme kan reglerne i 1.-3. pkt. kun anvendes, hvis opgørelsesproceduren er godkendt af told- og skatteforvaltningen.

Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. De satser, der er nævnt i 2. og 3. pkt., reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 4.

Stk. 5-7. - - -

§ 10. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

1)

af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige gas og

2)

af den gas, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og gas, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning.

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

1)

Afgiften af varme og gas omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger

fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt.”

8. I § 8, *stk. 4*, ophæves 4. og 5. pkt.

§ 8, *stk. 4*, 6. og 7. pkt., bliver herefter § 8, *stk. 4*, 4. og 5. pkt.

9. § 8, *stk. 4*, 5. *pkt.*, affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne som nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4.”

10. I § 8, *stk. 4*, indsættes som 6. *pkt.*:

”Satserne nævnt i 2. og 3. *pkt.* reguleres efter § 32a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

11. Efter § 8, *stk. 7*, indsættes som *stk. 8*:

”*Stk. 8.* Fritaget for afgift er et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt. Dette gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.”

12. § 10, *stk. 1*, affattes således:

”Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

1)

af virksomhedens mængde af forbrugt afgiftspligtigt gas, og

2)

af den gas, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og

3)

af den gas, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden, og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.”

13. § 10, *stk. 4*, 3. og 4 *pkt.*, affattes således:

”Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af varme og gas, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for varme og gas, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til

også bidrager til opvarmning af lokaler mv., jf. dog stk. 7.

køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.”

2)

Afgiften af varme og gas omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler mv., jf. dog stk. 7.

3)

Afgiften af varme og gas omfattet af stk. 4 i de anvendelser, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtningen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 7. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam mv. partering i halve kroppe, for kvæg mv. partering til og med fjerdingen.

4)

En forholdsmæssig del af afgiften af gas og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 8, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

5)-8) - - -

Stk. 6-7. - - -

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvis registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end

14. § 10, stk. 5, nr. 4, 1. og 2. pkt. affattes således:

”En forholdsmæssig del af afgiften af gas, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme, kulde og varmt vand, der fremstilles på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme og kulde.”

200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og denne lov med 52,50 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 42,00 kr. pr. GJ varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 32,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller til fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. De satser, der er nævnt i 1. og 2. pkt., reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 5.

Stk. 10-14. - - -

15. I § 10, stk. 8, 1. pkt., indsættes efter ”varer”: ”, kulde”.

16. § 10, stk. 9, 1. og 2. pkt., affattes således:

”I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og denne lov med 46,3 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 37,0 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

17. § 10, stk. 9, 10. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5.”

18. Efter § 10 indsættes:

” **§ 10 a.** Tilbagebetalingen af afgift efter § 10 nedsættes med 25,7 pct., jf. dog § 10 b, § 10 c og § 10 d. For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 10 som anført i bilag 6..

§ 10 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 10, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 10 med 1,8 pct., jf. dog § 10 c.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 10, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 5. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 3 og stk. 4, finder § 10, stk. 9-12, tilsvarende anvendelse.

§ 10 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 10 nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, jf. bilag 8.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 10, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag

7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 5. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 3 og stk. 4, finder § 10, stk. 9-12, tilsvarende anvendelse.

§ 10 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for varer, der anvendes til kemisk reduktion.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes i elektrolyse.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a gælder ikke for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 5. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-4, at varmen og varerne anvendes direkte til processer, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 6. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1-4 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1-4 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Reglerne for fordeling i § 10, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer på hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 9. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 7 og stk. 8, finder § 10, stk. 9-12, tilsvarende anvendelse."

§ 12. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 10 opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter denne lov, jf. dog § 10, stk. 2, 2. pkt., af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtig gas og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet kan dog omfatte flere perioder under et.

Stk. 2-7. - - -

Stk. 8. Virksomheder, der leverer naturgas, bygas eller varme, skal mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved

opgørelsen af afgiften efter § 10, stk. 2.
Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler
herom.

**Kraftværkspladser, hvor kraftværker og
kraftvarmeværker ikke skal betale afgift af
den del af det samlede forbrug af
afgiftspligtige varer, der medgår til produktion
af elektricitet, og som indregnes i
elektricitetsprisen**

(Se tabel 2 B)

19. I § 12, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter ”gas”: ”, kulde”.

20.

I § 12, stk. 8, 1. pkt., ændres ”eller varme” til: ”varme eller kulde”.

§ 1. - - -

Stk. 2. Afgiften udgør for

1)
de i stk. 1, nr. 1-5, nævnte varer 51,9 kr. pr.
gigajoule (GJ),

2)
de i stk. 1, nr. 6, nævnte varer 12,9 kr. pr.
gigajoule (GJ).

Stk. 3. - - -

21. Overskriften til bilag 1 affattes således:

”Centrale kraftværker og kraftvarmeværker ”

22. Efter bilag 1 indsættes:

(Se tabel 2 A)

Stk. 4. Såfremt registrerede virksomheder ikke
foretager opgørelse af varernes faktiske
brændværdi for varerne nævnt i stk. 1, nr. 1-5,
betales afgift af varernes vægt. Afgiften udgør

1) for varer omfattet af stk. 1, nr. 1	1.449,2 kr. pr. t
2) for varer omfattet af stk. 1, nr. 2	1.707,3 kr. pr. t
3) for varer omfattet af stk. 1, nr. 3	1.047,8 kr. pr. t
4) for varer omfattet af stk. 1, nr. 4	1.990,0 kr. pr. t
5) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra a	1.482,4 kr. pr. t

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse
nr. 1068 af 30. oktober 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 1536, § 3 i
lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 88 i lov nr. 1336 af 19. december 2008
og § 19 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende
ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Afgiften udgør for
1) varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-5, 62,7 kr. pr. gigajoule (GJ)

6) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra b 1.951,1 kr. pr. t.

Stk. 5. For virksomheder, der ikke måler den faktiske mængde varme, der produceres ved forbrændingen af affald, kan afgiften opgøres efter vægten af det affald, der er medgået til produktion af varme som nævnt under stk. 1, nr. 6. Afgiften udgør

- 1) for træaffald 170,0 kr. pr. t
- 2) for andet affald 110,0 kr. pr. t

Stk. 6. De satser, der er nævnt i stk. 2, 4 og 5, reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 2-4.

Stk. 7. - - -

§ 7. Fritaget for afgift er endvidere varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraft-varme-værker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraft-varme-værker omfattet af bilag 1 til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraft-varme-værket og varmeaftageren, der var gældende den 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraft-varme-værkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraft-varme-værker gælder dog følgende:

- 1) For kraft-varme-værker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den

(2015-niveau) og

- 2) varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, 21,4 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau)."

2. § 1, stk. 4, affattes således:

"*Stk. 4.* Hvis registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varenes faktiske brændværdi for så vidt angår varerne nævnt i stk.

1, nr. 1-5, betales afgift efter varenes vægt. Afgiften udgør

- 1) for varer omfattet af stk. 1, nr. 1, 1.755,- kr. pr. ton (2015-niveau)
- 2) for varer omfattet af stk. 1, nr. 2, 2.068,- kr. pr. ton (2015-niveau)
- 3) for varer omfattet af stk. 1, nr. 3, 1.191,- kr. pr. ton (2015-niveau)
- 4) for varer omfattet af stk. 1, nr. 4, 2.413,- kr. pr. ton (2015-niveau)
- 5) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra a, 1.792,- kr. pr. ton (2015-niveau) og
- 6) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra b, 2.357,- kr. pr. ton (2015-niveau)."

3. § 1, stk. 5, og 6, affattes således:

"*Stk. 5.* For virksomheder, der ikke måler den faktiske mængde varme, der produceres ved forbrændingen af affald, kan afgiften opgøres efter vægten af det affald, der er medgået til produktion af varme som nævnt under stk. 1, nr. 6. Afgiften udgør

- 1) for træaffald 282,2 kr. pr. ton (2015-niveau) og
- 2) for andet affald 182,6 kr. pr. ton (2015-niveau)

Stk. 6. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i stk. 2, 4 og 5 som anført i bilag 2-4."

4. I § 1, indsættes som stk. 8:

"*Stk. 8.* Satserne nævnt i stk. 2, 4 og 5 reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv."

5. § 7, stk. 1, affattes således:

"Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, der medgår til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilag 1 og i andre kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen af varer til fremstilling af elektricitet ved kraftvarmeproduktion beregnes enten som det samlede forbrug af varer fratrasket kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for

ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.

2)

For kraft-varme-værker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraft-varme-værkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikkeomkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraft-varme-fordelen deles efter højst 12 år.

3)

Kraft-varme-værker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraft-varme-værk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal der tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmeforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varmefremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Andre kraft-varme-værker end de, der omfattes af bilag 1, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som det samlede forbrug af varer fratrukket kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35. Andre kraft-varme-værker end de, der omfattes af bilag 1, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Andre kraft-varme-værker end de, der er omfattet af bilag 1, kan desuden vælge enten at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i

afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35, eller som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Hvis energiindholdet i brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet som anført i denne bestemmelse.. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles. Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³
MJ = megajoule	
GJ = gigajoule.	
”	

den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme eller at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som andre kraft-varme-værker end de, der omfattes af bilag 1, vælger, skal benyttes i hele kalenderåret.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/kg
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg

Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie

(raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t

Brunkulsbriketter

og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

MJ = Megajoule

GJ = gigajoule

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4, eller som den 1. oktober 2005 havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4, samt værker omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraft-varme-kapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 45 kr. pr. GJ fjernvarme af værk, tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45 kr. pr. GJ fjernvarme forholdsmæssigt. Hvis virksomheden producerer både el og varme samtidig, er perioden for opgørelse af afgiften efter 1. og 2. pkt. døgnet. Ved samtidig produktion af el og varme kan reglerne i 1.-3. pkt. kun anvendes, hvis opgørelsesproceduren er

godkendt af told- og skatteforvaltningen.
Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 2. De
satser, der er nævnt i 2. og 3. pkt., reguleres årligt
i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 5.

Stk. 4-8. - - -

§ 8. Virksomheder, der er registreret efter
merværdiafgiftsloven, kan få tilbagebetalt afgiften
efter nærværende lov

1)
af den af virksomheden forbrugte mængde
afgiftspligtige varer og

2)
af den mængde afgiftspligtige varer, der er
medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i
virksomheden, og som er leveret fra en
virksomhed, der er registreret efter
merværdiafgiftsloven for levering af varme.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften
af varme og varer, der direkte eller indirekte
anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra
virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog
stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af
varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til
fremstilling eller forarbejdning af varer, og som
indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt
højest 10 pct. af den energi, der er forbrugt i
anlægget, bidrager til rumopvarmning.

Stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for:

1)
Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som
anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt
for afsætning, og som et led i forarbejdningen
vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige
anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i
forhold til det omgivende rum på mindst 10° C
såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation,
sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring,
inddampning, fordampning eller kondensering i
særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger
også bidrager til opvarmning af lokaler mv., jf.

6. § 7, *stk. 3, 2. og 3 pkt.*, affattes således:

”Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab
værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen
af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov
og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ
(2015-niveau) fjernvarme forholdsmæssigt.”

7. § 7, *stk. 3, 4. og 5. pkt.* ophæves.

§ 7, *stk. 3, 6. og 7. pkt.*, bliver herefter § 7, *stk. 3, 4. og 5. pkt.*

8. § 7, *stk. 3, 5. pkt.*, affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5.”

9. I § 7, *stk. 3*, indsættes som 6. pkt.:

”Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32a i lov om
energiavgift af mineralolieprodukter mv.”

10. § 8, *stk. 1*, affattes således:

”Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få
tilbagebetalt afgiften efter nærværende lov

1)
af virksomhedens mængde af forbrugte afgiftspligtige varer,

2)
af den mængde afgiftspligtige varer, der er medgået til fremstilling af
varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret fra en
virksomhed, der er registreret efter merværdiafgiftsloven for levering
af varme, og

3)
af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i
virksomheden, og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der
er registreret efter merværdiafgiftsloven.”

dog stk. 6.

2)

Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler mv., jf. dog stk. 6.

3)

Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3 i de anvendelser, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtingen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 6. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam mv. partering i halve kroppe, for kvæg mv. partering til og med fjerdingen.

4)

En forholdsmæssig del af afgiften af varer og

11. § 8, stk. 3, 3. og 4. pkt., affattes således:

”Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.”

varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 7, stk. 1. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

5)
Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask eller rens af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. For genbrugsemballage gælder det også, selv om indtil 25 pct. af genbrugsemballagen anvendes til andre formål end transport eller salg af varer. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse.

6)
Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til opvarmning af lokaler, hvor der foretages smeltning af jern og stål, som omfattet af nr. 30 i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Hvor dette forbrug af varme og varer ikke kan adskilles fra det øvrige forbrug af varme og varer til opvarmning, kan der dog højst ydes tilbagebetaling for 30 pct. af det samlede forbrug af varme og varer anvendt til

12. § 8, stk. 4, nr. 4, 1. og 2. pkt., affattes således:

“En forholdsmæssig del af afgiften af varer, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme, kulde og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, kuldeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme og kulde.”

opvarmning i forbindelse med forarbejdningen af jern og stål. Det er en forudsætning for opnåelse af tilbagebetaling, at der smeltes mindst 10 t jern og stål om dagen.

7)

Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, der forbruges i virksomheder, der fremstiller varer af armeret hærdeplast, når varmen mv. anvendes til opvarmning af lokaler, hvori der foretages hærkning af emner fremstillet af armeret hærdeplast, og som ikke er omfattet af nr. 2. Der kan dog højst ydes tilbagebetaling for 1/3 af det samlede forbrug af varme og varer i sådanne lokaler.

8)

Afgiften af varme og varer, der udelukkende forbruges til udtørring af bygningsmaterialer eller opretholdelse af den for byggearbejdet fornødne temperatur under byggeperioden i forbindelse med opførelse og renovering af bygninger.

Stk. 5-6. - - -

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvise registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 52,50 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 42,00

13. I § 8, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter ”varer”: ”, kulde”.

kr. pr. GJ varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 32,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 5, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. De satser, der er nævnt i 1. og 2. pkt., reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 6.

Stk. 9-14. - - -

14. § 8, stk. 8, 1. og 2. pkt. affattes således:

”Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 47,7 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 38,1 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

15. § 8, stk. 8, 10. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne som nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 6.”

16. Efter § 8 indsættes:

” **§ 8 a.** Tilbagebetalingen af afgift efter § 8 nedsættes med 25,7 pct., jf. dog § 8 b, § 8 c og § 8 d. For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 8 som anført i bilag 7.

§ 8 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 8, stk. 4, nr. 3, 2.-4, og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 8 med 1,8 pct., jf. dog § 8 c

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 8, stk. 4, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer på hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 5. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 3 og stk. 4, finder § 8, stk. 8-11, tilsvarende anvendelse.

§ 8 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 8 nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, jf. bilag 9.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 8, stk. 4, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om

§ 9. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 8 opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter nærværende lov af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtige varer og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 2-8. - - -

Stk. 9. Virksomheder, der leverer varme, skal mindst én gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 8, stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

Stk. 10-11. - - -

Kraftværkspladser, hvor kraftværker og kraft-varme-værker ikke skal betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktion af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen

(Se tabel 3 B)

§ 1. Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. her i landet. Afgiften beregnes efter de satser, der var gældende den 1. oktober 2007 med en årlig regulering i perioden 2008-2015 på 1,8 pct., jf. bilag 2.

energiavgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 5. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 3 og stk. 4, finder § 8, stk. 8-11, finder tilsvarende anvendelse.

§ 8 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for varer, der anvendes til kemisk reduktion.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes i elektrolyse.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 5. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-4, at varmen og varerne anvendes direkte til processer, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 6. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1-4 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1-4 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 8, stk. 4, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiavgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 8. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiavgift af mineralolieprodukter mv.

Stk. 9. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 7 og stk. 8, finder § 8, stk. 8-11, tilsvarende anvendelse.”

17. I § 9, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter "varer": ", kulde".

18. I § 9, stk. 9, 1. pkt., indsættes efter "varme": "og kulde".

19. Overskriften til bilag 1 affattes således:

"Centrale kraftværker og kraftvarmeværker"

20. Efter bilag 1 indsættes:

(Se tabel 3 A)

Stk. 2. Afgiften på svovlfri benzin, som har et indhold på højst 0,001 pct. svovl, nedsættes med 4 øre/l i perioden fra den 1. januar 2005 til den 31. december 2008.

Stk. 3. Af andre kulbrintebrændstoffer, undtagen tørv og afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel til opvarmning. Af andre varer end de afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof. Af varer, der anvendes til elektricitets- og varmefremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet af hele elproduktionen. Forgasningsgas og restprodukter herfra, som er produceret på basis af biomasse, samt biogas er dog fritaget for afgift, når de nævnte varer anvendes til elektricitets- eller varmefremstilling på stationære motorer og kedler.

Stk. 4. De i bilag 2, kolonne 1, nævnte

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006, som ændret ved § 1 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 2 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 5 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 og § 104 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

"Der betales afgift af mineralolieprodukter mv. I perioden 2010-2014 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2. For 2015 udgør afgiften for:

- 1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, 303,4 øre pr. liter ved dagstemperatur og 301,6 øre pr. liter ved 15 °C.
- 2) Anden gas- og dieselolie, 224,8 øre pr. liter ved dagstemperatur og 223,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.), 291,8 øre pr. liter ved dagstemperatur og 290,1 øre pr. liter ved 15 °C.
- 4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.), 271,1 øre pr. liter ved dagstemperatur og 269,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 5) Svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.), 271,1 øre pr. liter ved dagstemperatur og 269,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 6) Fuelolie, 254,8 øre pr. kg.

afgiftssatser finder anvendelse ved udleveringen til forbrug her i landet, jf. § 2.

Stk. 5. Af en blanding af de i bilag 2 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer betales der afgift af hele blandingen efter satsen for den vare, der har den højeste afgiftssats efter denne lov, såfremt blandingen er anvendelig til fremstilling af varme eller som motorbrændstof. Der betales dog ikke yderligere afgift af blyfri benzin, der efter afgiftsberigtigelse blandes med afgiftsberigtiget blyholdig benzin.

Stk. 6. For spildolie iblandet vand, som indsamles fra skibe, og som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, udgør afgiften dog følgende procentdel af den i bilag 2, nr. 6, nævnte afgiftssats:

- 1)
35 pct. ved et vandindhold på 65 pct. og derover.
- 2)
70 pct. ved et vandindhold på mindst 30 pct. og under 65 pct.
- 3)
95 pct. ved et vandindhold på mindst 5 pct. og under 30 pct.
- 4)
100 pct. ved et vandindhold på under 5 pct.

Stk. 7. Afgiftspligtige varer må ikke uden told- og skatteforvaltningens tilladelse blandes, sælges eller anvendes til andet formål end det, de er afgiftsberigtiget efter, jf. dog stk. 5, 2. pkt.

Stk. 8. Skatteministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte specifikationer for let, svovlfri og -fattig dieselolie.

- 7) Fyringstjære, 299,3 øre pr. kg.
- 8) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 303,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 301,6 øre pr. liter ved 15 °C.
- 9) Anden petroleum, 224,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 223,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 10) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. liter), 502,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 498,6 øre pr. liter ved 15 °C.
- 11) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 427,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 424,3 øre pr. liter ved 15 °C.
- 12) Autogas (LPG), 188,7 øre pr. liter.
- 13) Anden flaskegas (LPG), der anvendes som motorbrændstof, 347,0 øre pr. kg.,
- 14) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas), 288,3 øre pr. kg.
- 15) Karburatorvæske, 469,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 465,5 øre pr. kg ved 15 °C.
- 16) Smøreolie o.l. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's KN 224,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 223,5 øre pr. liter ved 15 °C."

2. § 1, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 2-7.

3. § 1, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

"Af varer, der anvendes til elektricitets- og varmefremstilling på stationære motorer i kraftvarme-værker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier."

4. § 1, stk. 3, affattes således:

"Stk. 3. I tilfælde, hvor afgiftssatsen i stk. 1 er angivet både ved dagtemperatur og ved 15 °C finder afgiftssatsen ved dagtemperatur

§ 3. - - -

Stk. 2. Andre virksomheder, der afsætter,

oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer, kan registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen, når virksomheden til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1.000 m³. Virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer omfattet af bilag 2, nr. 15, kan dog registreres som oplagshaver, når virksomheden har et årligt salg af de nævnte varer på mindst 100.000 l. Told- og skatteforvaltningen kan i særlige tilfælde fravige det i 1. pkt. anførte kapacitetskrav for virksomheder, der afsætter autogas til videresalg. Hvis flere virksomheder råder over samme lagerkapacitet, hæftes der forholdsmæssigt for afgift i forhold til virksomhedernes faktiske anvendelse af lagerkapaciteten.

Stk. 3-13. - - -

§ 7. - - -

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvordan registrerede oplagshavere og varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, stk. 6.

Stk. 6-12. - - -

§ 9. - - -

Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilag 1 til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaftageren, der var gældende den 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikkeomkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

1)
For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er

anvendelse ved udlevering til forbrug her i landet, jf. § 2.”

5. § 1, stk. 4, 3. pkt. affattes således:

”For biobrændstoffer, hvor afgiften opgøres efter energiindhold efter stk. 3, der blandes med andre afgiftspligtige varer efter stk. 1, betales forholdsmæssig afgift af biobrændstoffer og de øvrige afgiftspligtige varer.”

6. § 1, stk. 6, affattes således:

”*Stk. 6.* Afgiftspligtige varer må ikke uden told- og skatteforvaltningens tilladelse blandes, sælges eller anvendes til andet formål end det, de er afgiftsberigtiget efter, jf. dog stk. 6, 2. pkt.”

7. § 1, stk. 8 og 9, affattes således:

”*Stk. 8.* Af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1 eller 2, kan der betales afgift efter energiindholdet, såfremt dette opgøres eller foreligger. Afgiften er 129,2 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og er 75,6 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau). I perioden 2010-2014 er satserne som anført i bilag 2.
Stk. 9. Betales afgift efter stk. 2, skal virksomheden kunne dokumentere opgørelsen af energiindholdet til told- og skatteforvaltningen.”

8. I § 1, indsættes som stk. 10:

”Satserne i stk. 1 og 3 reguleres efter § 32 a”

9. I § 3, stk. 2, indsættes efter ”nr. 15”: ”og 16”.

varmeforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.

2)

For kraftvarmeverker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeverkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikkeomkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraft-varme-fordelen deles efter højst 12 år.

3)

kraftvarmeverker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeverk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal der tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmeforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varmefremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Andre kraftvarmeverker end de, der omfattes af bilag 1, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som det samlede forbrug af varer fratrukket kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35. Andre kraftvarmeverker end de, der omfattes af bilag 1, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Andre kraftvarmeverker end de, der er omfattet af bilag 1, kan desuden vælge enten at beregne den andel

10. § 7, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvordan registrerede oplagshavere og varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, stk. 6.”

11. § 9, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer, der medgår til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeverker omfattet af bilag 1 og i andre kraftværker og kraftvarmeverker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen af varer til fremstilling af elektricitet ved kraftvarmeproduktion, beregnes enten som det samlede forbrug af varer fratrukket kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35, eller som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Hvis energiindholdet i brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet som anført i denne bestemmelse. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles. Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t

af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme eller at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilag 1, vælger, skal benyttes i hele kalenderåret.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/kg
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg

Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie

(raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekok	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

MJ = Megajoule

GJ = gigajoule

Stk. 3. - - -

Stk. 4. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5, eller som den 1. oktober 2005 havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5, samt værker omfattet af bilag 1 kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraft-varme-kapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 45 kr. pr. GJ fjernvarme af værk, tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45 kr. pr. GJ fjernvarme forholdsmæssigt. Hvis virksomheden producerer både el og varme

Jordoliekok

Brunkulsbriketter og brunkul

Benzin

Halm

Træaffald

Andet affald

Naturgas

Biogas

Forgasningsgas

MJ = megajoule

GJ = gigajoule.

”

31,4 GJ/t

18,3 GJ/t

32,9 MJ/l

14,5 MJ/kg

14,7 MJ/kg

9,4 MJ/kg

39,6 MJ/Nm³

19,7 MJ/Nm³

4,0 MJ/Nm³

samtidig, er perioden for opgørelse af afgiften efter 1. og 2. pkt. døgnet. Ved samtidig produktion af elektricitet og varme kan reglerne i 1.-3. pkt. kun anvendes, hvis opgørelsesproceduren er godkendt af told- og skatteforvaltningen. Tilbagebetalingen sker efter reglerne i stk. 3. De satser, der er nævnt i 2. og 3. pkt., reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 3.

Stk. 5-11. - - -

§ 11. Bortset fra afgiften af benzin kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

1)
af de i virksomheden forbrugte varer og

2)
af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for olieprodukter og varme. Afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, tilbagebetales ikke, jf. dog stk. 3. Det samme gælder afgiften efter bilag 2, nr. 15.

Stk. 3. - - -

Stk. 4. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af

12. § 9, *stk. 4, 2. og 3. pkt.*, affattes således:

”Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt.”

13. I § 9, *stk. 4*, ophæves 4. og 5. pkt.

14. § 9, *stk. 4, 5. pkt.*, affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3.”

15. I § 9, *stk. 4*, indsættes som 6. pkt.:

”Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a.”

16. I § 9, indsættes som *stk. 12*:

”*Stk. 12.* Fritaget for afgift er et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt. Dette gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.”

varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning.

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

1)

Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler mv., jf. dog stk. 8.

2)

Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler mv., jf. dog stk. 8.

3)

Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4 i de anvendelser, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtingen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende

17. § 11, stk. 1, affattes således:

”Bortset fra afgiften af benzin kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

1)

af varer forbrugt i virksomheden,

2)

af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og

3)

af de varer, der medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden, og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.”

18. I § 11, stk. 2, affattes sidste sætning således:

”Det samme gælder afgiften for varer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 15 og 16.”

19. § 11, stk. 4, 3. og 4 pkt., affattes således:

”Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.”

produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 8. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam mv. partering i halve kroppe, for kvæg mv. partering til og med fjerdingen.

4)
En forholdsmæssig del af afgiften af varer og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

5)
Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og

20. § 11, stk. 5, nr. 4, 1. og 2. pkt., affattes således:

“En forholdsmæssig del af afgiften af varer, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme, kulde og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, kuldeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme og kulde.”

afgiften af varme og varer, som anvendes til vask eller rens af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. For genbrugsemballage gælder det også, selv om indtil 25 pct. af genbrugsemballagen anvendes til andre formål end transport eller salg af varer. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse.

6)

Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til opvarmning af lokaler, hvor der foretages smeltning af jern og stål, som omfattet af nr. 30 i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Hvor dette forbrug af varme og varer ikke kan adskilles fra det øvrige forbrug af varme og varer til opvarmning, kan der dog højst ydes tilbagebetaling for 30 pct. af det samlede forbrug af varme og varer anvendt til opvarmning i forbindelse med forarbejdningen af jern og stål. Det er en forudsætning for opnåelse af tilbagebetaling, at der smeltes mindst 10 t jern og stål om dagen.

7)

Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, der forbruges i virksomheder, der fremstiller varer af armeret hærdeplast, når varmen mv. anvendes til opvarmning af lokaler, hvori der foretages hærkning af emner fremstillet af armeret hærdeplast, og som ikke er omfattet af nr. 2. Der kan dog højst ydes tilbagebetaling for 1/3 af det samlede forbrug af varme og varer i sådanne lokaler.

8)

Afgiften af varme og varer, der udelukkende forbruges til udtørring af bygningsmaterialer eller opretholdelse af den for byggearbejdet fornødne temperatur under byggeperioden i forbindelse med opførelse og renovering af bygninger.

Stk. 6-7. - - -

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvis registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales

ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 52,50 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 42,00 kr. pr. GJ varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 32,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. De satser, der er nævnt i 1. og 2. pkt., reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 4.

Stk. 10-17. - - -

21. I § 11, stk. 8, 1. pkt., indsættes efter ”varer”: ”, kulde”.

22. § 11, stk. 9, 1. og 2. pkt. affattes således:

”I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 46,3 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 37,0 kr. pr. GJ varme (2015-niveau).”

23. § 11, stk. 9, 10. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4.”

24. I § 11, stk. 9, indsættes som 11. pkt.:

”Satsene nævnt i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a.”

25. Efter § 11 indsættes:

” **§ 11 a.** Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 25,7 pct., jf. dog § 11 b, § 11 c og § 11 d. For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 som anført i bilag 5.

§ 11 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 11, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 med 1,8 pct., jf. dog § 11 c

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 5. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 3 og stk. 4, finder § 11, stk. 9-12, tilsvarende anvendelse.

§ 11 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, jf. bilag 7.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 5. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 3 og stk. 4, finder reglerne i § 11, stk. 9-12, tilsvarende anvendelse.

§ 11 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varer, der anvendes til kemisk reduktion.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes i elektrolyse.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i ovnene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 5. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-4, at varmen og varerne anvendes direkte til processer, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 6. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1-4 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1-4 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer på hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer på hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 9. Ved opgørelsen af energiindholdet i nyttiggjort overskudsvarme, jf. stk. 7 og stk. 8, finder § 11, stk. 9-12, tilsvarende anvendelse."

§ 12. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 11 opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter denne lov, jf. dog § 11, stk. 2, 2. og 3. pkt., af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtige olieprodukter og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet for varme kan dog omfatte flere perioder under et.

Stk. 2-9---

Stk. 10. Virksomheder, der leverer varme, skal mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 11, stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

Stk. 11-12---

§ 14. ---

Stk. 5. Registrerede oplagshavere og varemodtagere skal konstatere eller verificere vandindholdet i varer omfattet af § 1, stk. 6, og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.

Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere regler for opgørelse af vandindholdet.

Stk. 6. Registrerede oplagshavere og varemodtagere skal føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 6, for hver kategori af vandindhold.

Stk. 7-11---

§ 16. Registrerede oplagshavere, varemodtagere og farvningsvirksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 7, stk. 1-4, og § 8, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. For registrerede oplagshavere og farvningsvirksomheder sker angivelsen og betalingen efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. og for registrerede varemodtagere efter reglerne i § 2, § 3, og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i samme lov.

Stk. 2---

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller vedrørende grundlaget for udbetaling af tilskud,

2) overtræder § 1, stk. 7, § 3, stk. 1 eller 12, § 4, stk. 1, 5, 7 eller 8, 3. pkt., § 12, stk. 10, § 14, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 eller 10, § 15, stk. 1, § 22, stk. 2, 3 eller 4, eller § 29, stk. 3,

3) undlader at efterkomme et efter § 18, 1. pkt., meddelt påbud,

4) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå eller

5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget efter § 19 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.

Stk. 2-4---

§ 32. - - -

26. § 12, stk. 1, 2. og 3. pkt., affattes således:

”Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter denne lov, jf. dog § 11, stk. 2, 2. og 3. pkt., af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtige olieprodukter, kulde og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet for varme og kulde kan dog omfatte flere perioder under et.”

27. I § 12, stk. 10, 1. pkt., indsættes efter ”varme”: ”og kulde”.

28. § 14, stk. 5, 1. pkt., affattes således:

”Registrerede oplagshavere og varemodtagere skal konstatere eller verificere vandindholdet i varer omfattet af § 1, stk. 6, og på forlangende dokumentere dette over for told- og skatteforvaltningen.”

29. § 14, stk. 6, affattes således:

”*Stk. 6.* Registrerede oplagshavere og varemodtagere skal føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 6, for hver kategori af vandindhold.”

30. I § 16, stk. 1, 2. pkt., ændres ”5-8” til: ”4-8”.

31. § 25, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”2) overtræder § 1, stk. 7, § 3, stk. 1 eller 12, § 4, stk. 1, 5, 7 eller 8, 3. pkt., § 12, stk. 10, § 14, stk. 1-9 eller 10, § 15, stk. 1, § 22, stk. 2, 3 eller 4, eller § 29, stk. 3,”

Kraftværkspladser, hvor kraftværker og kraftvarmeværker ikke skal betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen

(Se tabel 4 B)

32. Efter § 32 indsættes:

”§ 32 a. Reglerne om satsreguleringer i stk. 2 og 3 gælder for satser for 2015, hvorom det ved lov er fastsat, at de reguleres efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Satserne, som er nævnt i stk. 1, reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen sker første gang for kalenderåret 2016.

Stk. 3. Reguleringen af satserne foretages på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Satserne forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2013. Den procentvise ændring beregnes med én decimal. De satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes. Hvis en sats for 2015 er angivet med decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding angives med samme antal decimaler. Hvis en sats for 2015 er angivet uden decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding også angives uden decimaler.”

33. Overskriften til bilag 1 affattes således:

”Centrale kraftværker og kraftvarmeværker”

§ 1. Der svares en kuldioxidafgift til statskassen af varer, der er afgiftspligtige efter

1)
lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.,

2)
lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.,
bortset fra varer omfattet af lovens § 1, nr. 4,

3)
lov om afgift af elektricitet,

4)
lov om afgift af naturgas og bygas.

§ 2. Afgiften udgør for:

34. Efter bilag 1 indsættes:

(Se tabel 4 A)

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006, som ændret ved § 5 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 3 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 4 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 110 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 18 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

- 1) gas- og dieselolie, 24,3 øre pr. l,
- 2) fuelolie, 28,8 øre pr. kg,
- 3) fyringstjære, 25,2 øre pr. kg,
- 4) petroleum, 24,3 øre pr. l,
- 5) stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus, 217,8 kr. pr. t,
- 6) jordoliekok, 290,7 kr. pr. t,
- 7) brunkulsbriketter og brunkul, 160,2 kr. pr. t,
- 8) elektricitet, 8,6 øre pr. kWh,
- 9) autogas (LPG), 14,4 øre pr. l,
- 10) anden flaskegas (LPG), 27,0 øre pr. kg,
- 11) gas (bortset fra LPG), der anvendes ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas), 26,1 øre pr. kg,
- 12) naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), 19,84 øre pr. Nm³,
- 13) andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's kombinerede nomenklatur,
 - a) med et vandindhold på mindst 27 pct., 201,6 kr. pr. t,
 - b) med et vandindhold på mindre end 27 pct., 279,9 kr. pr. t.
- 14) benzin, 22 øre pr. l

Stk. 2. Afgiftssatsen ved 15°C for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4, udgør 24,3 øre pr. l og for varer nævnt under stk. 1, nr. 14, udgør 21,8 øre pr. l. De satser, der er nævnt i stk. 1 og nærværende stykke, reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 2. For gas nævnt under stk. 1, nr. 12, foretages der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.

Stk. 3-5. - - -

§ 5. Den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres

- 1)
for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 9-11 og 14, efter bestemmelserne i § 7 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.,

- 2)
for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7 og 13, efter bestemmelserne i § 5 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.,

1. I § 1, stk. 1, ændres ”en kuldioxidafgift” til: ”kuldioxidafgift m.v.”

2. § 2, stk. 1, affattes således:

”I perioden 2010-2014 er afgiftssatserne for de enkelte år som anført i bilag 2. For 2015 udgør afgiften for

- 1) Gas- og dieselolie, 45,1 øre pr. liter.
- 2) Fuelolie, 53,9 øre pr. kg.
- 3) Fyringstjære, 48,5 øre pr. kg.
- 4) Petroleum, 45,1 øre pr. liter.
- 5) Stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus, 16,1 kr. pr. GJ eller 452,1 kr. pr. ton.
- 6) Jordoliekok, 15,6 kr. pr. GJ eller 516,0 kr. pr. ton.
- 7) Brunkulsbriketter og brunkul, 16,1 kr. pr. GJ eller 306,8 kr. pr. ton.
- 8) Elektricitet, 6,7 øre pr. kWh. Denne afgift benævnes energispareafgift.
- 9) Autogas (LPG), 27,4 øre pr. liter.
- 10) Anden flaskegas (LPG), 50,8 øre pr. kg.
- 11) Gas (bortset fra LPG), der anvendes ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas), 50,4 øre pr. kg.
- 12) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), 38,4 øre pr. Nm³.
- 13) Andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's kombinerede nomenklatur
 - a) med et vandindhold på mindst 27 pct., 13,6 kr. pr. GJ og
 - b) med et vandindhold på mindre end 27 pct., 13,6 kr. pr. GJ.
- 14) Benzin, 40,8 øre pr. liter.
- 15) Smøreolie o.l. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19. i EU's KN 45,1 øre pr. liter

3. § 2, stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således:

”Afgiftssatsen ved 15⁰ C for varer nævnt i stk. 1, nr. 1 og 4, udgør 44,8 øre pr. liter (2015-niveau) og for varer nævnt i stk. 1, nr. 14, udgør afgiften 40,4 ører pr. liter (2015-niveau). I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. pkt. dog som anført i bilag 2.”

3)
for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, efter
bestemmelserne i § 8, stk. 2-5, i lov om afgift af
elektricitet og

4)
for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 12, efter
bestemmelserne i § 6 i lov om afgift af naturgas
og bygas.

Stk. 2. - - -

§ 7. Fritaget for afgift er

1)
afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4,
nr. 9-11 og nr. 14, der leveres fra en registreret
virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling
til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på
skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en
bruttotonnage på 5 t og derover eller en
bruttoregistertonnage på 5 t og derover og jetfuel
til brug i luftfartøjer, der anvendes
erhvervsmæssigt,

2)
afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4
og nr. 9-12, der anvendes til fremstilling af
elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der
afsætter elektricitet, efter bestemmelserne i
henholdsvis § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af
mineralolieprodukter mv. og § 8, stk. 2, i lov om
afgift af naturgas og bygas,

3)
afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7
og 13, der anvendes til fremstilling af elektricitet i
kraftværker og kraftvarmeværker, der afsætter
elektricitet, eller til dampskibsfart og
jernbanedrift efter bestemmelserne i henholdsvis
§ 7, stk. 1 og 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul
og koks mv. Bestemmelserne i § 7, stk. 5, i lov
om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. finder
tilsvarende anvendelse, og

4)
afgiftspligtige varer, der leveres fra en registreret
virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling
til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til de i toldlovens § 4
omhandlede diplomatiske repræsentationer,
internationale institutioner mv. og de hertil
knyttede personer.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Fritaget for kuldioxidafgift er et
energiprodukt omfattet af § 2, stk. 1, der direkte
medgår til produktion af et tilsvarende
energiprodukt. Dette gælder dog ikke for

4. I § 2 indsættes som *stk. 6*:

”Sætserne nævnt i stk. 1 og 2, reguleres efter § 32 a i lov om
energiafgift af mineralolier mv. I tilfælde, hvor afgiftssatsen er
angivet både ved dagtemperatur og ved 15⁰ C finder afgiftssatsen
ved dagtemperatur anvendelse ved udlevering til forbrug her i
landet, jf. § 5, stk. 1, nr. 1.”

5. I § 5, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter ”14”: ”-15”.

6. I § 7, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter ”14”: ”-15”.

energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.

Stk. 4. - - -

Stk. 5. Afgiften tilbagebetales for

1)
afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 9-13, der anvendes af en virksomhed til erhvervsmæssig sejlads med skibe og fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer, eller anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændstof til fremstilling af varme eller anvendes til fremstilling af elektricitet, som ikke er fritaget for afgift efter stk. 2. Andelen af afgiftspligtige varer, som er forbrugt til produktionen af elektricitet i kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, opgøres efter reglerne i § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. eller § 8, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas. Afgiften tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for varerne,

7. I § 7, *stk. 3* indsættes efter: ”kuldioxidafgift”: ”m.v.”.

2)
afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 9-11, der anvendes til færgedrift,

8. I § 7, *stk. 5, nr. 1*, ændres ” og nr. 9-13” til: ”, nr. 9-13 og nr. 15”.

3)
afgiftspligtige varer, som anvendes til eget forbrug af el anvendt direkte til elfremstilling i elskaber, jf. § 5, stk. 2,

4)
afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 14, i det omfang der ydes tilbagebetaling efter lov om energiafgifter af mineralolieprodukter m.v. for disse varer, og

5)
andre afgiftspligtige varer end jetfuel, jf. stk. 1, nr. 1, såfremt varerne anvendes til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Stk. 6. - - -

Stk. 7. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har kraft-varme-kapacitet efter stk. 8, eller som den 1. oktober 2005 havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 8, samt værker omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraft-varme-kapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 5 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk eller 1,8 øre pr. kWh

9. I § 7, *stk. 5, nr. 2*, ændres ” og nr. 9-11” til: ”, nr. 9-11 og nr. 15”.

ab værk, tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 5 kr. pr. GJ fjernvarme eller 1,8 øre pr. kWh ab værk forholdsmæssigt. Hvis virksomheden producerer både el og varme samtidig, er perioden for opgørelse af afgiften efter 1. og 2. pkt. døgnet. Ved samtidig produktion af el og varme kan reglerne i 1.-3. pkt. kun anvendes, hvis opgørelsesproceduren er godkendt af told- og skatteforvaltningen. De satser, der er nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 3.

Stk. 8. - - -

§ 8. - - -

§ 9. - - -

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få 13/18 af afgiften efter nærværende lov tilbagebetalt af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og 10-13, der anvendes som nævnt i nr. 1-14 i bilag 1 til denne lov, og af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-13, der anvendes som nævnt i nr. 15-37 i bilag 1 til denne lov. For afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, udgør tilbagebetalingen dog 61/86 af afgiften. For de i nr. 15-37 i bilag 1 til denne lov nævnte anvendelser kan afgiftspligtige varer anvendt til ventilation i forbindelse med de omtalte anvendelser medregnes som en del af den anvendelse, der er omfattet af bilag 1. Virksomheder, der forbruger afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 8, direkte til fremstilling af varme til anvendelser nævnt i nr. 1-14 i bilag 1 til denne lov, kan dog få tilbagebetalt 61/86 af afgiften. For de i nr. 2-37 i bilag 1 nævnte anvendelser ydes den forhøjede tilbagebetaling på betingelse af, at forbruget vedrører en årlig produktion på mindst 10 t. Tilbagebetalingen ydes efter fradrag pr. kg fuelolie og pr. l gas og dieselolie, der er anvendt til varmfremstilling, bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af

10. § 7, stk. 7, 2. og 3 pkt., affattes således:

”Den del af afgiften, der overstiger 12,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 12,9 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,6 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt.”

11. I § 7, stk. 7, ophæves 4. og 5. pkt.

7, stk. 7, 6. pkt., bliver herefter 4. pkt.

12. § 7, stk. 7, 4. pkt., affattes således:

”I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3.”

13. I § 7, stk. 7, indsættes som 5. pkt.:

”Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32a i lov om energiafgift af mineralolier mv.”

14. Efter § 8 indsættes:

”§ 8 a. Afgiften efter denne lov tilbagebetales for energiforbrug, som berettiger til tilbagebetaling efter reglerne i § 11 e i lov om afgift af elektricitet, § 11 d i lov om afgift af mineralolieprodukter mv., § 10 d i lov om afgift af naturgas og bygas og § 8 d lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.”

15. I § 9, stk. 2, 1. pkt., ændres ” og 10-13” til: ”, 10-13 og 15” og ”§ 2, stk. 1, nr. 1-13” til: ”§2, stk.1, nr. 1-13 og 15”.

§ 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Fradraget er 3 øre pr. kg fuelolie. For virksomheder, som ikke har indgået aftale med Energistyrelsen om at gennemføre energieffektiviseringer efter § 1, stk. 1, i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, er fradraget dog på 3,175 øre pr. kg fuelolie og 0,7 øre pr. l gas og dieselolie.

Stk. 3-18. - - -

§ 9 a. Der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, nr. 1-7 og 9-13, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 5-8 i lov om CO₂-kvoter, bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-5. - - -

16. I § 9 a, stk. 1, 1. pkt., ændres ” og 9-13” til: ”, 9-13 og 15”.

17. Efter § 9 a indsættes:

”**§ 9 b.** Momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til virksomheden, og der anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas, § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Stk. 2. Andelen af en fjernvarmeleverance, som er leveret fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter til virksomheden, skal fremgå af fakturaen for fjernvarmeleverancen.

Stk. 3. Der kan ikke opnås bundfradrag efter § 9 c for varme omfattet af stk. 1.

§ 9 c. Momsregistrerede virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender afgiftspligtige brændsler omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og 9-13, bortset fra brændsler til fjernvarme i denne lov til formål nævnt i bilag 1 til loven, kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af førnævnte brændsler og el omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, der anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas og § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11 i lov om afgift af elektricitet. Såfremt virksomheden ønsker at benytte bundfradrag efter denne lov, skal virksomheden anmelde dette til told- og skatteforvaltningen, inden udnyttelse af bundfradrag kan ske.

Stk. 2. Bundfradraget ydes til virksomhedens driftsleder. Ved driftsleder forstås den juridiske eller fysiske person, der ejer en produktionsenhed eller driver produktionsenheden for egen regning til formål nævnt i bilag 1 til loven. Ændringer vedrørende driftsledelse skal meddeles told og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Ved basisårene forstås perioden fra den 1. januar 2003 til den 31. december 2007. Hvis en produktionsenhed ikke har været i drift i alle basisårene, anvendes driftsperioden inden for basisårene som basisår.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2007 anvendes som basisår.

Stk. 5. Bundfradraget beregnes som en afgift beregnet som virksomhedens gennemsnitlige forbrug af afgiftspligtige brændsler til processer omfattet af bilag 1 bortset fra fjernvarme efter stk. 1 i basisårene ganget med de satser, der gælder for 2008 efter denne lov, fratrasket virksomhedens gennemsnitlige nettoafgiftsbetaling i basisårene vedrørende forbrug af afgiftspligtige brændsler til tung proces-formål efter stk. 1. For virksomheder, der anvender 2007 som basisår, beregnes bundfradraget som en afgift beregnet som virksomhedens forbrug af afgiftspligtige brændsler til tung proces-formål bortset fra fjernvarme efter stk. 1 i 2007 ganget med de satser, der gælder for 2008 efter denne lov, fratrasket virksomhedens nettoafgiftsbetaling i 2007 vedrørende forbrug af afgiftspligtige brændsler til tung proces-formål efter stk. 1. I perioden 2009-15 forhøjes bundfradraget beregnet som ovenfor med 1,8 pct. ved kalenderårets start.

Stk. 6. Bundfradrag ydes kun, hvis brændselsforbruget til processer omfattet af bilag 1 udgjorde mere end 10 pct. af virksomhedens samlede energiforbrug. Bundfradraget er knyttet til processer omfattet af bilag 1. Bortfalder virksomhedens processer omfattet af bilag 1, kan virksomhedens driftsleder ikke længere opnå bundfradrag.

Stk. 7. Bundfradraget beregnes for et kalenderår ad gangen. Bundfradraget kan dog ikke overstige afgiften. Udnyttet bundfradrag i et år udbetales ikke og kan ikke overføres til andre år.

Stk. 8. Ved udløbet af hvert kalenderår opgør virksomheden den samlede afgiftsbetaling for hvert brændsel og det samlede forbrug af hvert enkelt brændsel skal mindst udgøre minimumssatserne i bilag 5. Er dette ikke tilfældet, skal dette indberettes til told- og skatteforvaltningen, og der skal indbetales et beløb, således at den samlede afgiftsbetaling for hvert kalenderår mindst udgør minimumssatserne i bilag 5.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indberetning og administration af indbetaling af skyldig minimumsafgift.”

§ 10. - - -

Stk. 2-5. - - -

Stk. 6. § 11, stk. 8, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter, § 8, stk. 7, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 10, stk. 8, i lov om afgift af naturgas og bygas samt § 11, stk. 8, i lov om afgift af elektricitet finder også anvendelse i forbindelse med opgørelse af tilbagebetaling af kuldioxidafgift.

§ 11. Ved indførsel fra steder uden for EU af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 9-14, svares afgift efter bestemmelserne i § 13 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., § 10 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. eller § 13 i lov om afgift af naturgas og bygas.

§ 12. Virksomheder, der er registreret efter § 3,

skal føre regnskab

1)

over de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 9-11 og 14
omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 14 og
15 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter
mv.,

2)

over de af § 2, stk. 1, nr. 5-7 og 13, omfattede
varer efter bestemmelserne i § 11 i lov om afgift
af stenkul, brunkul og koks mv.,

18. I § 10, stk. 6, indsættes efter ”kuldioxidafgift”: ”m.v.”.

3)

over de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer efter
bestemmelserne i § 7 i lov om afgift af elektricitet
og

19. I § 11, ændres ”9-14” til: ”9-15”.

4)

over de af § 2, stk. 1, nr. 12, omfattede varer efter
bestemmelserne i § 14 i lov om afgift af naturgas
og bygas.

Stk. 2. - - -

20. I § 12, stk. 1, nr. 1, indsættes efter ”14”: ”-15”.

§ 13. - - -

Stk. 2. For afregning af afgiften gælder i øvrigt

1)

for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4 og 9-11 og 14
omfattede varer bestemmelserne i § 16, stk. 2, §
18 og § 19 i lov om energiafgift af
mineralolieprodukter mv.,

2)

for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7 og 13, omfattede varer
bestemmelserne i § 10 a, § 12, stk. 2, og § 15 i lov
om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. og

3)

for de af § 2, stk. 1, nr. 12, omfattede varer
bestemmelserne i § 13, stk. 1, og § 17 i lov om
afgift af naturgas og bygas.

Stk. 3. - - -

§ 14. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det
skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig
legitimation uden retskendelse adgang til at
foretage eftersyn mv. i de virksomheder, der
omfattes af loven,

21. I § 13, stk. 2, nr. 1, indsættes efter ”14”: ”-15”.

1) for de af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 9-11 og 14
omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 22-24 i
lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.,
2)-4) - - -

§ 18. For betaling af afgift efter loven hæfter
selskabet, fonden, foreningen mv. eller den, der
som ejer, forpagter eller lignende driver

virksomheden for egen regning. For de i § 2, stk. 1, nr. 1-4, 9-11 og 14 omfattede varer finder bestemmelserne i § 28 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. tilsvarende anvendelse.

(Se tabel 5 B)

22. I § 14, nr. 1, indsættes efter ”14”: ”-15”.

§ 10

Stk. 1. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2, 3 og 4.

Stk. 2. § 2, nr. 4 og 9, § 3, nr. 5-11, og § 4, nr. 14, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra ikrafttrædelsen.

Stk. 3. Klima- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens §§ 7 og 8 om ændringerne af elproduktionsloven og elforsyningsloven.

Stk. 4. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet for lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med told- og skatteforvaltningens tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdel af leverancen, hvoraf der skal betales afgift.

Stk. 5. Træder loven ikke i kraft en 1. januar, nedsættes bundfradraget, jf. § 9 c i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter som affattet ved denne lovs § 4, nr. 13, forholdsmæssigt.

23. I § 18, 2. pkt., indsættes efter ”14”: ”-15”.

24. Efter bilag 1 indsættes:

(Se tabel 5 A)

§ 6

I lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (implementering af energiafgiften), foretages følgende ændring:

§ 10 affattes således:

”§ 10. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2, 3, 4 og 6.

Stk. 2. § 2, nr. 4 og 9, § 3, nr. 5-11, og § 4, nr. 14, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra ikrafttrædelsen.

Stk. 3. §§ 1-9 finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra lovens ikrafttræden udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages fra udlandet eller medbringes fra udlandet.

Stk. 4. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet for lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med told- og skatteforvaltningens tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdel af leverancerne, hvoraf der skal betales afgift.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 finder tilsvarende anvendelse for de

§ 2. - - -

Stk. 2. - - -

§ 6. - - -

Stk. 2-5. - - -

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter regler om administration af afgiftspligten efter stk. 1.

§ 10. - - -

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler, der nærmere angiver retningslinjerne for administrationen af bundfradragene i stk. 1 og 2.

§ 23. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 10.

§ 2. Afgiften udgør 20 kr. pr. kg svovl i de i § 1 nævnte varer.

Stk. 2. Registrerede virksomheder kan efter ansøgning til told- og skatteforvaltningen betale afgift af udledningen af svovldioxid (SO_2) for de i virksomheden forbrugte varer i stedet for af det afgiftspligtige indhold af svovl i disse varer. Afgiften udgør 10 kr. pr. kg svovldioxid (SO_2) udledt til luften. Virksomheden skal gennemføre målinger af den samlede mængde af svovl udledt til luften, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Såfremt registrerede virksomheder, som anvender varer omfattet af § 1, nr. 14, med et afgiftspligtigt svovlindhold, ikke foretager måling af den samlede mængde svovl udledt til luften, opgøres afgiften ud fra virksomhedens forbrug af disse varer. Afgiften udgør for:

1)
Træpiller med svovlholdigt bindemiddel 40 kr. pr. t

2)
Halm 23 kr. pr. t

efterfølgende afgiftsforhøjelser pr. 1. januar 2010, pr. 1. januar 2011, pr. 1. januar 2012, pr. 1. januar 2013, pr. 1. januar 2014, pr. 1. januar 2015 og frem.

Stk. 6. Klima- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af §§ 7 og 8 om ændringerne af elproduktionsloven og elforsyningsloven.

Stk. 7. Træder loven ikke i kraft en 1. januar, nedsættes bundfradraget, jf. § 9 c i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter som affattet ved denne lovs § 4, nr. 13, forholdsmæssigt.”

§ 7

I lov nr. 472 af 17. juni 2008 om afgift af kvælstofoxider foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* For kalenderår efter 2015 reguleres satserne i stk. 1, nr. 6, og stk. 2 efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.”

2. I § 6, *stk. 6*, ændres ”*fastsætter*” til: ”*kan fastsætte*”.

3. I § 10, *stk. 5* ændres ”*fastsætter*” til: ”*kan fastsætte*”.

4. § 23 affattes således:

”**§ 23.** Loven træder i kraft fra den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden og virkning af § 9, stk. 1 og 2, og § 10.”

§ 8

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 8. februar 2006, som ændret ved § 6 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 5 i lov nr. 524 af 17. juni 2008 og § 93 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 2, *stk. 1-5*, affattes således:

”Afgiften udgør 23,0 kr. pr. kg svovl (2015-niveau) i varerne, der er nævnt i § 1.

Stk. 2. Registrerede virksomheder kan efter ansøgning til told- og

3)
Affald 9 kr. pr. t.

Stk. 4. For virksomheder, der ikke indkøber brændsler omfattet af § 2, stk. 3, kan afgiften opgøres til 70 øre pr. GJ nyttiggjort varme eller elproduktion.

Stk. 5. De satser, der er nævnt i stk. 1-4, reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 1.

Stk. 6-7. - - -

§ 9. - - -

Stk. 2-5. - -

Stk. 6. Virksomheder, der forbruger varer nævnt i § 1, nr. 5-7, og halm og træpiller med svovlholdigt bindemiddel som nævnt i § 1, nr. 14, der begrænser udledningen af svovldioxid til luften gennem røgrensning, binding af svovl i andre materialer m.v., og som ikke foretager måling af den bortrensede eller bundne mængde svovl, kan beregne godtgørelsen efter en standardsats. De satser, der er nævnt i nr. 1 og 2, reguleres i perioden 2008-2015 med 1,8 pct. årligt, jf. bilag 2. Standardsatsen udgør for:

1)

Brændsel nævnt i § 1, nr. 5-7:

a)

20 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i riste anlæg eller »fluid bed«-anlæg,

b)

5 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i andre anlæg.

2)

Brændsel nævnt i § 1, nr. 14, jf. dog stk. 7:

a)

8 kr. pr. t for træpiller med svovlholdigt bindemiddel,

b)

8 kr. pr. t for halm.

Stk. 7.-10. - - -

(Se tabel 8 B)

skatteforvaltningen betale afgift af udledningen af svovldioxid (SO₂) for de varer, der forbruges i virksomheden, i stedet for af det afgiftspligtige indhold af svovl i disse varer. Afgiften udgør 11,5 kr. pr. kg svovldioxid (SO₂) udledt til luften (2015-niveau). Virksomheden skal gennemføre målinger af den samlede mængde af svovl udledt til luften, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Såfremt registrerede virksomheder, som anvender varer omfattet af § 1, nr. 14, med et afgiftspligtigt svovlindhold, ikke foretager måling af den samlede mængde svovl udledt til luften, opgøres afgiften ud fra virksomhedens forbrug af disse varer. Afgiften udgør for:

1) Træpiller med svovlholdigt bindemiddel (2015-niveau)	46,1 kr. pr. t
2) Halm (2015-niveau)	26,5 kr. pr. t
3) Affald (2015-niveau)	10,4 kr. pr. t

Stk. 4. For virksomheder, der ikke indkøber brændsler omfattet af § 2, stk. 3, kan afgiften opgøres til 81,0 øre pr. GJ nyttiggjort varme eller elproduktion (2015-niveau).

Stk. 5. Satserne, der er nævnt i stk. 1-4, reguleres efter § 32 a i lov om mineralolieprodukter mv. I perioden 2010-2014 er satserne, der er nævnt i stk. 1-4, som angivet i bilag 1."

2. § 9, stk. 6, affattes således:

"*Stk. 6.* Virksomheder, der forbruger varer nævnt i § 1, nr. 5-7, og halm og træpiller med svovlholdigt bindemiddel som nævnt i § 1, nr. 14, der begrænser udledningen af svovldioxid til luften gennem røgrensning, binding af svovl i andre materialer m.v., og som ikke foretager måling af den bortrensede eller bundne mængde svovl, kan beregne godtgørelsen efter en standardsats.

De satser, der er nævnt i nr. 1 og 2, reguleres efter § 32a i lov om mineralolieprodukter mv. I perioden 2010-2014 er satserne, der er nævnt i nr. 1 og 2, som angivet i bilag 2."

Standardsatsen udgør for:

1) Brændsel nævnt i § 1, nr. 5-7:

a) 23,1 kr. pr. t indfyret brændsel (2015-niveau). Der anvendes i riste anlæg eller »fluid bed«-anlæg.

b) 5,8 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i andre anlæg (2015-niveau).

2) Brændsel nævnt i § 1, nr. 14, jf. dog stk. 7:

a) 9,2 kr. pr. t for træpiller med svovlholdigt bindemiddel (2015-niveau),

b) 9,2 kr. pr. t for halm (2015-niveau).

§ 10. Afgiften udgør 375 kr. pr. t affald, der afleveres til deponering. Afgiften udgør 330 kr. pr. t affald, der afleveres til forbrænding. Den afgiftspligtige vægt er affaldets bruttovægt, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2-8. - - -

3. Bilag 1 og 2 affattes således:

(Se tabel 8 A)

§ 9

I lov om afgift af affald og råstoffer (affalds- og råstofafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 27. november 2006, som ændret ved lov nr. 529 af 17. juni 2008, § 73 i lov nr. 1336 af 19. december og senest ved § 6 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 foretages følgende ændring:

§ 10, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

”Afgiften udgør 475 kr. pr. t affald, der afleveres til deponering.”

§ 10

Stk. 1. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2-8 og 10. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 2, § 2, nr. 5 og § 4, nr. 2 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. § 1, nr. 7-10, 14, 17 og 18, § 2, nr. 6, 8, 12-15 og 19-21, § 3, nr. 5, 7, 10-13 og 17-19, § 4, nr. 9, 11, 13, 17-21, 26-27, 30 og 33, § 5, nr. 5-6, 8-9, 11, 15-16 og 19-23 samt §§ 7, 8 og 9 træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 4. § 1, nr. 4 og 6, træder i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 5. § 1, stk. 1, nr. 16, i lov om energiafgift af

mineralolieproduktiver mv. og pkt. 16 i bilag 2 til denne lov, som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1 og 33, træder i kraft den 1. januar 2010. Pkt. 16 i 1, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. (mineralolieafgiftsloven), og pkt. 16 i bilag 2 til denne lov, som affattet ved § 4, nr. 1 og nr. 34, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 6. Virksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke er registreret efter lovens § 3, stk. 1 eller stk. 2, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden har en lagerbeholdning på over 3.000 liter af varer, der bliver afgiftspligtige, skal betale afgift af lagerbeholdningen. Virksomhederne skal senest den 10. februar 2010 indbetale afgift af den nævnte lagerbeholdning.

Stk. 7. Pkt. 15 i § 2, stk. 1, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, og pkt. 15 i bilag 2 til denne lov, som affattet ved § 5, nr. 2 og nr. 24, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 8. Virksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke er registreret efter lovens § 3, nr. 1, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden har en lagerbeholdning på over 3.000 liter af varer, der bliver afgiftspligtige, skal betale afgift af lagerbeholdningen. Virksomhederne skal senest den 10. februar 2010 indbetale afgift af den nævnte lagerbeholdning.

Stk. 9. Loven finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra lovens ikrafttræden udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages fra udlandet eller medtages fra udlandet.

Stk. 10. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med told- og skatteforvaltningens tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdel af leverancen, hvoraf der skal betales afgift.

Stk. 11. Stk. 7 finder tilsvarende anvendelse for de efterfølgende afgiftsforhøjelser pr. 1. januar 2011, pr. 1. januar 2012, pr. 1. januar 2013, pr. 1. januar 2014, pr. 1. januar 2015 og frem.

Tabel 1 A

Bilag 2. Satser for elafgiftslovens § 6, stk. 1

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Energiafgift	øre/kWh	49,9	50,8	51,7	52,6	53,6
Tillægsafgift	øre/kWh		6,0	6,1	6,2	6,3

Bilag 3. Satser for elafgiftslovens § 6, stk. 2

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Energiafgift	øre/kWh	61,3	62,4	63,5	64,7	65,8
Tillægsafgift	øre/kWh		6,0	6,1	6,2	6,3

Bilag 4. Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 9

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ	52,8	53,9	59,8	44,7	45,5

Bilag 5. Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 17

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3
	øre/kWh fjernvarme ab værk	16,5	16,8	17,1	17,4	17,7

Bilag 6. Satser for elafgiftslovens § 11e, stk. 6

		1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ	58,4	59,4	60,5	61,6

Bilag 7. Satser for elafgiftslovens § 11 c

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling.	Øre/kWh	1,6	1,6	1,6

Bilag 8. Satser for elafgiftslovens § 11d, stk. 3 og § 11e, stk. 6

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6

”

Tabel 1 B.

Bilag 2

Satser for elafgiftslovens § 6, stk. 1

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Elafgift på helårsboliger	øre/kWh	51,2	52,0	52,9	53,8	54,6	55,5	56,5	57,4	58,3
- heraf energiafgift	øre/kWh	46,6	47,4	48,3	49,2	50,0	50,9	51,9	52,8	53,7

Bilag 3

Satser for elafgiftslovens § 6, stk. 2

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Elafgift af andet el	øre/kWh	57,7	58,7	59,6	60,6	61,6	62,7	63,7	64,8	65,8
- heraf energiafgift	øre/kWh	53,1	54,1	55,0	56,0	57,0	58,1	59,1	60,2	61,2

Bilag 4

Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 9

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ	52,50	53,45	54,41	55,39	56,38	57,40	58,43	59,48	60,55

Bilag 5

Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 17

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	45,0	45,8	46,6	47,5	48,3	49,2	50,1	51,0	51,9
	øre/kWh fjernvarme ab værk	16,2	16,5	16,8	17,1	17,4	17,7	18,0	18,4	18,7

Tabel 2 A

”Bilag 2. Satser for gasafgiftslovens § 1, stk. 2

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Sats for naturgas og bygas	øre/Nm ³	227,0	231,1	235,3	239,5	243,8

Bilag 3. Satser for gasafgiftslovens § 1, stk. 3

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Sats for gas til motorbrændstof	øre/Nm ³	282,8	288,0	293,1	298,4	303,7

Bilag 4. Satser for gasafgiftslovens § 8, stk. 4

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 5. Satser for gasafgiftslovens § 10, stk. 9

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	52,8	53,9	54,8	44,7	45,5
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-værk	kr./GJ varme	42,3	43,1	43,8	35,7	36,4

Bilag 6. Satser for gasafgiftslovens § 10 a.

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af	Pct.	7,8	7,7	7,7

tilbagebetaling				
-----------------	--	--	--	--

Bilag 7. Satser for gasafgiftslovens § 10 b, § 10 c og § 10 d

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg	kr./GJ varme	45,8	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 8. EU's minimumsafgifter

Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ)/normal m ³ (Nm ³)	øre/Nm ³	4,9
---	---------------------	-----

”

Tabel 2 B

Bilag 2

Satser for gasafgiftslovens § 1, stk. 2

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Sats for naturgas og bygas	øre/Nm ³	204,2	207,9	211,6	215,4	219,3	223,3	227,3	231,4	235,5

Bilag 3

Satser for gasafgiftslovens § 1, stk. 3

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Sats for gas til motorbrændstof	øre/Nm ³	284,2	289,3	294,5	299,8	305,2	310,7	316,3	322,0	327,8

Bilag 4

Satser for gasafgiftslovens § 8, stk. 4

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	45,0	45,8	46,6	47,5	48,3	49,2	50,1	51,0	51,9

Bilag 5

Satser for gasafgiftslovens § 10, stk. 9

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	52,50	53,45	54,41	55,39	56,38	57,40	58,43	59,48	60,55
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-værk	kr./GJ varme	42,00	42,76	43,53	44,31	45,11	45,92	46,75	47,59	48,44

Tabel 3 A

Bilag 2. Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 2

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Satser efter brændværdi af de i stk. 1, nr. 1-5 nævnte varer	kr./GJ	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6
Satser efter brændværdi af de i stk. 1, nr. 6 nævnte varer	kr./GJ	19,6	19,9	20,3	20,7	21,0

Bilag 3. Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 4

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 1, nævnte varer	kr./t	1.605	1.634	1.663	1.693	1.724
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 2, nævnte varer	kr./t	1.892	1.926	1.960	1.996	2.032
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 3, nævnte varer	kr./t	1.089	1.109	1.129	1.149	1.170
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 4, nævnte varer	kr./t	2.207	2.247	2.287	2.328	2.370
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 5, litra a, nævnte varer,	kr./t	1.640	1.669	1.699	1.730	1.761
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 5, litra b, nævnte varer	kr./t	2.155	2.194	2.234	2.274	2.315

Bilag 4. Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 5

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
--	--	--	--	--	--	--

Sats efter vægt af træaffald	kr./t	258,1	262,8	267,5	272,3	277,2
Sats efter vægt af andet affald	kr./t	166,9	170,0	173,1	176,2	179,3

Bilag 5. Satser for kulafgiftslovens § 7, stk. 3

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter samt for forholdsmæssig nedsættelse	kr./GJ	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 6. Satser for kulafgiftslovens § 8, stk. 8

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	52,8	53,9	54,8	44,7	45,5
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-værk	kr./GJ varme	42,3	43,1	43,9	35,4	36,4

Bilag 7. Satser for kulafgiftslovens § 8 a.

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	7,8	7,7	7,7

Bilag 8. Satser for kulafgiftslovens § 8 b, § 8 c og § 8 d

		1. jan. – 31. dec.	1. jan. – 31. dec.	1. jan. – 31. dec.	1. jan. – 31. dec.	1. jan. – 31. dec.
--	--	-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------

		2010	2011	2012	2013	2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varmeværk	kr./GJ varme	45,8	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 9. EU's minimumsafgifter

1) stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koskgrus	kr./GJ	1,2
2) jordoliekok	kr./GJ	1,2
3) brunkulsbriketter og brunkul	kr./GJ	1,2
Kul efter vægt		
For varer nævnt under nr. 1	kr./t	32
For varer nævnt under nr. 3	kr./t	22

”

Tabel 3 B

Bilag 2

Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 2

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Satser efter brændværdi af de i stk. 1, nr. 1-5, nævnte varer	kr./GJ	51,9	52,8	53,8	54,8	55,7	56,7	57,8	58,8	59,9
Satser efter brændværdi af de i	kr./GJ	12,9	13,1	13,4	13,6	13,9	14,1	14,4	14,6	14,9

stk. 1, nr. 6, nævnte varer										
-----------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Bilag 3

Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 4

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 1, nævnte varer	kr./t	1.449,2	1.475,3	1.501,8	1.528,9	1.556,4	1.584,4	1.612,9	1.642,0	1.671,5
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 2, nævnte varer	kr./t	1.707,3	1.738,0	1.769,3	1.801,2	1.833,6	1.866,6	1.900,2	1.934,4	1.969,2
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 3, nævnte varer	kr./t	1.047,8	1.066,7	1.085,9	1.105,4	1.125,3	1.145,6	1.166,2	1.187,2	1.208,5
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 4, nævnte varer	kr./t	1.990,0	2.025,8	2.062,3	2.099,4	2.137,2	2.175,7	2.214,8	2.254,7	2.295,3
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 5, litra a, nævnte varer	kr./t	1.482,4	1.509,1	1.536,2	1.563,9	1.592,0	1.620,7	1.649,9	1.679,6	1.709,8
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 5, litra b, nævnte varer	kr./t	1.951,1	1.986,2	2.022,0	2.058,4	2.095,4	2.133,1	2.171,5	2.210,6	2.250,4

Bilag 4

Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 5

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Sats efter vægt af træaffald	kr./t	170,0	173,1	176,2	179,3	182,6	185,9	189,2	192,6	196,1
Sats efter vægt af andet affald	kr./t	110,0	112,0	114,0	116,0	118,1	120,3	122,4	124,6	126,9

Bilag 5

Satser for kulafgiftlovens § 7, stk. 3

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter samt for forholdsmæssig nedsættelse	kr./GJ	45,0	45,8	46,6	47,5	48,3	49,2	50,1	51,0	51,9

Bilag 6

Satser for kulafgiftslovens § 8, stk. 8

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	52,50	53,45	54,41	55,39	56,38	57,40	58,43	59,48	60,55
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-værk	kr./GJ varme	42,00	42,76	43,53	44,31	45,11	45,92	46,75	47,59	48,44

Tabel 4 A

”Bilag 2. Satser for mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1 og stk. 6

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Satser ved dagtemperatur						
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	277,4	282,5	287,6	292,7	298,0
2) Anden gas- og dieselolie	øre/l	205,6	209,3	213,1	216,9	220,8
3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.)	øre/l	266,9	271,8	276,7	281,6	286,6
4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.)	øre/l	247,9	252,4	257,0	261,5	266,2
5) Svovlfri diesel (svovl-indhold højst 0,001 pct.):	øre/l	247,9	252,4	257,0	261,5	266,2
6) Fuelolie	øre/kg	233	237,2	241,5	245,8	250,3
7) Fyringstjære	øre/kg	209,7	213,5	217,3	221,3	225,2
8) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	277,4	282,5	287,6	292,7	298,0
9) Anden petroleum	øre/l	205,6	209,3	213,1	216,9	220,8
10) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	459,8	468,1	476,6	485,1	493,9
11) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	391,3	398,3	405,5	412,8	420,2
12) Autogas (LPG)	øre/l	172,6	175,7	178,8	182,0	185,3
13) Anden flaskegas (LPG), der anvendes som motorbrændstof	øre/kg	317,4	323,1	328,9	335,0	340,9
14) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	øre/kg	263,7	268,4	273,3	278,2	283,2
15) Karburatorvæske	øre/l	429,2	437,1	445,0	453,0	461,1
16) Smøreolie o.l. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99, 38.19 i EU's KN	øre/l	205,6	209,3	213,1	216,9	220,8
Energiafgift for	øre/GJ	118,1	120,3	122,4	124,7	126,9

benzinækvivalenter efter stk. 3						
Energiafgift for dieselækvivalenter efter stk. 3	øre/GJ	69,1	70,4	71,7	72,9	74,2
Satser ved 15°C						
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	275,8	280,8	285,9	291,0	296,3
2) Anden gas- og dieselolie	øre/l	204,4	208,1	211,8	215,6	219,5
3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.)	øre/l	265,4	270,2	275,1	280,0	284,9
4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.)	øre/l	246,5	250,9	255,5	260,0	264,7
5) Svovlfri diesel (svovlindhold højst 0,001 pct.):	øre/l	246,5	250,9	255,5	260,0	264,7
8) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	275,8	280,8	285,9	291,0	296,3
9) Anden petroleum	øre/l	204,4	208,1	211,8	215,6	219,5
10) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	456,0	464,2	472,6	481,1	489,8
11) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	388,0	395,0	402,1	409,4	416,7
15) Karburatorvæske	øre/l	425,8	433,5	441,3	449,2	457,3

Bilag 3. Satser for mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter samt for forholdsmæssig nedsættelse	kr./GJ	45,9	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 4. Satser for mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af	kr./GJ	52,8	53,9	54,8	44,7	45,5

tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	varme					
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varmeværk	kr./GJ varme	42,3	43,1	43,8	35,7	36,4

Bilag 5. Satser for mineralolieafgiftslovens § 11 a.

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	7,8	7,7	7,7

Bilag 6. Satser for mineralolieafgiftslovens § 11 b, § 11 c og § 11 d

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	57,3	58,4	59,4	60,5	61,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg	kr./GJ varme	45,8	46,7	47,5	48,4	49,3

Bilag 7. EU's minimumsafgifter

	Enhed	EU's minimumssatser
1) gas- og dieselolie til motorbrug	øre/l	15,8
2) anden gas- og dieselolie	øre/l	15,8
3) fuelolie	øre/kg	12,5
4) fyringstjære	øre/kg	11,3
5) petroleum til motorbrug	øre/l	15,8
6) anden petroleum	øre/l	15,8
7) autogas (LPG)	øre/l	16,5
8) anden flaskegas (LPG)	øre/kg	16,5

Satser ved 15 °C		
for varer nævnt under nr. 1 og 5	øre/l	15,7

22

Bilag 2. Satser for mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1

[illegible]

1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	277,1	282,0	287,1	292,3	297,5	302,9	308,4	313,9	319,6
2) Anden gas- og dieselolie	øre/l	184,6	187,9	191,3	194,8	198,2	201,8	205,5	209,2	212,9
3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.)	øre/l	267,1	271,9	276,8	281,8	286,9	292,1	297,3	302,6	308,1
4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.)	øre/l	249,2	253,7	258,3	262,9	267,6	272,5	277,4	282,3	287,5
5) Svovlfri diesel (svovlindhold højst 0,001 pct.)	øre/l	247,2	247,2	258,3	262,9	267,6	272,5	277,4	282,3	287,5
8) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	277,1	282,0	287,1	292,3	297,5	302,9	308,4	313,9	319,6
9) Anden petroleum	øre/l	184,6	187,9	191,3	194,8	198,2	201,8	205,5	209,2	212,9
10) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	443,7	451,2	459,3	467,7	476,1	484,6	493,4	502,3	511,3
11) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	378,9	385,7	392,6	399,6	406,9	414,1	421,7	429,1	436,9
12) Karburatorvæske	øre/l	403,6	410,8	418,3	425,8	433,5	441,3	449,2	457,3	465,5

Bilag 3. Satser for mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 20)

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter samt for forholdsmæssig nedsættelse	kr./GJ	45,0	45,8	46,6	47,5	48,3	49,2	50,1	51,0	51,9

Bilag 4. Satser for mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9 20)

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	52,50	53,45	54,41	55,39	56,38	57,40	58,43	59,48	60,55
Nedsættelse af	kr./GJ	42,00	42,76	43,53	44,31	45,11	45,92	46,75	47,59	48,44

Tabel 5 A

"Bilag 2. Satser for kuldioxidafgiftslovens § 2, stk. 1, 2 og 4

		1. jan. – 31. Dec. 2010	1. jan. – 31. Dec. 2011	1. jan. – 31. Dec. 2012	1. jan. – 31. Dec. 2013	1. jan. – 31. Dec. 2014
1) gas- og dieselolie	øre/l	41,3	42,0	42,8	43,5	44,3
2) fuelolie	øre/kg	49,3	50,2	51,1	52,0	52,9
3) fyringstjære	øre/kg	44,4	45,2	46,0	46,8	47,6
4) petroleum	øre/l	41,3	42,0	42,8	43,5	44,3
5) stenkul (inkl. Stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	kr./GJ	14,8	15,0	15,3	15,6	15,9
6) jordoliekok	kr./GJ	14,3	14,6	14,8	15,1	15,4
7) brunkulsbriketter og brunkul elektricitet	kr./GJ	14,8	15,0	15,3	15,6	15,9
8) elektricitet	øre/kWh	6,2	6,3	6,4	6,5	6,6
9) autogas (LPG)	øre/l	25,1	25,6	26,0	26,5	27,0
10) anden flaskegas (LPG)	øre/kg	46,5	47,3	48,2	49,0	49,9
11) gas (bortset fra LPG), der anvendes ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	øre/kg	46,1	46,9	47,7	48,6	49,5
12) naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ)/normal m3 (Nm3)	øre/Nm ³	35,1	35,7	36,4	37,0	37,7
13) andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's kombinerede nomenklatur						
a) med et vandindhold på mindst 27 pct.	kr./GJ	12,4	12,7	12,9	13,1	13,4
b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.	kr./GJ	12,4	12,7	12,9	13,1	13,4
14) benzin	øre/l	37,3	37,9	38,6	39,3	40,0
15) Smøreolie o.l. under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99, 38.19 i EU's KN	øre/l	41,3	42,0	42,8	43,5	44,3
Kul efter vægt						
stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	kr./t	413,5	420,9	428,5	436,2	444,1
jordoliekok	kr./t	471,9	480,4	489,1	497,9	506,9

brunkulsbriketter og brunkul	kr./t	280,6	285,6	290,8	296,0	301,3
Varer omfattet af stk. 1, nr. 13, litra a	kr./t	355,7	362,1	368,6	375,2	382,0
Varer omfattet af stk. 1, nr. 13, litra b	kr./t	467,6	476,0	484,6	493,3	502,2
Satser ved 15°C:						
for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4	øre/l	41,0	41,8	42,5	43,3	44,1
for varer nævnt under stk. 1, nr. 14	øre/l	37,0	37,6	38,3	39,0	39,4

Bilag 3. Satser for kuldioxidafgiftslovens § 7, stk. 7

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Grænser vedr. tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	11,8	12,0	12,2	12,5	12,7
Grænser vedr. tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	øre/kWh fjernvarme ab værk	4,3	4,3	4,4	4,5	4,6

”

Tabel 5 B

Bilag 2. Satser for kuldioxidafgiftslovens § 2, stk. 1 og 2

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
1) gas- og dieselolie	øre/l	24,3	24,7	25,2	25,6	26,1	26,6	27,0	27,5	28,0
2) fuelolie	øre/kg	28,8	29,3	29,8	30,4	30,9	31,5	32,1	32,6	33,2
3) fyringstjære	øre/kg	25,2	25,7	26,1	26,6	27,1	27,6	28,0	28,6	29,1
4) petroleum	øre/l	24,3	24,7	25,2	25,6	26,1	26,6	27,0	27,5	28,0
5) stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	kr./t	217,8	221,7	225,7	229,8	233,9	238,1	242,4	246,8	251,2
6) jordoliekok	kr./t	290,7	295,9	301,3	306,7	312,2	317,8	323,5	329,4	335,3
7) brunkulsbriketter og brunkul	kr./t	160,2	163,1	166,0	169,0	172,0	175,1	178,3	181,5	184,8
8) elektricitet	øre/kWh	8,6	8,8	8,9	9,1	9,2	9,4	9,6	9,7	9,9
9) autogas (LPG)	øre/l	14,4	14,7	14,9	15,2	15,5	15,7	16,0	16,3	16,6
10) anden flaskegas (LPG)	øre/kg	27,0	27,5	28,0	28,5	29,0	29,5	30,1	30,6	31,1
11) gas (bortset fra LPG), der anvendes ved raffinering af mineralisk	øre/kg	26,1	26,6	27,0	27,5	28,0	28,5	29,0	29,6	30,1

olie (raffinaderigas)										
12) naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ)/normal m ³ (Nm ³)	øre/Nm ³	19,8	20,2	20,5	20,9	21,3	21,6	22,0	22,4	22,8
13) andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's kombinerede nomenklatur										
a) med et vandindhold på mindst 27 pct.	kr./t	201,6	205,2	208,9	212,7	216,5	220,4	224,4	228,4	232,5
b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.	kr./t	279,9	284,9	290,1	295,3	300,6	306,0	311,5	317,1	322,8
14) benzin	øre/l	22,0	22,4	22,8	23,2	23,6	24,1	24,5	24,9	25,4
Satser ved 15° C :										
for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4	øre/l	24,3	24,6	25,1	25,4	25,9	26,4	26,8	27,3	27,8
for varer nævnt under stk. 1, nr. 14	øre/l	21,8	22,2	22,6	23,0	23,4	23,9	24,3	24,7	25,2

§§ 13 - 24

Blag 3. Satser for kuldioxidafgiftslovens § 7, stk. 7

		1. jan. – 31. dec. 2008	1. jan. – 31. dec. 2009	1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – dec. 20
Grænser vedr. tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	8,5	8,6	8,8	8,9	9,1	9,3	9,4
Grænser vedr. tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	øre/kWh fjernvarme ab værk	3,1	3,1	3,2	3,2	3,3	3,3	3,4

Tabel 8 A

"Bilag 1. Satser for svovlafgiftslovens § 2, stk. 1-4

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Afgift/kg. svovl i de i §1 nævnte varer	kr./kg	21,0	21,4	21,8	22,2	22,6
Afgift/kg. svovldioxid udledt til luften	kr./kg	10,5	10,7	10,9	11,1	11,3
Afgift opgjort ud fra forbrug af varer: 1) Træpiller med svovlholdigt bindemiddel	kr./t	42,2	43,0	43,7	44,5	45,3
2) Halm	kr./t	24,3	24,7	25,1	25,6	26,1
3) Affald	kr./t	9,5	9,7	9,8	10,0	10,2
For andre brændsler end i §2, stk. 3	øre/GJ nyttig-gjort var-me- eller elproduktion	74	75	77	78	79

Bilag 2. Satser for svovlafgiftslovens § 9, stk. 6

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
Godtgørelse for begrænsning af udledning af svovldioxid						
For brændsel nævnt i § 1, nr. 5-7:						
Brændsel anvendt i riste-anlæg eller "fluid bed"-anlæg	kr./t	21,1	21,5	21,9	22,3	22,7
Brændsel anvendt i andre anlæg.	kr./t	5,3	5,4	5,5	5,6	5,7
For brændsel nævnt i § 1, nr. 14						
Træpiller med svovlholdigt bindemiddel.	kr./t	8,4	8,6	8,8	8,9	9,1
Halm	kr./t	8,4	8,6	8,8	8,9	9,1

”

Tabel 8 B

Bilag 1

Satser for svovlafgiftslovens § 2, stk. 1-4

		1. jan. - 31. dec. 2007	1. jan. - 31. dec. 2008	1. jan. - 31. dec. 2009	1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013	1. jan. - 31. dec. 2014	Fra 1. jan. 2015
Afgift/kg svovl i de i § 1 nævnte varer	kr./kg	20,0	20,4	20,8	21,0	21,4	21,8	22,2	22,6	23,0
Afgift/kg svovldioxid udledt til luften	kr./kg	10,0	10,2	10,4	10,5	10,7	10,9	11,1	11,3	11,5
Afgift opgjort ud fra forbrug af varer										
1) Træpiller med svovlholdigt bindemiddel	kr./t	40,0	40,7	41,5	42,2	43,0	43,7	44,5	45,3	46,1
2) Halm	kr./t	23,0	23,4	23,8	24,3	24,7	25,1	25,6	26,1	26,5
3) Affald	kr./t	9,0	9,2	9,3	9,5	9,7	9,8	10,0	10,2	10,4
For andre brændsler end i §2, stk. 3	øre/GJ nyttiggjort varme- eller elproduktion	70,0	71,3	72,5	73,8	75,2	76,5	77,9	79,3	80,7

Bilag 2. Satser for svovlafgiftslovens § 9, stk. 6

[illegible]

14										
Træpiller med svovlholdigt bindemiddel.	kr./t	8	8,14	8,29	8,44	8,59	8,75	8,90	9,06	9,23
Halm	kr./t	8	8,14	8,29	8,44	8,59	8,75	8,90	9,06	9,23